

Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства
Університету «Львівський Ставропігон»
The Eastern-European Institute, Kafedra Ukrajinovnavstva
University «L'viv Stavropigion»

Віктор Ідзьо

Українська християнська громада
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.
450-літтю з часу першої письмової згади
присвячується (1565-2015рр.).

Івано-Франківськ «СІМІК», 2015

ББК 82.3(4УКР)-7
І-29

**Друкується за рішенням Кафедри українознавства
Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон»,
протокол № 1, від 4 січня 2015 р.**

Рецензенти:

Грабовецький В. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кміт Я. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Огірко О. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Віктор Ідзьо

І-29. Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.). Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 242с.

ISBN 978-966-8067-43-9

Монографія віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон» Віктора Святославовича Ідзьо «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)» приурочена 450-літтю першої письмової згади про угринівську церковну організацію (1565- 015рр.) та 55 ти літтю з дня народження автора (1960-2015рр.).

На глибоко науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень відомих істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)» аналізуються та відтворюються невідомі, а то й призабуті сторінки християнської історії села Угринова його родин за чотири з половиною століття.

ISBN 978-966-8067-43-9

© Ідзьо В.С., 2015р.

Зміст

Вступ.....	4
Розділ I. Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується (1565-2015рр.).....	5
Розділ II. Душпастирська та громадська діяльність священників угринівської парафії (1645-2015рр.).....	41
Розділ III. Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Речі-Посполитої XIV-XVIII століть.....	52
Розділ IV. Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Австро-Угорської імперії XVIII-XX століть.....	56
Розділ V. П Річ Посполита Польська в житті християнської громади села Угринова у 1920-1939 роках.....	60
Розділ VI. Пам'ятники Угринова XIX-XXI століть.....	67
Розділ VII. Пам'ятники матері Божій в селі Угринові-Долішньому посталені за час відновлення незалежності України.....	75
Розділ VIII. Адміністративні будівлі села Угринова.....	77
Розділ IX. Угринівські родини в давніх документах та фотографіях.....	84
Розділ X. Угринів на географічних картах та схемах.....	152
Розділ XI. Церкви і цвинтарі Угринова.....	156
Розділ XII. Визначні святкування в Угринові.....	164
Розділ XIII. Виборчий процес в селі Угринові.....	170
Розділ XIV. Друкований орган села Угринова «Угринівський часопис». 2007р. Друкований орган села Угринова «Вісник Угринівський». 2011р.....	171
Розділ XV. Документи з села Угринова XIX-XX століть з Львівського державного історичного архіву.....	174
Розділ XVI. Документи з села Угринова XIX-XX століть з Івано-Франківського державного архіву.....	177
Висновок.....	240

Вступ

Наукова праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015pp.)» віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» члена президії Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, першого віце-президента Міжнародної асоціації «Україна і світове українство», Віктора Святославовича Ідзьо приурочена 450-літтю першої письмової згади про угринівську церкву(1565 - 2015pp.) та 55 ти літтю з дня народження автора(1960-2015pp.).

На джерельній базі, наукових працях українських та іноземних вчених, аналізуватиметься історія української християнської громади села Угринів з часу першої письмової згади у 1565 році.

На глибоко - науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015pp.)» відтворюватиметься діяльність угринівських родин, які досі були призабуті.

Праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015pp.)» відтворить сторінки християнської історії села Угринів за чотири з половиною століття.

Розділ І.

Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується (1565-2015рр.).

Перша згадка про церкву в селі Угринів відноситься до 1565 року. Її відкрив і дослідив визначиний український історик з наукової школи М.С.Грушевського, академік І.П. Крип'якевич і вперше подав у 1939 році в своєму науково дослідженні «Спис Галицький парохій XII-XVI століть» [11,с.23-35].

Цієї ж першої дати про існування церкви, як культової християнської споруди та наявності християнської церковної організації, яка існувала вже в 1565 році в селі Угринові, дотримується сучасний історик Володимир Костів [9,с.34, с.84].

Угринівський історик Романа Процак в своїй праці «Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність» подає згадка про Угринівську церкву під 1585 роком [17, с.10].

Слід наголосити, що одним із перших визначив дату про першу згадку про функціонуючу церкву в Угринові в 1565 році, в своїй праці «Польща XVI віку під оглядом географічно-статистичним. Джерела Історичні», що вийшла у Варшаві в 1903 році, польський дослідник Олександр Яблоновський, який опираючись на досліджені ним варшавські архіви, наголошував: «окрім церкви в селі Угринів в 1565 році було 22 дворища» [4, с.26-34].

Опираючись на це дослідження і констатування О. Яблоновським варшавських архівних документів, які засвідчують наявність в селі Угринові в 1565 році, церкви, стверджуємо, що в XVI столітті в Угринові, і за висновками дослідження визначного українського історика І.П. Крип'якевича, «Спис Галицький парохій XII-XVI століттях», засвідчуємо активну діяльність у 1565 році церкви в селі Угринові [11,с.23-35].

Власне цю дату і вкладаємо в основу дослідження «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)», яку приурочуємо до 450-літтю першої письмової згади про угринівську церковну організацію (1565-2015рр.) [8,с.12-24; 11, с.23-35; с.26-34].

З часу першої згадки, наголошує угринівський історик Роман Процак, угринівська церковна організація відігравала в духовному та культурному житті села Угринова основну роль. Для обох Угриновів вона була спільною і носила титул «Святого Михаїла» чи «Святого Михайла». З нагоди цього визначного свята в селі Угринові було храмове свято «Михайла», яке святкували, за старим стилем 7 листопада, майже на нинішнє свято «Свято Дмитрія».

В усі віки починаючи з часу існування села Угринова та першої згадки про церкву в селі 1565 року, вона знаходилася із плином віків на тому самому церковному обійсті, що й нинішня [17, с.20-21].

Під 1594 роком літопис розповідає про набіги кримських татарів на Галичину, які спалили в тому числі село Угринів, а частину угринівчан, що зуміли сховатися в лісі захопили в полон. Власне це літописне повідомлення розповідаючи про спалення кримськими татарами села Угринова наголошують, що в 1594 році в селі Угринові була спалена і стародавня угринівська церква. Галицький дослідник XIX століття А. Петрушевич, наголошував, що кримські татари, які знищили поселення в нашій краї, зокрема Чесибіси (Єзупіль) могли знищити і інші сусідні села. У 1619, наголошував А. Петрушевич: «татари знищили Русь до Тисмениці, яку розорили» [15, с.429; с.432].

Сучасний історик Володимир Костів у своєму дослідженні про Угринів вважає, що Угринів з 1594 по 1619 роки не був «ареною сильного розорення, оскільки таке розорення настало через два роки» [9, с.35].

У 1621 році, як записано в «Актах гродських галицьких»: «татари того року знищили Угринів. У вогні згоріла й угринівська церква» [3,с.24 ; 9, с.35.].

За період з 1621-1648 році церква в Угринові знову була відбудована. В цей час угринівську церковну громаду очолював, перший достовірно відомий нам за джерелами, на ім'я та прізвище, угринівський священник Степан Малишкович [9,с.84-90].

Власне він у 1648 році, під час національно-визвольної боротьби українського народу під проводом гетьмана Богдана Хмельницького та полковника Семена Височана, як стверджує у своєму дослідженні, опираючись на польські середньовічні джерела, доктор історичних наук, професор, академік Володимир

Грабовецький: «угринівський священник Семен Малишкович очолив загін повстанців з села Угринова» [4, с.79; 9,с.35].

Вже в 1759 році, зафіксовано в додатках до Галицько-Руського літопису з 1700 по 1772 рік, складеного вченим А. Петрушевичем, згадується, що в цей час церкви в селі Угриніві не було, оскільки під час нового татарського нашествия угринівську церкву знову було зруйнована і на 1759 рік вона не була відбудована [5,с.294].

Загалом за вищезначений період, кримські татари більше 20 разів спалювали Галицьку землю в тому числі й село Угринів [3,с.24; 9, с.35].

За обставин постійних нападів кримських татар, Угринівська церква була відбудована в 1765 році [16,с.24].

В «Шематизмі Греко-Католицької єпархії» за 1800 рік зафіксовано, що Угринів мав «Метрики запису громадського стану» в якій робилися записи про шлюби, народження дітей, дати смерті з 1770 року [24,с.83].

Оскільки такі записи зберігалися при церквах, то можна вважати, що в цей час у 1765-1770 роках церква в селі Угринові вже була відбудована і активно функціонувала угринівська греко-католицька громада на чолі з священником [9,с.84-90].

В 1772 році в село Угринів прийшла австрійська влада, яка організувала і зареєструвала за указом імператриці Священної Римської імперії, королеви Галицького королівства, Марії-Терезії - Угринівську Греко-Католицьку громаду [9,с.84-90].

За розпорядженням австрійської влади село Угринів, адміністративно було віднесене до «Стрийського циркулю» в якому воно знаходилося до 1811 року тому архівні документи цього періоду слід віднаходити і вивчати в Стрийському та Львівському архівах. Характерно, що власне в «Шематизмі Греко-Католицької єпархії від 1770 року» наголошено: «що Угринівська церква називається «Святого Михайла». При ній зберігається великий церковний архів, який згорів, разом з угринівською церквою, під час Першої світової війни 1914-1918 років» [24,с.230].

Історик Роман Процак вважає, що власне у Першу світову війну село Угринів позбулося багатющого церковного архіву, який згорів разом з угринівською церквою у вищі Першої світової війни [17, с.11].

У 1811 році громада села Угринів перейшла до «циркулю Станіславів» і вся документація і діловодство з села Угринова почалось проваджуватись у місті Станіславові [7,с.312].

Слід наголосити, що досі зовсім не вивчений Стрийський архів, за той час, коли Угринів з 1772 по 1811 роки перебував у циркулю Стрий. Цілком можливо, що якісь копії Угринівського церковного архіву можуть зберігатися і в сучасному Стрийському архіві. Можливо, що і весь Угринівський церковний архів, що був до 1772 року в Угринові, за польський період історії Угринова, Австрійською адміністрацією у час Першої світової війни в 1916 році разом із людьми яких теж австрійська влада вислила з Угринова, задля збереження та вивчення, було переведено в місто Стрий. Висуваючи таке припущення, автор цього дослідження наголошує, що під час праці над монографією «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції», що вийшла в видавництві «Сімик» в Івано-Франківську в 2010 році, працюючи у Львівському історичному архіві, бачив велику кількість документів з «Угринова, який належав до циркулю Стрий», однак досконало їх не вивчав [8, с.4-108].

Слід наголосити, як засвідчують документи, що у 1810 році село Угринів Долішній належало до громади Угринів Горішній, домінії Галич, циркулю Стрий. Цілком можливо, що якась інформація про Угринів та його церковну організацію зберігається і в Галицькому архіві, оскільки Угринів, та його церковна організація, як підгороддя був складовою частиною Галицького староства та галицької церковної організації в XV-XVIII століттях та в австрійський час, коли Угринів належав до Галицької дієцезії [9,с.84-90].

За умов подальшого фінансування вивчення нової праці з «Історико-релігійної історії села Угринова», для вивчення проблеми угринівської християнської організації та Угринівської церкви, зокрема вивчення документів Стрийського архіву Львівської області та Львівських архівів, які містять документами про «Угринів Стрийського циркулю за 1772-1811 роки», як і Галицького архіву, який містить документи про Угринів, праця потребуватиме подальшого досконалого дослідження. Вище зазначені архіви можуть містити в собі документи релігійно-християнського змісту

про Угринівську християнську організацію за попередні віки, які чи то пропали чи згоріли з угринівської церкви «Святого Михайла», чи то були перевезені австрійською владою в 1916 році до міста Стрия під час Першої світової війни у 1916-1917 роках [9,с.84-90].

Слід досконало перевірити чи угринівський архів не був перевезений австрійською владою до міста Стрия у 1772-1773 роках, а потім у 1800 роках до Львова, оскільки з 1772 по 1811 роки Угринів був в структурі Стрийського циркулю. Очевидно в Стрийському архіві Львівської області, повинні бути за цей період, дуже важливі для нашого дослідження, документи з історії села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області [17, с.11].

З цього періоду від активної діяльності української християнської громади села Угринова збереглася тільки церковно-громадська печатка села Угринова кінця XVIII початку XIX століття з зображенням Святого архангела Михайла, покровителя села Угринова [9,с.84-90].

Фото 1. Церковно-громадська печатка села Угринова кінця XVIII початку XIX століття з зображення архангела Михайла, покровителя і захисника села Угринова Тисменицького району.

Як відомо з історичних джерел, село Угринів і церква відбудовувались не раз. Згадка про відбудову церкви в селі Угинові у 1765 році відноситься і до 1828 року. Саме ця дата була вирізьблена на дерев'яній колоні в пятибанній (п'яти купольній) угринівській церкві, яка була побудована із лісів місцевих порід, таких які були в місцевості «Рогізний», що між верхнім та нижнім Угриновими [9,с.84-90].

В 1834 році в Угринові при церкві «Святого Михайла» священником о. Григорієм Шашкевичем, що вже два роки правив в Угринові, заснована перша угринівська парохіальна школа. За сучасних реалій вивчення церковної організації в селі Угринів, можемо твердити, що в 2014 році відбулось 180-ти ліття з часу заснування першої Угринівської парохіальної школи, яка проіснувала до 1918 року тобто до кінця великого австрійського періоду угринівської історії [2,с.6].

Не слід виключати, що яесьь шкільництво проводилось при угринівській церкві починаючи з 1565 року і проходило через весь великий період Речі Посполитої XVI-XVIII століть і тільки в австрійський період, починаючи з 1834 року угринівське шкільництво набрало за наявною «австрійською державною програмою шкільництва». Власне в австрійський період в XIX-XX століттях угринівська школа була включена до австрійської шкільної системи. На жаль втрата багатющого шкільного архіву, архіву актів громадського стану за XV-XVIII століття та за першу чверть XIX та XX століть, який вівся за багатовікову історію села і укладався священниками угринівської церкви, не дає можливість відтворити християнське шкільництво в селі Угринові. Як наголошує в своєму дослідженні історик Р. Процак: «тоді ж пропали три великі стародавні дзвони, які у продовж століть скликали угринівську громаду на богослужіння...» [17,с.11].

За свідченнями «Францисканської Метрики 1874 року» в XIX столітті в Угринові була красива церква і велика українська греко-католицька громада. Так у 1899-1900 роках в Угринові було 877 осіб греко-католиків, 18 римо-католиків, 4 євреї. У 1920-1921 роках 536 осіб греко-католиків, 20 римо-католики, 2 євреї.

Першим відомим уже з відновленням ведення в першій чверті XIX століття, архіву, угринівським священником з 1818 року в угринівській церкві «Святого Михайла» був отець Йосиф

Терлецький, який за переказами угрнівських старожилів відслужив на угринівській парафії 8-10 років. За час його служіння на території нижнього Угринова постав парафіяльний будинок [2,с.6].

Після смерті о. Йосифа Терлецького священниками на угринівській парафії були: о. Г. Рубчак (1826-1829рр.), о. Яцекевич (1829-1832рр.), о. Григорій Шашкевич, брат знамитого діяча та автора «Русалки Дністрової» Маркіяна Шашкевича, який у розпочав душпастирство в Угринові у 1832 році де в 1834 році застував Угринівську парохіальну школу для всіх угринівських дітей. Слід наголосити, що о. Григорій Шашкевич вів активну громадсько-освітню діяльність в селі Угринові був обраний від угринівської громади послом до Австрійського парламенту у 1848 році [2,с.6].

Дальше священником після 1848 року душпастирство в Угринові очолив о. Єронім Бараш. Слід наголосити, що у 1848 році під тиском народних мас австрійський імператор видав Конституцію внаслідок якої вперше відбулися вибори до Австрійського парламенту. Від Станіславського округу посольський мандат виборів священник Української Греко-Католицької церкви села Угринів о. Григорій Шашкевич, який став «речником українських справ в Австрійському парламенті» [1,с.62.]

Автори праці за «Історія Угринова», за редакцію історика В. Костіва в V розділі «Визначні люди Угринова» вважають священника Гритнорія Шашкевича визначною людиною Угринова. В праці наголошено: «Священник, парох села Угринів, отець Григорій Шашкевич не був уродженцем нашого села. Його життєпис включений до книги завдяки важливій обставині: він обирався послом до Австрійського парламенту саме в часи свого душ пастирства в селі Угриніві, чим приніс Угринову чималу славу. Народився отець Григорій Шавшкевич в 1808 році в селі Підлисса, тепер Бужського району Львівської області в сім'ї священника о Семиона Шашкевича. Отець Григорій Шашкевич був рідним братом о. Маркіяна Шашкевича - творця «Русалки Дністрової». Отець Григорій Шашкевич прославився своєю громадською діяльністю не менше, ніж його знаменитий брат, хоча його діяльність, особливо в радянські часи, довго замовчувалася [9,с.206-209].

Як і його старший брат, отець Григорій Шашкевич, будучи діяльною та енергійною людиною, здобув вищу теологічну освіту у

Львові. Ще навчаючись у Львівській духовній семінарії, ще у 1831 році організував хор семінаристів в якому вперше став культивуватися багатоголосий спів і який вперше в Західній Україні виконав твори Дмитра Бортнянського [13, с.640].

Після закінчення семінарії отримав призначення виконувати душпастирські обов'язки в парафії села Угринова Долишнього на Станіславщині, де й застала його всеєвропейська революція 1848 року. Величава «весна народів» відбулась не без активної участі і отця угринівської парафії Григорія Шашкевича. Як наголошував доктор Юліан Олесницький в статті «Важкі роковини»: «За здійснення Марк'янового поклику взявся його брат отець Григорій Шашкевич, парох в селі Угринові під Станіславом, людина великих знань, працьовитості, характеру, словом, може найбільша людина, яку ми мали на той час. При його значній співпраці відбувся у Львові з'їзд «Руських вчених», засновувалася «Руська Рада», «Руська Гвардія», постала «Руська Матиця». Його ж заходами при допомозі кількох активістів виникло політичне товариство «Руська Рада», та визнаний владою зачаток українського війська «Руська Гвардія», в Станіславі у 1848 році. Його активна діяльність на парафії в Угринові та Станіславі дозволила влаштувати з нагоди скасування панщини у 1848 році великі народні фестони (маніфестації) при величавому зборі народу на пафії в Угринові та Станіславі. Цим в Угринові та Станіславі він здобув собі велику популярність і був обраний від Угринівської громади Послом до Австрійського парламенту в 1848 році, де представляючи громаду Угринова, став одним з найвидатніших парламентарів, шефом секції в міністерстві освіти, де він займав великий пост, як «доручник цісаря» [16, с.24].

Про згадані вище фестони Іван Франко писав: «В Станіславі за почином отця Григорія Шашкевича, барат Марк'янового, тоді пароха в Угринові, скликали русини тоді на 3 (15) мая віче сполучене з нарним фестоном» [9,с.64; с.84].

Дальше угринівський парох о. Григорій Шашкевич разом з отцями Стефаном Ільницьким та Петром Шанковським (їх родини також походили з Угринова) заснували в Станіславі 10 травня 1848 року «Руську Раду» [9,с.64; с.84].

Завдяки спогадам сина отця Ільницького, Василя, письменника і культурного діяча, стали відомими слова отця Григорія Шашкевича

казаного ним на все людному мітингу в Ставніславі в день заснування «Руської Ради»: «І Лев Руський на тоті кривди потрясає з негодованням золоту гриву свою» [9,с.64; с.84].

10 липня 1848 року у Відні зібралася на свою першу сесію Австрійська державна Рада. Про ці події засвідчує Кость Левицький: «Перший австрійський державний сойм зібрався в Відні 10.07. 1848 року. До сойму вибрано 383 депутати(послы)... В нарадах першого державного сойму вибився серед наших послів о. Григорій Шашкевич, що був парохом в селі Угринові під Станіславом. Він відзначався доброю вимовою, знанням німецької мови а також розумінням справ політичних... 6 листопада 1848 року отець Григорій Шашкевич разом із депутацією Головної Руської Ради представив цісареві Фердинандові, отсі домагання:

- 1.Поділити Галичину на польську і українську провінції.
- 2.Допустити українську національну гвардію, легіон.
- 3.Ввести українську мову в усіх школах і в усіх урядах української Галичини.
- 4.Установити комісії для вирішення справ про ґрунти і ліси між дворами (поміщиками і громадянами).
- 5.Усунути урядовців неприхильних нашому народові.
- 6.Зрівняв в усіх правах наше греко-католицьке духовенство з духовенством латинським» [12,с.3].

У 1850-1860 роках (в період абсолютизму) працював радником в Міністерстві віросповідань і проствіти, де вів департамент гімназій і народного шкільництва в усій Галичині, а також цензуру усіх українських і польських підручників для народних шкіл [22,с.275].

У 1848-1865 роках отець Григорій Шашкевич проживав у Відні, працюючи радником в цісарсько-королівському Міністерстві освіти, де завідував департаментом галицького шкільництва. З 1858 року був радником греко-католицької парафії Святої Варвари (так зв. «Барбарему») у Відні [6,с.37-97].

Його діяльність сильно контролювалася поляками, які не дали отцю Григорію Шашкевичу обійняти зще вище духовне та суспільне становище в суспільстві. Зокрема стати Перемишльським греко-католицьким єпископом. Врешті, за активну діяльність в Перемишлі він був іменований «крилошанином перемишльської Капітули», та був ще від перемишльської громади обраний послом

до сойму і парламенту. У 1867 році о. Григорій Шашкевич був обраний послом до Галицького сейму у Львові.

У 1868 році о. Григорій Шашкевич був у числі члені щойно заснованого Товариства «Просвіта» [14,с.23-24].

Отець Григорій Шашкевич відомий також, як один із перших авторів «Граматики української мови», яку видано у Львові 1862 році та підручника з «Німецько-руської правничої термінології», яку видано у Відні в 1851 році у співавторстві з Я. Головацьким та Ю. Вислободським [13,с.640; 6,с.37-47].

У висновок наголосимо, діяльність отця пароха з Угринова Григорія Шашкевича у 1830-1870 роках в селі Угринові, містах Станіславові, Відні, Львові та Перемишлі, на користь українського народу, здобули широке визнання. Відомий громадський, політичний та державний діяч Кость Левицький наголошував: «Що після отця Григорія Шашкевича, пароха з села Угринова, вже майже не було слідів із політичної діяльності українців у Станіславові» [12,с.3].

...Помер отець Григорій Шашкевич в своєму будинку в місті Перемишлі у 1880 році. Похований о. Григорій Шашкевич в місті Перемишлі на перемишльському міському цвинтарі, де є і сьогодні пам'ятник на його могилі [9,с.84-90].

Пам'ять про душпастирську та громадську діяльність в селі Угринові залишив залишив і отець Єронім Бараш.

Присланий на душпастирство в село Угринів весною 1893 році, на Великодні свята, він прибув він тоді молоденьким священником, наповнений українським патріотичним духом. Отець Єронім Бараш зразу ж взявся за просвітнянську роботу в контексті діяльності його сучасників таких визначних священників, як о. М. Шашкевич, о. І. Вагилевич, о. Я. Головацький. Отець Єронім Бараш був засновником «Просвіти» в селі Угринів [18,с.23-29].

Священник Є. Бараш закликав парафіян боротися з алкоголізмом в селі Угриніві. На свято Введення 4 грудня 1893 року за його ініціативи у селі Угринів було закопано пам'ятний, вилитий із чавуну хрест, на якому було поставлено напис «Пам'ятка тверезости 1873 року», з написом дата заснування Товариства Тверезості в Західних обл. України. Хрест був виготовлений з чавуну, простояв у першу та другу війну, проте не зміг устояти перед лиховісними руками своїх односельчан-партійців, які демонтували його і втопили

в ріці Бистриця. Нині на тому місці, на горді Терешкуна Мирослава стоїть малий хрест.

Отже, як бачимо із проаналізованих джерел, до Першої світової війни в Угринові була велика п'ятикупольна (п'ятибанна) церква, побудована з дерева місцевих лісів, яка на чолі з священниками функціонувала ще з XVI-XVIII століть [18,с.23-29].

При угринівській церкві Святого Михайла продовжувала діяльність створена у 1834 році о. Григорієм Шашкевичем, угринівська церковно-приходська школа, працю в якій продовжив наступний угринівський священник Єронім Бараш [9,с.84-90].

Фото 2. Священник з учнями угринівської парохіальної школи, яка була заснована в о. Григорієм Шашкевичем у 1834 році.

Слід наголосити, що про активну діяльність Угринівської церковно-приходської школи в Угринові «Долешнем» писала поміщиця Марія - Стелла графиня Борковська у дописі до львівської газети «Дело», 1890, число 175; двічі згадував про «Школу в Угринові» Яків Головацький у Літературному збірнику «Галичанин» (Львів, 1862) та в «Географическому словарі» (Вільно, 1884) [19,с.129-133].

Також про угринівську школу писав уродженець Угринова, довголітній посол до Галицького сейму Йосип Гурик в «Отворене

читальни в Угринове-Долишнем» у газеті «Батьковщина», 1891, числі 24. Львівський дослідник М. Петрушевич згадував село Угринів та угринівську школу у «Сводной Галичско-Русской летописи с 1772 до конца 1800 года», виданій у Львові в 1889 році. Про село Угринів та Угринівську церковно-приходську школу є свідчення в «Шематизмах всечестнаго клира епископской диоцезии греко-католицькой Станиславовской епархии», що був видрукований у Львові в 1886 році [19,с.129-133].

Про село Угринів та угринівську школу є публікації в «Польських освітніх виданнях ХХ століття», в «Українській історіографії першої половини ХХ століття» які ставлять питання про проблеми розбудови угринівського шкільництва [19,с.129-133].

Слід також наголосити, що власне священники Угринівської церкви почали створювати в селі Угринові філіали Галицьких освітніх та громадських товариства. Так парох, отець Єронім Бараш в Угринові відкрив і очолив філію, відомого у Галичині товариства «Тверезість» і разом з греко-католицьким духовенством проводив конкретно в селі Угринові, антиалкогольну акцію, оскільки пияцтво було дуже поширене в часи кріпацтва в селі Угринові і безробітний угринівський селянин... мусів пити, бо дешеvu горілку виробляла панська гураляня, а єврей-орендар примусово розподіляв її поміж людьми (поема І. Франка «Панські жарти»).

Особливо розгорнулася боротьба проти пияцтва в Галичині наприкінці ХІХ століття за митрополита Сильвестра Сембратовича, який наказував священникам створювати «братства тверезості». Таким чином в Угриніві з «культу корчми» активно боровся отець Єронім Бараш. Коли він прийшов на Угринівську парафію у 1899 році, селяни спивалися, не шкодуючи навіть власного поля, що переходило майже за дарма орендареві. Молодий священник на празник Святого Михайла - храмове свято в селі, коли до церкви прийшло особливо багато людей, попросив всіх питущих залитися після богослужіння, бо має намір їм щось важливе сказати. Лише за жінками закрилися двері, о. Євген Бараш поставив на тетрапот Євангеліє і почав чоловіків прикликати по двоє клястися, що не будуть пити горілку допоки житимуть. В 1914 році о. Єроніма Бараша було відправлено на місійну роботу до Канади де він душпастирстуючи помер у 1915 році [9,с.84-90].

У серпні 1915 року його тіло було привезено до Ямниці де й захоронено. В Угринові в цей час проходив фронт австрійсько-російської війни, всі люди з села були виселені до 1919 року.

До Першої світової війни в селі Угринові була велика п'ятикупольна (п'ятибанна) церква, побудована з дерева місцевих лісів ще у XVI-XVIII століттях [9,с.84-90].

Фото 3. Дзвіниця угринівської церкви XVI-XXI століть.

У XIX століттях зусиллями отців: Г. Шашкевича, Є. Бараша та інших угринівськ церква була роширена, реконструйована і добудована і виглядала на початок XX століття за свідченнями угринівських старожилів, як: «велика п'ятикупольна - п'ятибанна церква» [9,с.84-90].

За час Першої світової війни 1914-1918 років ця стародана угринівська церква як і село Угринів внаслідок великих боїв в селі австрійсько-угорських військ з російськими, загалом були повністю знищені, а люди села Угринова були виселені австрійською військовою владою далеко за межі фронту. На церковному об'єкті неущкодженою залишилась лише дзвіниця з минулих XVI-XVIII

століть, яка як символ минувшини християнського Угринова залишилася символом християнської історії Угриніва скрізь віки.

З поверненням у 1919 році угринівських селян у рідне село яке було повністю, включаючи й церкву, зруйноване, угринівчани, шляхом важкої праці відродили своє село Угринів. Відтак виник задум щодо відновлення та відбудови церкви, адже без неї люди тоді обходитись не могли. В 1919 році угринівчани обрали церковно-будівельний комітет. Згодом зібрали певну суму грошей, проте цих грошей не вистарчало для зведення нової церкви. З рештою угринівська релігійна громада звернулася до громади села Княгинин, де на той час було два храми, з пропозицією викупу їхньої старої церкви. За сприяння княгиницького вїйта Олекси Когутяка, син якого був одружений з дочкою вїйта Угриніва Долішнього, голови церковнох ради Івана Ясінського та пароха княгиницької церкви, стара княгиницька церква була подарована угринівчанам як «потерпілим від лихоліття вїйни». Під фаховим керівництвом інженера Врубля церкву було перевезено до Угринова і встановлено на тому містці де стояла її попередниця [10,с.490.]

Після пишної освяти нового храму в 1920 році у новому божому храмі спочатку запрошували правити службу божу священників з Станіславава. Тимчасові священники, які до того ж були похилого віку і хворобливі, слабо розвивали церковну громаду села Угринова [9,с.84-90].

Фото 4. Громадська печатка села Угринова 20-30 років ХХ ст.

Тому в 1928 році, зразу ж після закінчення духовної семінарії, прийшов на угринівську парохію молодий священник о. Петро Михайлів. Будучи освідченим і прихильним до людей він миттєво набув великого авторитету. Вибравши за постійну резиденцію (парохіальний дім) хату в Угринові Долішньому, цей настоятель відслужив у угринівській церкві 32 роки [18,с.23-29].

Невдовзі Угринів доволі розбудувався та розширив свої межі. Значно зросла кількість мешканців у селі, відтак церква не могла всіх вмістити. У 1936 році о. Петро Михайлів висловив задум щодо будівництва нового угринівського храму.

Фото 5. Церковне братство Угринова з о. П. Михайлівим. 1936р.

Парафіяни надзвичайно завзято спійняли таку пропозицію і одразу обрали церковно-будівельний комітет. За виготовлення плану-проекту церкви було домовлено із зятем ямницького священника, інженером Букаємським [18,с.23-29].

Тим часом комітет з певними труднощами збирав кошти - грошей на руках у селян було дуже мало. Та попри всі негаразди у 1938 році вдалося придбати 150 тис. штук цегли, цинкову бляху на перекриття та згасити 50 тонн вапна. До будівництва між тим не приступали, бо не було згоди від повітової ради Станиславова.

Відтак початок будівництва нової угринівської церкви надовго затянувся. Коли у наш край у 1939 році прийшли радянська влада, храми вже не зводили, а навпаки руйнували. Районний комітет будівництво церкви угринівчанам заборонив, а цеглу і вапно наказали передати на зведення школи в Угринові Долішньому. Отак зведення угринівської парохіальної церкви на тому й закінчилося.

Водночас у 1937 році будувати власну святиню (коштьол) надумала «угринівська загорода шляхта», що проживала у «Шляхотському Угриніві» і налічувала лише 34 родини [18,с.23-29].

Фото 6. Печатка громади Угринова - долішнього з підписами голови за секретаря «Urzadu Gminny Uhrynow-dolny pow, Stanislawow» від 8 серпня 1927 року.

Угринівська шляхта була організована польською владою в 30-х роках ХХ століття, вона в Угриніві шляхетському мала свій уряд та місцеву польську державну владу, голову, секретаря, печатку та релігійну організацію, у 1927 році вже мала і свій костел.

Фото 7. Угринівські шляхтянки з «Угринова шляхетського» з вихователями - монахинями, що перебували при угринівському костелі (1938-1939 рр.).

Місце для розбудови костьолу було виділено поруч з нашою церквою. А оскільки відстань між фундаментом старої церкви та запланованим костьолом повинна була становити 50 метрів, то відбувалися переговори між двома церковними комітетами, які привели до обману церковного комітету поляків, комітету українських греко-католиків [18,с.23-29].

Фото 8. Угринівський костел в 30 роки ХХ століття.

Внаслідок підтримки польських меценатів з міста Станіслава, зокрема багатій угринівської родини графа Божинського та офіційної польської влади мешканці «Угринова-шляхетського», католики-поляки та українці швидко побудували свій костел.

За таких обставин початок будівництва нової угринівської греко-католицької церкви надовго затягнувся [9,с.84-90].

Коли у наш край у 1939 році прийшли радянська влада, храми вже не зводили, а навпаки руйнували. Районний комітет будівництво церкви угринівчанам заборонив, а цеглу і вапно наказали передати на зведення школи в Угринові Долішньому.

Отак зведення угринівської греко-католицької парохіальної церкви на тому й закінчилося [9,с.84-90].

Фото 9. Церква угринівської греко-католицької та православної громади в громаді в 30-90 роках XX століття.

З 1941 по 1944 роки село Угринів потрапило під владу німецько-фашистських окупантів. Повернувшись, одразу після відступу гітлерівців, радянська влада далі продовжувала впроваджувати свої порядки. Спочатку переселяли поляків з України, а згодом українців з Польщі. Отож, довелося нашій «загородовій шляхті», яка і говорити по-польськи не вміла відправлятися на свою історичну батьківщину [18,с.23-29].

Фото 10. Сучасна територія старої угринівської церкви та дзвіниці, внутрішній інтер'єр в першому Х-ти літті ХХІ ст.

Фото 11. Внутрішній інтер'єр угринівської церкви 40-90 роках ХХ та в перше Х-ти ліття ХХІ століття.

В Угринів було переселено кілька родин лемків, які також спочатку не вправно розмовляли українською. Зазначимо, що будівництво костьола було завершено ще до початку війни у 1939 році і в ньому проводились Богослужіння. Та після того як «загорода шляхта» покинула село, костюл зостався не зайнятий. Щоби його не передали новоствореному колгоспу під склад, навесні 1946 року священник о. Михайлів та парафіяни Федик Іван, Маланюк Богдан, Білоус Степан, Гурик Семен, Ідзьо Іван перенесли туди майно з старої угринівської церкви [18,с.23-29].

Далі встановили іконостас і почали відправляти Богослужіння за українським греко-католицьким обрядом. Таким чином, за дослідженнями Л. Терешкуна в угринівській парохії з 1822 по 1946 роки перебували священники Української Греко-Католицької Церкви, реєстри яких подамо нище в окремому дослідженні.

Ці українські греко-католицькі священники розбудовували в селі Угринові християнство вселенського зразку, на чолі якого стояв Папа Римський з часу Унії церков, що відбулася в 1596 році.

Митрополити Української Греко-Католицької Церкви, волі яких підкорялися священники Угринівської греко-католицької парафії, утвореної Австро-Угорською імперією, первостепенно підпорядковувалися Станіславській єпархії УГКЦ.

Слід наголосити, що перша згадка про угринівську парафію датується 1565 роком, тобто часом коли вона була галицько-православна, до епохи унійних процесів в Україні і в Галичині у 1596 році та утворення Української Греко-Католицької Церкви, то спритні москвофіли використали цю дату, 1565 рік першої знадки про угринівську церкву, для швидкого переведення угринівської греко-католицької парафії, в час приходу в Угринів в 1944-1945 роках радянської влади, в православну парафію Московського патріархату [18,с.23-29].

Як відомо з історичних джерел, наприкінці 1946 року у Львові, комуністична влада та її репресивні органи НКВС, насильно організували та провели «церковний собор», який під тиском Російської Православної Церкви постановив ліквідувати Українську Греко-Католицьку Церкву, та греко-католицький обряд, а церкви УГКЦ передати в Московському Патріархату Російської Православної Церкви [9,с.84-90].

Після «злочинних рішень цього собору», згодом угринівську церкву та церковну громаду, зареєстрували в новому обряді, а відтак прийшло розпорядження вибрати новий церковний комітет. Причому за умови висунути тільки «надійних» людей, щоб не потрапив хтось із бандерівських родин, інакше угринівську церкву взагалі могли закрити [9,с.84-90].

Головою «двадцятки» (церковного комітету) обрали старенького Федика Івана, який водночас був за д'яка та паламаря. Касиром став Лецько Іван. Решта обрані числилися лише на папері, адже не кожен наслідивався брати участь у збереженні християнського устрою. Боялися переслідувань з боку нової влади. Церкву, однак, відвідували всі вправно [18,с.23-29].

У 1971 році головою церковного комітету було обрано ветерана війни Обідняка Олексу, замісником голови - Терешкуна Мирослава,

головою ревізійної комісії - Саведчука Михайла, касиром - Дейчаківську Марію [18,с.23-29].

Фото 12. Шлюбна церемонія Михайла та Люби Пахольчук на виході з угринівської церкви (1958 р.)

За наступні десять років церква була зсередини побілена вапном, а ззовні - стіни виправлені цементно-вапняним розчином. Власне в

середині убранство храму не вражало пишністю і рідко обновлювалось. Речі, які використовувались для відправ Богослужінь, були дуже зношені. Постійного священника після о. Михайліва, що помер у 1960 році, також не було. Одні парохі здебільшого пильнували урвати для власних кишень, користуючись безграмотністю касира. Інші були вже старенькими, то ж ні про що особливо не дбали [18,с.23-29].

З 1960 року по 1981 роки угринівська церковна громада вступила у смутний період тиску на неї радянської влади, яка вимагали ліквідувати стару угринівську церкву, а громада опиралася і не бажала цього робити. У 1981 році парафіяни змушені були «пожертвувати» старою церквою, яка перебувала в аварійному стані. Згідно розпорядженню районних виконавчих структур - двом церквам в одному селі бути не дозволено. Оскільки церковний комітет відмовився розбирати божий храм, то невдовзі приїхали військові і трактором-тягачем розвалили святиню. Доброякісне дерево та бляху забрали, а частину передали до колгоспу. Те, що залишилось, парафіяни використали при ремонті іконостасу та престолу. В пам'ять про знищену церкву залишились два «павуки» (світильники) та два ряди іконостасу (третій та четвертий) у нашій церкві [18,с.23-29].

Після смерті Олекси Обідняка ніхто з парафіян не давав згоди стати головою церковного комітету. Тим часом священник Кліщ, який до освяти в сан працював при міністерстві заготівлі зерна у Бучацькому районі на Тернопільщині. Його направили до нас єпископи Матейко і Савраш зі словами: «Ми віддаємо вам спосібного священника». Шкода, що не уточнили - на що спосібного. Якось о. Кліщ запропонував людям зробити капітальний ремонт церкви. Для збору грошей добровільно взялися Терешкун Лазар та Терешкун Євгенія. Гроші зібрали швидко та пароху у руки передавати не поспішали, довідавшись, що той розпочинає будувати власний дім. Кліщ аж з себе виходив із злості, заявляючи, що гроші мають бути на його відповідальності. Врешті цього псевдосвященника селяни заставили покинути угринівську парохію [18,с.23-29].

На початку 1982 року було обновлено склад «двадцятки». Головою став Гурик Семен, замісником - Терешкун Мирослав,

головою ревізійної комісії - Саведчук Михайло, касиром - Терешкун Лазар.

Незабаром на парохію направили о. Гука Івана, який окрім того мав у розпорядженні парохію у селі Чукалівка. Згода на його перехід до нашого села давалась за умови, що дзвіниця буде переміщена далі від дороги в глибину церковної території.

Того ж року укладено домовленість з колективом художників (малярів) на чолі з Степаном Вінтоняком із села Стебника щодо реставрації нашої церкви.

Спочатку розібрали і поновили іконостас, піднявши на 60 сантиметрів вище.

Всередині на долівку настелили асфальтову підґрунтовку, а на неї - ДСП. Тривалий грибок уже не давав можливості зберігатися дерев'яній підлозі. Поки велися ремонтні роботи, художники розпочали розписувати внутрішній інтер'єр церкви [18,с.23-29].

Більшість односельчан щиро відносилися до потреб ремонту. Дехто вносив кошти таємно, боячись доносів від товаришів-партійців та переслідувань тоталітарних органів [18,с.23-29].

На день розрахунку з художниками (28 листопада 1982 року) було зібрано 13076-00 крб., виплачено майстрам 12800-00крб., а решту витрачено на обнову церковних речей.

По закінченні ремонтних робіт сільську святиню було прибрано наново освячено. Люди, побачивши гарно прикрашену церкву і надалі продовжували вносити пожертвування.

Тоді ж було придбано образ Почаївської Матері Божої, велике Євангеліє, декілька фелонів та вишитих стихарів, відмальовано на оксамиті нову плащаницю, капітально відновлено кивот навеликому престолі, закуплено 200 кв. метрів паласу на підлогу, придбано нові дорожки та багато іншого оздоблення.

Згодом велася велика робота по упорядкуванню цвинтаря. Навколо земельної ділянки, що містить поховання, було зведено суцільну огорожу. Вирубувались дерева та чагарники, які захищували гроби. Натомість довкола і зсередини посаджено кущі шпилькового дерева.

Також було встановлено ручний водяний насос («помпу»). Врешті, щовесни проводиться прибирання церковної території... [18,с.23-29].

Фото 13. Угринівський священник Любомир Полюга освячує хреста та для угринівської громади відправляє Богослужіння на честь 1000-ліття хрещення Руси -України у 1988 році.

Біля храму встановлено два Хрести. Один - для відправ Богослужінь, інший - на честь 1000-ліття хрещення Руси-України, яке у 1988 році урочистим богослужінням в храмі відзначили угринівчани [17,с.28-29 ; 9, с.172].

Фото 14. Святкування 1000-ліття хрещення Руси-України.

В 1990 році в життя угринівської християнської громади включилася угринівська школа. Відбулось I причастя школярів.

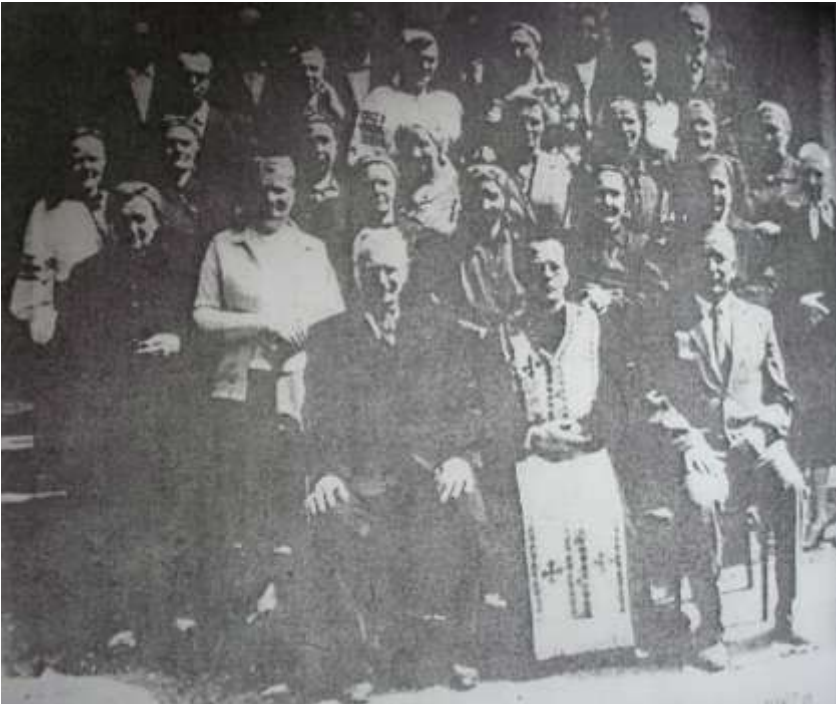
Фото 15. Причастя угринівських школярів у 1990 році.

За відновлення незалежної України починаючи 1994 року в селі Угринів, угринівська християнська громада під керівництвом о. Івана Луцького, розпочалося будівництво нової церкви.

Фото 16. Угринівська громада з о. Іваном Луцьким. 1994р.

Слід наголосити, що з 1994 по 2010 рік активно в угринівській християнській громаді працював церковний хор, який своїми пожертвами помагав фінансово будівництву нової церкви.

Фото 17. Угринівський церковний хор з о. Іваном. 1997р.

Спонсором будівництва виступила ямницько-тязівська будівельно-ремонтна фірма «Барва». Згідно угоди між Українською Сільською Радою та Фірмою «Барва», Угринівська сільська рада відпускала фірмі «Барва» ділянку землі в розмірі 22 гектара в урочищі Боднарчик. Місце під забудову нової Угринівської церкви було освячене 15 травня 1994 року. У посвяченні брало участь 9 священників із навколишніх сіл, серед них денкан о. Іоан Луцький [9,с.84-90].

Після освячення будівельної площадки, у неділю 22 травня 1994 року було обрано церковно-будівельний комітет на чолі з Лазаром Терешкуном, заступником Яцківом Михайлом та 11-ма членами комітету, серед яких колишній голова колгоспу Семен Угрин [18,с.23-29].

До церковно-будівельного комітету також увійшли: Терешкун Олекса, Костюк Григорій, Галярник Василь, Вівчаренко Василь, Саведчук Михайло, Винничук Григорій, Терешкун Антін, Терешкун Роман Я., Терешкун Роман М., Обідняк Зиновій.

Зразу ж після обрання церковно-будівельного комітету розпочалися роботи по прокладанню траншей під фундамент майбутньої нової угринівської церкви. 23 червня 1994 року було укладено першу машину бетону під подушку фундаменту. Було намічено периметр церкви: довжина 21 м., ширина 23 м., висота до верху 30м., із хрестом 33м., висота фундаменту 2 м. Низ (базис) новобудови зплановано згідно канонів західно-базиліканського стилю, а верх у східно-візантійському стилі. Кладку стін розпочали 10 грудня 1994 року [9,с.84-90].

До кінця року було укладено 72 тисячі штук цегли. Всього ж за проектом в будівництво угринівської церкви було украдено близько 280 тисяч штук цегли [9, с.174].

В 2010 році, будівництво та упорядкування зовнішнього і внутрішнього інтер'єру Угринівської церкви, яке відбувалось під керівництвом сільського голови Р. Терешкуна, що продовжувалося у продовж 15 років, була завершено і передано угринівській християнській громаді, що було відмічено останнім на святкуванні 570 літті села Угринова [21,с.1-2].

Фото 18. Будівництво нової Угринівської церкви (1994-2004рр.).

Фото 19. Внутрішнє оздоблення нової угринівської церкви.

Фото 20. Нова угринівська церква в 2010 році. Вигляд збоку.

Фото 21. Стара і нова угринівські церкви. Вигляд збоку дороги та цвинтаря в 2010 році.

Фото 22. Святкування 565-ліття села Угриніва українською релігійною громадою, за участю Івано-Франківського митрополита і архієпископа УГКЦ, владики В. Війтишина.

Фото 23. На святкуванні 565 - ліття села Угриніва: академік Віктор Ідзьо, Голова Івано-Франківської обласної Ради Ігор Олійник, угринівський священник УГКЦ о. Іван Карпів.

Фото 24. Благословення Івано-Франківського митрополита та архиепископа В. Війтишина та угринівських священників УГКЦ о. І. Карпіва та Р. Костробія нової угринівської школи.

Фото 25. Президія святкування відкриття нової школи в Угринові: Голова обласної Ради І. Олійник, Голова Обл-держ. адміністрації Р.Ткачук, Голова Угринов Р. Терешкун, академік АНВШУ В. Ідзьо, директор угринівської школи С. Євгейчук.

Фото 26. Виступ на відкритті нової школи в Угринові академіка АНВШУ В. Ідзьо, який подарував школі всі свої наукові праці. Приймає подарунки директор угринівської школи С. Євгейчук.

Фото 27. Під час святкування 565 - ліття села Угриніва: Владика-митрополит, архієпископ Івано-Франківської митрополії УГКЦ В. Війтишин, академік АНВШУ В. Ідзьо.

Фото 28. Святкування 570-ліття заснування села Угринова біля Сільради та Угринівської цекрви. На фото Голова Сіль-ради Р. Терешкун, академік В. Ідзьо, автор книги про село Угринів.

Фото 29. Виступ на 570 - річчі Угринова академіка В. Ідзьо.

Фото 30. Угринівчани під час святкування 570-ти ліття Угриніва на майдані біля угринівської церкви та дзвіниці.

Наголошу, що про Угринів у Львівських архівах є «Інвентарний опис маєностей» не тільки села Угринова, є джерела «Про

шляхетські маетки», «хлопські маетки», рукописні книги різного плану про Угринів старопольською мовою [9,с.84-90; с.240-242].

Слід наголосити, що старіші документи про село Угринів, з 1500-1700 років, про що вже неодноразово наголошувалось, знаходилися в церковному приміщенні при старій угринівській парохіальній церкві Святого Михайла, де зберігалися метрикальні записи «громадського стану» (шлюби, народження дітей, почили у Бозі та інші документи), які під час Першої Світової війни вони разом з церквою «спломеніли»; чи були перевезені до міста Стрия австрійською владою, а потім до Львова [18,с.23-29].

Слід наголосити, що це статистичні та інші джерела з 1772 по 1800 роки про село Угринів теж є у Львівському історичному архіві.

Збереглися «Статистичні записи» за 1806 рік які стосуються «даних про кількість жита, ячменю та вівса, які знаходилися в громадських шпихлірах», тобто зерносовищах сіл Угринова - Долішнього і Горішнього. Також збереглась «німецька рукописна книга історії села Угринова», «Угринівські економічні звіти за 1800-1806 по 1820 роки», «Угринівські баланси прибутків і збитків земель та їх грошової вартості за 1800-1806 по 1820 роки».

Збереглися за 1821 рік «Дані економічної статистики Угринова», які розповідають про «Сумарію індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків задля обчислення податків».

За 1835 рік є джерела про розміщенні і діяльність «Угринівського постерункового дому», що знаходився в Угринові Шляхетському.

За 1848 рік є «Статистика Угринова», - яка подана в відновленому «Журналі обліку і планів земельних ділянок».

За 1858 рік є дані «Про заснування шкіл в Угринові Долішньому та Горішньому».

За 1848-1864 роки є «Інформація про про учителів», хоча не виключені такі дані і за інші дати.

За 1838 - 1895 роки є «Звіти, списки, листування», які свідчать про діяльність читалень в обох Угриновах.

За 1908, 1912 і 1914 рр. - «Інформація про про угринівські школи». За 1910 рік - «Про шкільну реорганізацію».

За 1937 і 1939 роки - про їх «Шкільне удосконалення»...

У висновок наголошу, що всі ці джерела про церковне, господарське, освітнє життя Угринова, потребують подальшого наукового дослідження... [19,с.129-133].

Список використаних джерел та літератури:

1. Альманах Станіславської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова та Станіславщини. Нью-Йорк-Торонто-Мюнхен, 1975. - Т.І. - С.62.
2. Бойчук В. Презентація наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України, засновника та завідувача Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігон» Віктора Ідзьо «Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях». - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р. в Угринівській парафії Івано-Франківської митрополії Української Греко-Католицької Церкви з нагоди 180 - ліття заснування в 1834 році Угринівської Парохіальної Школи (1834-2014рр.). - Газета громадської організації «Львівське Ставропігівське Братство». - Львів, вересень-жовтень 2014р. - Число IX-X. - С.6.
3. Горнова Е. Стосунки суспільно-політичні на Галичині Східній. - Львів, 1898.
4. Грабовецький В. Селянський рух на Прикарпатті в другій половині XVII - першій половині XVIII століття. - К., 1962. - С.79.
5. Дополнения ко сводной Галицко-Русской Летописи съ 1700 по 1772 годъ, ихданной въ Львовъ 1887 года. /Составил А. Петрушевич. - Ч. I. - Львовъ: Изъ типографіи Ставропігійского Института, 1896. - С.294.
6. Енциклопедія українознавства: в 3-х т. / [за ред. В.Кубійовича]; Інститут української археографії АН України, Наукове Товариство ім. Т.Шевченка у Сарселі (Франція), Фундація Енциклопедії України в Торонто (Канада). 1984. - С.3797.
7. Йосифівська і Францисканська метрики. - Київ, 1965. - С.312.
8. Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
9. Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменицького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В. Стефаніка». За редакцією Володимира Костіва. - Івано-Франківськ «Плай», 2000.
- Качкан В. Хай святиться ім'я твоє. - Чернівці, 1994. - С.64.

10. Когутяк-Гладка М. Моя родина місцевість Княгинин//Альманах Станіславської землі: Збірник матеріалів до історії Станіслава і Станіславщини. - Т.2./Гол. Ред. І.Станичний. - Нью-Йорк-Париж-Сідней-Торонто: Видання Центрального Комітету Станіславщини, 1985. - С.490.
11. Крип'якевич І. Спис Галицький парохій XII-XVI століть. - Львів, 1939р. - С.23-35.
12. Левицький Кость. Українське життя у станіславі з моїх споминів. - Станіславські вісті. - Станіславів, 1937. 29 серпня. - Ч.18. - С.3
13. Митці України. - К., 1992. - С.640.
14. Перевський С. Популярна історія Товариства «Просвіта». - Львів, 1932. - С.23-24.
15. Петрушевич А.С. Сборник издаваемый Галицко-русской матрицей. - Львов, 1884. - Вып.1. - С.429. - С.432.
16. Петрушевич А. Сводная галицко-русская летопись с 1772 до конца 1800 года. - Львов, 1889. - Ч.2. - С.24.
17. Процак Роман. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. Івано-Франківськ, 2000. - С.10.
18. Процак Роман. Угринів - село моє: звичаї - свята і Будні. Івано-Франківськ, 2000. - С.23-29.
19. Процак Роман. Нарис історії села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010 р. - Т.ХVI. - С.129-133.
20. Станіславські вісті. - Станіслав, 1937. - 15 серпня - 5 вересня.
21. Сташин Орест. Калиновий цвіт 570 - літнього Угринова. Газета Вперед. Івано-Франківськ, 3 вересня 2010р. - №36. - С.1-2.
22. Сохацький В. Українські послы зі Станіславщини. - Альманах Станіславської землі: Збірник Матеріалів до історії Станіслава і Станіславщини. Головний ред. І. Станичний. - Нью-Йорк - Сідней - Париж -Торонто, 1985. - Т.2. - С.275.
23. Франко І. Панщина та її скасування в 1848 р. в Галичині. Твори. - К., 1986. - Т.47. - С.117.
24. Шематизм всечесного клира епископской диєцезии греко-католицкой Станіславской епархии. - Львов, 1886. - С.83.
25. Яблоновський Олександр. Польща XVI віку під оглядом географічно-статистичним. Джерела Історичні. - Варшава, 1903р. Т.ХVIII. - С.26-34.

Розділ II. Душпастирська та громадська діяльність священників угринівської парафії (1645-2015рр.).

В селі Угринів за період з 1645 по 2015 роки працювало багато священників, які вносили вклад в розбудову угринівської християнської громади [3,с.84-90].

Так за період І Речі Посполитої, який почався з XIV століття до часу першої достовірної згадки про село Угринів в XV столітті, а тобто в 1440 році до часу її політичного падіння в 1772 році, діяльність християнської громади та ролі в ній священників в селі Угринів із-за не дослідження цієї проблеми в архівах вона не з'ясована. Однак, із дослідження польського вченого ХХ століття П. Добковського відомо факт існування в 1565 році Угринівської церкви [10, s.23-42; 11,s.18-20].

Цієї точки зору, за яким 1565 рік слід вважати часом першої згадки про угринівську церкву та функціонування в селі Угринові християнської церковної організації вважає і сучасний краєзнавець та дослідник історії Й. Карпів [4,с.50-51].

Приймаючи цей історичний факт і датуючи його 1565 роком наголосимо, що за дослідженнями архівних джерел доктором історичних наук, професором, академіком АНВШ України В. Грабовецьким, є відомий під 1648 роком з досліджених джерел і перший угринівським священником в селі Угринові, яким був отець Степан Малишкович, що правив на угринівській парафії орієнтовно в 1630-1650 роках XVII століття [1,с.79-80].

Подальші душ пастирі починаючи з 1650 по 1745 та їх діяльність в житті угринівської християнської громади поки що в архівах не досліджено. Недавно автором цього дослідження з польських виявлено архівів за 1745-1772 роки, який складає «3 книги Угринівських Парафіяльних документів - Parafia Uhrynów, Najstarsza data dokumentu 1745; Pość ksiąg - 3» [12].

Документи потребують перекладу та подальшого клопітного наукового дослідження. Автором цього дослідження вивлено у Львівському с архіві за період XVIII-XX століття «3 Угринівські парафіальні книги Австро-Угорської імперії(1772-1918рр.)» які потребують ретельного дослідження. Дата найстаршого документу «3 Угринівських парафіальних книги» 1745 рік.: «Spis archiwów

parafialnych przechowywanych w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku: Parafia Uhrynów, Najstarsza data dokumentu 1745; Ilość ksiąg - 3» [12].

На думку автора цього дослідження, це можуть бути ті самі документи, або їх копії з угринівського церковного архіву, які пропали в Угриніві під час Першої світової війни у 1916 - 1918 роках (тобто передані австрійською владою) в «w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie». Документи потребують перекладу та подальшого довготривалого клопіткого наукового дослідження.

Слід наголосити, що з історії села Угринова, зокрема у Львівських архівах є дані Австро-Угорської статистики: «Інвентарного опису маєтностей Угринова» [2,с.54-55; с.673-704].

У Львівському архіві також є «Архівні документи про шляхетські маєтки Угринова», архівні джерела «Про угринівські хлопські маєтки», які написані на латині та на рукописній старопольській мові. У Львівському архіві є і Стрийські документи з Угринова: «Фонди, описи, справи, навіть аркуші», які потребують детального вивчення. Очевидно, що у Львівському архіві слід шукати копії Угринівського давнього архіву, який був оформлений починаючи з 1700 року, і зберігався при старій угринівській парохіальній церкві де зберігалися метричальні записи «громадського стану» (шлюби угринівчан, метрики про народження осіб заборонених на угринівському цвинтарі, тощо). Ці архіви, які вважалося, що згоріли під час Першої світової війни разом з угринівською церквою, були перевезені відступаючими австрійськими військами з Угринова до Стрия, а з Стрия до Львова [2,с.54-56; с.673-704; 9, с.129-133].

Львівські архіви засвідчують українську громаду села Угринова починаючи з 1800 року. В цьому Австро-Угорському архіві містяться дані починаючи з 1806 року і стосуються «даних про кількість жита, ячменю та вівса, які знаходилися в громадських шпихлірах», тобто зерносховищах сіл Угринова - Долішнього і Горішнього. Угринівська Австро-Угорська «рукописна» книга містить «економічні звіти» в яких містяться дані до 1820 року, які відносяться до «Балансу прибутків і збитків земель та їх грошової вартості села Угринова». У 1821 році дані економічної «статистики» ущільнено до «Сумарію індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків від неї задля обчислення податків».

З 1848 року у Львівському архіві збереглися «Статистика Угринова», - оскільки саме до цього року відносяться збережені у Львові «Журнали обліку і плани земельних ділянок Угринова». За 1895 - 1838 роки у Львівському архіві збереглися «Звіти, списки, листування», які свідчать про діяльність читалень в обох Угриновах; за інші - не такі «ветхі» роки, «відомості» не такі цікаві, - зокрема, за 1908, 1912 і 1914 рр. - «цікавинки» про школи, за 1910 рік є документи про навіть про їх «реорганізацію», за 1937 і 1939 рр. - про їх «удосконалення» [9,с.129-133].

Слід наголосити, що про діяльність складено відповідні хронологічні реєстри священників починаючи з періоду Австро-Угорської держави до сьогодні, відтворив угринівський історик Роман Процак [6,с.29- 31; 7,с.20-27].

Свої дослідження з цієї проблеми виникнення угринівської церкви та угринівської християнської громади історик Роман Процак сконцентрував у праці «Угринів - село моє: звичаї - свята будні» в розділі «Пам'ятні записки нашої угринівської церкви, як і чому вона постала та з якого часу опинилася в католицькому храмі», які він напрацював на основі записав, від нині покійного мешканця села Угринів Терешкуна Лазаря Івановича [9,с.23-29].

Отриманий матеріал від Л.І. Терешкуна, який він поєднав з свідченнями історичних джерел, дали можливість історикові Р. Процаку в розділі «Священники, які обслуговували парохіальну церкву села Угринів з початку минулого століття і по нині десь» зробити реєстр священників, які працювали на угринівській парафії [5,с.28-37].

Слід наголосити, що за період правління Угриновом польськими магнатами та шляхтичами Речі Посполитої з XV по XVIII століття українська християнська громада та православне духовенство як і угринівська християнсько-православна громада зазнавала від цих шляхтичів-католиків значних утисків, діяльність якої потребує подальшого дослідження [2].

Прихід у 1772 році нової австрійської влади в село Угринів не приніс особливого полегшення угринівській православній громаді. Угринів в цей час перебуває у складі Стрийського циркулю Галицької домонії. Його громада переходить у власність австрійської казни, а потім передається у власність чи оренду польському магнату, графу Юзефу Потоцькому. В свою чергу граф

Юзеф Потоцький з року в рік здавав село Угринів в оренду дрібній шляхті [3,с.84-90].

В гонитві за прибутками орендарі не зупинялись рі перед чим, аби лише якнайповніше скористатись правом на панщинну працю кріпаків і орендовану землю. За свідченнями джерел в 1800 році австрійськими чиновниками було складено інвентарний опис маєтку в селі Угринів, власниками якого почергово були орендарі-шляхтичі Павликовський та Копистинський [3,с.84-90].

Австрійські джерела з Львівського історичного архіву засвідчують, що в 1806 році угринівською громадою було зібрано з угринівських полів певна кількість жита, ячменю, вівса, які було сконцентровано на громадських зерносховищах Угринова Горішнього та Долішнього [2,с.54-56; с.673-704].

За свідченнями австрійських джерел за 1811 рік, християнська громада Угринова Горішнього та Долішнього вже належала до домінії Галич циркулю Станіславів. Того року село Угринів купив торговець «тучними» волами шляхтич Андрій Зелінський. Він намагався підвищити деякі феодалні повинності і їх узаконити. Згідно протоколу від 17 січня 1812 року піддані громади Угринова відмовилися сплачувати поміщику підвищені ним податки, але помщик, не зважаючи на це, і надалі вимагав у угринівських селян сплати підвищених податків на що громада Угринова поадала скаргу Галицькому (Львівському) губернаторству на таке беззаконня. І хоча вину шляхтичів Копистинського і Зелінського було доведено, а в 1817 році (за роки оренди Копистинським: 1805-1811 роки) громадам Угринова і Ямниці було присуджено відшкодування у сумі 5223 римських злотих, а за перші п'ять років господарювання Зелінського - 11986 злотих, селяни так і небачили тих грошей. Частина суми було перераховано на покриття не доїмоки за податки, а решту присвоїв Міхай Шишковський, швагер Зелінського, маякому той віддав Угринів в оренду. Питання про виплату другої суми так і залишилося відкритим, адже відшкодування відмовилась компенсувати казна. Новоспечений власник звів в Угринів широкий панський двір і заходився «господарювати» [2,с.54-56; с.673-704].

У 1815-1818 роках він провів переділ землі - замість існуючих півтретин селянської землі було утворено півтретини значно менших розмірів, тоді як площа панської землі зросла, майже, в

півтора рази. Вимагаючи від нових півтретин по 81 дню панщини на рік, тобто в півтора рази більше в порівнянні з 1767 роком. Шишковський змушував селян відробляти стільки панщини, скільки йому заманулось. Працюючи від сходу до заходу сонця, селяни повинні були за низьку платню працювати ще й по 7 днів у панській гуральні та безоплатно ремонтувати та бу дувати дороги.

Грубе насильство та сваволя пана Шишковського викликали протести та нарікання угринівських селян. Станіславське окружне управління і Львівське губернаторство були заодно з поміщиком Шишковським - всі скарги селян відхилялися. Свавільля з боку панича попри те зростало. І врешті ямницька громада, що зазнавала більших утисків відправила у 1835 році місцевого селянина Івана Смицнюка до Відня. Він уповноважувався подати цісареві скаргу на поміщика Шишковського і станіславівських чиновників. Однак столичні чиновники відправили справу на розгляд місцевих органів правосуддя... Після повернення Смицнюка панич Шишковський добився його арешту. Певний час борець за права пригнічених селян утримувався в Угринові у постерунковому (карному) домі, що знаходився біля будинку нинішньої Сільської Ради. Невдовзі ув'язненого було переведено до Станіславіслава і, врешті, після тортур - відпущено. Щоб випередити подальші скарги Смицнюка, Мільбахер - окружний станіславівський староста прикладав всі зусилля, щоби опорочити народного захисника перед львівським начальством. 10 вересня 1836 року він писав у Львівське генерал-губернаторство: «...У тому, що угринівська християнська громада скаржиться, найбільше винний підданий Іван Смицнюк... який намовив підданих і в цьому шукає собі користі. Бо друга - громада села Угринів, що належить цьому самому дідичеві, досі ще не подала жодної скарги». Пізніше Смицнюк здійснив ще одну пішу подорож до Відня. Але це не дало значного результату – утиски не припинились. По поверненні додому народний герой за наказом дідича Шишковського був вбитий гайдуками у павелецьких лозах. Подібні виступи селян виникали і наростали на всіх, пригнічених Австро-Угорщиною, українських землях. Це, врешті, й привело до скасування панщини у 1848 році [2,с.54-56; с.673-704].

Активно підтримували свої селян у їх соціальній, релігійній та національній боротьбі проти польських здирників та орендарів

Угринова і українські православні священники села Угринова [3,с.84-90].

Слід також наголосити, що за австро-угорський період угринівської історії на угринівській парафії, за свідченнями архівних джерел, правили такі священники:

1)о.Терлецький був першим відомим священником у старій, другій за рахунок, дерев'яній церкві, збудованій у 1828 році, погорілій у війну 1915 року.

2)о. Олексій Кілібовський, парох у с. Ценжеві (Тязеві), про якого відомо з «Шематизму кліру греко-католицької архієпископії метрополітальної львівської на рік божий 1832», насаний латинською мовою говориться: «що о. Олексій Кілібовський у 1832 році був затверджений, завідувачем парохіями, парохом села Угринів».

Тут же сказано: «... що число душ греко-католицьких в селі тоді дуло 712. Патроном (власником села) був пан Михайло Шишковський». В цей же час починаючи з 1834 року, в селі Угриніві функціонувала Угринівська парафіяльна школа, яку очолювали угринівські священники. Слід наголосити, що в цей австро-угорський період історії, з відомого часу утворення школи, з 1834 року, в селі Угриневі відомі такі священники:

1)о.Григорій Шашкевич - парох села Угринів з 1834 року та у період «весни народів» до 1848р. Він посол до австрійського парламенту, рідний брат знаменитого діяча «Русалки Дністрової» о.Маркіяна Шашкевича.

2)о.Михайло Яцкевич, народжений у 1858р., рукоположений 1883р., правив на угринівській парафії в 1883-1890 роках.

3)о.Григорій Рубчак, народжений 1856р., рукоположений 1884р., правив на угринівській парафії в 1890-1893 роках.

4)о.Ієронім Бараш, народжений у 1864р., рукоположений у 1889 р., правив на угринівській парафії в 1893-1911 роках. За його настановою в селі Угринів було поставлено Хрест Тверезості.

5)о.Василій Пік, правив на угринівській парафії в 1912 - 1913 роках.

6)о.Снігурович - в час Першої світової війни, правив на угринівській парафії в 1914-1918 роках.

Слід наголосити, що за період II Речі Посполитої Польської у 1920-1939 роках угринівської історії на угринівській парафії, за свідченнями архівних джерел, правили такі священники:

1)о.Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії в 1919-1925 роках, радник єпископської консисторії.

2)о.Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1925-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.

3)о.Стефан Гунчак, правив на угринівській парафії в 1927-1928 роках. За якусь провину був виславний з Угринова.

4)о.Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, правив на угринівській парафії в 1928 - 1960 роках(32 роки).

За СРСР в Угриневі правили наступні священники:

1)о.Ляхіцький, правив на угринівській парафії в 1961-1962 роках.

2)о.Щур, правив на угринівській парафії в 1962-1964 роках.

3.)о.Нога, правив на угринівській парафії 10 місяців з весни до осені, до храмового свята в 1964 році.

4)о.Григорчук, правив на угринівській парафії в 1965-1966 роках.

5)о.Климпуш, правив на угринівській парафії в 1966-1967 роках.

6)о.Клиновський, правив на угринівській парафії в 1968-1970 роках.

7)о.Підлуський, правив на угринівській парафії в 1970-1971 роках.

8)о.Кліщ, правив у 1972 році, у найбільш смутний час навколо угринівської церкви.

9)о.Іван Гук, правив на угринівській парафії в 1973-1981 роках.

10)о.Любомир Полюга, правив на угринівській парафії в 1981-1990 роках.

За період відновлення незалежної України угринівської історії на угринівській парафії, за дослідженнями в 2015 році угринівського пароха села Угринів, отця мітрата Михайла Залеського, правили такі священники:

1)о. Мирон Підлісецький, правив на угринівській парафії з вересня 1990 по січень 1991 року.

2)о. Роман Паньків, правив на угринівській парафії з лютого 1991 по квітень 1992 року.

3)о. Степан Комарницький, правив на угринівській парафії з лютого 1991 по квітень 1992 року.

4)о. Іван Бачевський, править на угринівській парафії з травня 1992 року по листопад 2002 року.

5)о. Раман Карпів править на угринівській парафії з грудня 2002 по березень 2009 року.

6) о. Роман Костробій править на угринівській парафії з грудня 2002 року по квітень 2010 року.

7) о. мітрат Зиновій Каськів править на угринівській парафії з квітня 2009 по квітень 2010 року.

8) о. Михайло Залеський править на угринівській парафії з травня 2010 року по цей час.

9) о. лецензіят Олег Залеський править на угринівській парафії з травня 2010 року по цей час.

Слід наголосити, що одинакові реєстри священників на угринівській парафії УГКЦ були складені і авторами книг про Угринів Р. Процаком та В.Костівом. Ці дослідники наголошували що до 1939 року парохіальну церкву в села Угринова» обслуговували наступні священники:

1) Першим відомим священником у старій, другій за рахунком церкві, був о. Терлецький, відомостей про якого є дуже мало.

2) З «Шематизму кліру греко-католицької архідієцезії метрополітальної львівської на рік божий 1832» (мова латинська) говориться: «що о. Олексій Кілібовський у 1832 році був затверджений адміністративним віціном», (завідувачем пародіямії, парохом села Угринів. Тут же сказано, що число душ греко-католицьких в селі тоді дуло 712.

3) о. Григорій Шашкевич - з 1834 року-1848. Від села Угринів він Посол до австрійського парламенту. Правив на угринівській парафії в 1850-1860 роках, хоча насправді перебував в Угринові не раніше 1834-1848 рр.

4) о. Михайло Яцкевич, народжений у 1858р., рукоположений 1883р., правив на угринівській парафії в 1883-1890 роках.

5) о. Григорій Рубчак, народжений 1856р., рукоположений 1884р., правив на угринівській парафії в 1890-1893 роках.

6) о. Геронім Бараш, народжений у 1864р., рукоположений у 1889 р., правив на угринівській парафії в 1893-1911 роках.

7) о. Снігурович - в час Першої світвої війни, правив на угринівській парафії в 1914 - 1918 роках.

8) о. Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії до 1925 роках, радник єпископської консисторії. Помер і похований у Станіславові.

9) о.Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1926-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.

10) о.Микола Бориславський, ЧСВВ, священник - місіонер, був настоятелем у церкві с. Пасіної та катехитом в угринівській школі та церкві. Надзвичайно добра людина.

11) о.Стефан Гунчак, закінчив семінарію у місті Станіславові, прийняв обряд безженості, однак проживаючи на квартирі в селі Угринів, пізнав дівчину, і за ту провину був висланий єпископом Хомишщином в село на Гуцульщину (Снятинський деканат). Правив на угринівській парафії в 1927-1928 роках.

12) о.Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, прийняв обряд безженості. Появився на угринівській парафії в 1929 році, після закінчення семінарії у місті Станіславові. Відслужив в угринівській церкві 32 роки, був високоавторитетним. Із ним село Угринів пройшло скрізь лихоліття, польської пацифікації, Другої світової війни та сталінської окупації та радянського терору. Помер у 1960 році.

У радянські часи в селі Угринів правили такі священники:

13) Священник Ляхіцький - правив недовго, перейшов у село Майдан, парафіяни повернули його до себе.

14) Священник Щур - правив півтора року, перейшов правити до катедрі в місті Станіславові, був дуже точним, авторитетним, над міру не вимагав.

15) Священник Нога - правив десять місяців, був дуже стареньким і хворобливим. Прийшов на весні 1964 року. Остання відправа припала на храмове свято Святого Михайла. До весни не дожив, помер на 70-тому році життя.

16) Священник Григорчук - правив рік (1965-1967).

17) Священник Климпуш - правив рік (1967-1968), вигнаний за недостойного сану поведінку(пияцтво).

18) Священник І. Клиновський - правив більше року, був дуже старенький, довго не міг служити відправи, тому скоро пішов на пенсію.

19) Священник Підлуський - правив більше 8 років. Помінявся парафіями із священником І. Кліщем, бо «хотів більше грошей».

20) Священник Кліщ - правив біля трьох місяців, пішов з парафії сам, бо «було замало грошей».

21)Священник Гук - правив на парафії вісім років, але через конфлікт серйозного характеру в селі, йому було запропоновано залишити парафію.

22)Священник Любомир Полюга - не погодився перейти на греко-католицький обряд, в час коли громада покинула московське праволав'я, він залишив парафію[3,с.84-90; 7, с.30-31].

Що стосується реєстру угринівських священників які правили в Угринові за відновлення незалежної України, дані реєстрів поданих Р. Процаком та В. Костівим є невірні[3,с.84-90; 7, с.30-31], оскільки отець мітрат М. Залеський в 2015 році надав, поданий вище, точний реєстр угринівських священнів за 1991-2015 роки.

Так закінчується реєстр угринівських в 2015 році. Очевидно реєстри угринівських священнів за попередні віки складені істориками Р. Процаком та В. Костівим, які мають між собою розбіжності, теж потребують перепроверки і подальшого дослідження... [3,с.84-90; 7,с.30-31].

Автор даної праці проаналізувавши та доповнивши їх новими архівними джерелами подає, в хронологічному порядку від першої письмової згадки про село Угринів у 1440 році по 2015 роки, свій реєстр всіх священників, які в різні історичні епохи душпастирствували в Угринові та вносили вклад у розбудову угринівської православної та греко-католицької громади [2].

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Грабовецький В. Селянський рух на Прикарпатті в другій половині XVII - першій половині XVIII століття. - К.,1962. - С.79-80.
- 2.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке Королівство 1215-2015рр. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 3.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В.Стефаника». За редакцією Володимира Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000р. - 280с.
- 4.Карпів Й. Таємниця місцевих назв. - Тисмениця, 1995.- С.50-51.
- 5.Кобилюх Василь. Праісторія топоніму «Угринів» в українознавстві. Українознавець - Львів, 2013. - Випуск XIII. - С.28-37.
- 6.Процак Роман. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000р. - 32с.
- 7.Процак Роман. “Угринів - село моє: звичаї - свята і будні”. - Івано - Франківськ, 2000р. - 32с.
- 8.Процак Р. Угринів – село моє: звичаї – свята будні. І-Ф. 2000. - С.23-29; С.30-31.
- 9.Процак Роман. Нарис історії села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010р. - Т.XVI. - С.129-133
- 10.Dobkowski P. Podział administracyjny wojewodztwa Ruskiego I Wielkiego XV wieku. - Lwow, 1939. -100s.
- 11.Zabutki dzijowi. - Lvov. - T.V.
- 12.Spis archiwów parafialnych przechowywanych w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku. Uhrynów. - № 1-3. - Lwow, 1931.

Розділ III.

Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Речі-Посполитої XIV-XVIII століть.

Слід наголосити, що польські джерела Угринів оглядово згадують під 1374 роком. У грамотах 1350-1380 років за «Aktax grodzkie i zemskie», які опубліковані у Львові у XIX столітті наголошено, що в XIV столітті поблизу Галича знаходилось село Угринів, яке було відоме у 1373 році в час князювання Владислава Опольського. Як засвідчено в 3 томі збірнику документів «Kodex dyplomatyczny Malopolski», в 1416 році польський король Владислав Ягайло підтвердив надання села Угринів, Угорники, Микитинці власникам, яким ці села ще були надані князем Владиславом Опольським 15 грудня 1374 року [5, №797, s.38].

Отже на стародавнє походження Угринова вказує, не тільки його назва, а ті обставини, що перша письмова згадка офіційно вказана під 1440 роком, яка опублікована Премиславом Домбровським польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV столітті», у розділі «Адміністративний» [4].

Ця згадка під 1440 роком наголошує, що в XV столітті Угринів (Гугринів) був уже відомим і великим селом, з широко розвинутою господарською та ремісничою інфраструктурою [2,с.34].

Цієї ж точки зору притримується й угринівської дослідник Р. Процак у своїй праці «Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність» [3,с.9-10].

Як бачимо з аналізу першоджерела у час першої згадки у XV столітті під 1440 роком в документах Речі Посполитої, Угринів вже належав королівським орендарям Петру Одровонжу та Миколі де Лубіна, а це може говорити, що власником Угриніва був сам польський король Владислав Ягайло, який орендував вищеозначеним шляхтичам свою маєтність, зокрема село Угринів. Тому в майбутньому для з'ясування проблеми першої письмової згадки про село Угринів в польських джерелах, слід вивчити всі земельні власності в Галичині князя та короля Владислава Опольського в 1350-1370 роках XIV століття та короля Владислава Ягайла початку XV століття. Отже перша згадка в польських джерела є раніше 1440 року, хоча би наприклад у 1438 році, що засвідчено поінформованим королівським канцлером Іваном де

Конецьполе від «W Piotrkowie 6 Grudnie 1438 r.»... - «Datum per manns magniticiet generosi virorum Iohannis de Coneczpole... Ad relacionem cinsdem magnifici Iohannis de Coneczpole Regni Polonie Cancellarii» [5, №797, s.93].

І це підтвержується королівським привілеєм, який королівський канцлер Іван де Конецьполе видав Петру Одровонжу, на право орендування земель, він від імені короля Власдислава Ягайла у 1438 році. Цей документ опубліковано в 3 томі збірнику документів «Kodex dyplomacyjny Malopolski» у якому в документі LXXV наголошено про надання привілею Петру Одровонжу на маєтності: «W Piotrkowie 6 Grudnie 1438 r. - Wladyslaw Warneczyk potwierdza I odnawia wszystkie prawa, przywileje i swobody poddanych swych swieckich I duchwnych» : «I Nomini Domini Amex. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Wladislaus tercius Dei gracia Rex Polonienee non terra Cracovie, Sandomirie, Siradie, Laneicie, Cuiavie, Lithwanie princeps, Spremus, Pomeranie, Russigue»... «Aktum in opido...Larando de Grabic inniwladislaniensi et Petro Odrowansch de Sprowa. Datum per manns magniticiet generosi virorum Iohannis de Coneczpole... Ad relacionem cinsdem magnifici Iohannis de Coneczpole Regni Polonie Cancellarii» [5, №797, s,38; s.93].

Таким чином приводимо до висновку, що вище процитований документ надавав право володіти Угринівом визначному шляхтичу, першому управителю Руського воєводства (з 1432 р.), Петру Одровонжу, уже в 1438 році. Слід наголосити, що подальші дослідження власностей польських королів від епохи їх утвердження в Галичині у 1370-1380 роках до епохи короля Владислава Ягайла у Краківських та Варшавських архівах, могли б уточнити реєстр сіл та міст, які в кінці XIV в першій чверті XV століття були захопле Польщею і заходилися у власності польських королів. Як відомо такий реєстр канцлер короля Владислава Ягайла мав у 1390-1400 роках, а це значить, що при ретельному дослідженні можна дізнатися, чи був Угринів серед сіл, які належали польському королю Владиславу Ягайлу в 1390-1400 роках, якщо був, то це суттєво посунуло назад дату першої письмової згадки про село Угринів, «за свідченнями польських джерел» [5, №797, s.93-94].

Надіємось, що завдяки подальшому дослідженню істориками польських це можна буде встановити.

Уже сьогодні проведена реконструкція всіх літописних та археологічних джерел, за свідченнями яких бачимо, що перед нами з сивого історичного минулого IX-XV століть яскраво постають наступні села галицького підгороддя: Угорники, Угринів, Пасічна, Загвіздя, Підпечари, Микитинці, які існують і до нині, про що засвідчує реконструкція Карти Галичини М. Гаталевича XV століття на якій він засвідчує факт існування в цей час Угринова з XV до XVIII століття [1,с.33-56].

**Фото 1. Угринів на карті давньої Галичини X-XV століть.
Реконструкція Галичини XV століття М. Гаталевича.**

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. Розділ XIII. Особливості господарсько-економічного розвитку Галицького підгороддя на прикладі реконструкції становлення та розвитку села Угринів. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 2.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано-Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедagogіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано-Франківськ «Плай» , 2000. - С.34.
- 3.Процак Р. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000. - С.9 - 10.
- 4.Dobkowski P. Podział administracyjny wojewodztwa Ruskiego I Białzkiego XV wieku. - Lwow, 1939. -100s.
- 5.Kodex dyplomatyczny Malopolski. - Krakow, 1887. - Т.ІІІ. - №797. - S.38. - S.93.

Розділ IV.

Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Австро-Угорської імперії XVIII-XX століть.

Слід наголосити, що в подальшому відновлення Галицького Королівства в XVIII столітті було здійснене Священною Римською імперією, а зміцнення було зроблене в Австро-Угорський період української історії [5,с.46-48].

XVIII століття це нова епоха в історії Галичини, яка теж засвідчує галицьке село Угринів (Uhrinow) на першій Австро-Угорській карті Станіславського Округу в Атласі «Королівство Галичини і Лодомерії», яка була видана в Відні в 1790 році [3].

Фото 1. Карта Станіського округу із Атлас «Королівство Галичини і Лодомерії» (Відень 1790р.) з позначенням населеного пункту, села Угринів (Uhrinow).

За наказом імператриці Марії Терезії від 11 вересня 1772 року, 15 вересня 1772 року військова організація Священної Римської імперії, якою керував генерал Андірс Гадік увійшла до столиці Галицького Королівства, міста Львова [5,с.46-48].

Ввійшовши в Львів без будь-якого військового опору, генерал Андерс Гадік від імені імператриці Марії Терезії оголосив, що місто від сьогодні, стає столицею, по стародавньому праву, Королівства Галичини і Володимирщини, яке відновлює своє функціонування у складі Священної Римської імперії, оскільки її монархи, римські імператори, являються законними спадкоємцями Галицького

королівства, яке у 1215 році створив папа римський Іннокентій III, помазавши принца Коломана на першого галицького короля.

Фото 2. Маніфест Марії Терезії для Галицького королівства.

Фото 3. Герб Галицького королівства.

В Маніфесті наголошувалось: «що Галицьке королівство, яке незаконно було анексоване Польським королівством у кінці XIV століття, сьогодні знову по історичній справедливості, оскільки галицькі королі, починаючи з першого офіційно інтронізованого папою римським Іннокентієм III, короля Галичини Коломана I в 1215 році, в подальшому було споріднено з угорськими, австро-угорськими спадкоємцями Священної Римської імперії, які були законними спадкоємцями Галицького королівства, які з XIII по XVIII століття гідно виконували всі свої титулярні обов'язки, вказуючи у своїх регаліях, належний їм по праву, титул володаря Галицького королівства, а отже, по праву імператриця Священної Римської імперії Марія Терезія є законною королевою Галицького королівства, правління якої сьогодні у Львові, столиці Галицького королівства, стародавньої Галичини, знову відновлено. Галицькому королівству надано його герб та прапор, а в майбутньому, якщо піддані Галицького королівства будуть виконувати ретельно свої обов'язки перед імператорами Священної Римської імперії, Галицькому королівству буде надано для виконання державних обов'язків і галицького короля...» [2,с.130; с.171-195; с.97-126; с.3-42; с.399-499; с.123-135; с.673-704]. Слід наголосити, що Австро-Угорщина за 1772-1918 роки правління створила статистичні джерела, які подаємо нище[1, 3].

Подаємо свідчення Австро-Угорських статистичних та інформаційних джерел про село Угринів за 1772-1918 років за:

Austria- Hungary. info:

Spis gmin i obszarów dworskich powiatu Stanisławowskiego
Wiedeń – 1772-1886 rok.

29.Uhrynów Dolny

30.Uhrynów Górny

Obszary dworskie

20.Uhrynów Dolny z Kluzowem

21.Uhrynów Górny

AUSTRIA- HUNGARY.INFO :

INFORMATION ABOUT THE HABSBURG MONARCHY

Index: uh The early 1886-1900s gazetteer of Austria-Hungary

Uhrynów Dolny	settlement	Galizien	Stanislau - Stanisławów	Stanislau - Stanisławów
Uhrynów Górny	settlement	Galizien	Stanislau - Stanisławów	Stanislau - Stanisławów

AUSTRIA- HUNGARY.INFO :

INFORMATION ABOUT THE HABSBURG MONARCHY

Stanislau - Stanisławów The early 1900s gazetteer of

Austria-Hungary : Galizien, Stanislau-Stanisławów:

Uhrynów Dolny| Uhrynów Górny |Uhrynów Szlachecki|

Фото 4. Угринів на австрійській карті 1880-1900 років.

Список використаних джерел та літератури:

1. Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
2. Ідзьо В.С. Утворення Галицького королівства. Галицький король Коломан I та процеси першої політично-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. // Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004р. - Т. IX.
- Ідзьо В.С. Перша Унія Української церкви з Римською в Галичині в 1214-1230 роках. // Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2005р. - Т. X.
- Ідзьо Віктор. Галицький король Коломан I та процеси першої політико-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т. Шевченка "Думка". - Івано-Франківськ, 2008р. - №3.
- Ідзьо Віктор. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Львів «Сполом», 2009р. - 44с.
- Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIV століттях. - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р.
- Ідзьо Віктор. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. - Львів, 2015р. - 888с. Розділ XIII. Господарсько-економічний Угринів. - С.673-704.
3. Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменицького району Івано - Франківської області. Науково-методичний центр «Українська етнопедagogіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В. Стефаника». За редакцією Володимира Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000р. - 280с.
3. Карта Станіського округу із Атлас «Королівство Галичини і Лодомерії». - Відень 1790 року, з позначенням населеного пункту, села Угринів - (Uhrinow).
4. Карта Станіського округу за 1880-1900рр. Станіславів, 1900 року, з позначенням населеного пункту, села Угринів - (Uhrinow).
5. Пилипчук В. До 230-річчя приєднання Галичини до Австрії. Австрійсько-український огляд. - Відень, 2002р. - № 13.

Розділ V.

II Річ Посполита Польська в житті християнської громади села Угринова у 1920-1939 роках.

Слід наголосити, що за період функціонування II Річі Посполитої Польської(1920-1939 рр.), польським вченим були досліджені свідчення про село Угринів. Так польський вчений Премислав Домбровський польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV столітті», у Розділі «Адміністративний», що вийшла у Львові у 1939 вперше датував село Угринів під 1440 роком[4].

Вивчаючи польські архіви польські вчені використали давні польські джерела, які вперше згадують Угринів оглядово в 1374 році. У грамотах 1350-1380 років за «Aktax grodzkie i ziemskie», які опубліковані у Львові у XIX столітті наголошено, що в XIV столітті поблизу Галича знаходилось село Угринів, яке було відоме у 1374 році в час князювання польського Владислава Опольського[1].

Як засвідчено в III томі збірнику документів «Kodex dyplomatyczny Malopolski», в 1416 році польський король Владислав Ягайло підтвердив надання села Угриніва, Угорники, Микитинці власникам, яким ці села ще були надані князем Владиславом Опольським 15 грудня 1374 року [5,s.38,s.93].

Під 1440 роком в документах Речі Посполитої, Угринів вже належав королівським орендарям Петру Одровонжу та Миколі де Лубіна, а це може говорити, що в 1420-1440 роках власником Угриніва був сам польський король Владислав Ягайло, який орендував вищеозначеним шляхтичам свою маєтність, зокрема село Угринів. Також польські джерелі чітко визначають Угринів в XV столітті (Гугринів), як велике село з широко розвинутою господарською та ремісничою інфраструктурою, яке активно жило своїм сільським життям вже у 1440 році. І хоча перша офіційна письмова згадка, яка опублікована Премиславом Домбровським польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV ст.», у Розділі «Адміністративний». Львів 1939, вона під 1440 роком наголошує, що Угринів в XIV-XV століттях був уже відомим і великим селом [2, с.34].

Подальші польські джерела наголошують, що в XVII-XVIII століттях власниками села Угринів був граф Андрій Потоцький.

В XVIII столітті власник Угринова, граф Юзеф Потоцький надав право орендувати Угринів своїм шляхтичам Павликовському та Копистинському.

В XIX столітті граф Божинський побудував між верхнім і нижнім Угриновом прекрасний великий палац, з парком, так яскраво описаний в одному з томів «Галицько-Руської Матиці».

В цей же час в XIX-XX століттях в Угринові-Долішньому хазяйнувала графиня Борковська.

В XIX столітті власниками земель в Угринові-Долішньому також були шляхтичі: Копистинський, Зелінські, та їх родич Міхал Шишковський, які жорстоко експлуатували угринівську християнську громаду.

Слід наголосити, що їх діяльність в селі Угринові, які діяльніть графині Борковської, графа Бужинського маловідомі і малодосліджені.

Відомо, що в графа Бужинського у 1869 році померла малолітня дочка Бужинська, яка прожила 2 роки(1867-1869рр.), яка порована на старому угринівськму кладовищі і пам'ятник Матері Божої зберігся на її могилі й донині.

Відомо також, що граф Бужинський покинув свій маєток із палацом та парком із стуями в 1939 року внаслідок окупації СРСР Західної України. Він виїхав спочатку до Польщі вивізши з Угринова весь свій особистий та угринівський архів. В 1940 році його сім'я виїхала до США, де й проживає до сьогодні...

У 1941 році в Угринів увійшли німці, які улаштували в палаці графа Бужинського свій військовий штаб, військовий архів та великий склад зброї.

В 1944 році, німці відступаючи не встигли вивезти свій великий штабний військовий архів та склад зброї, замінувавши весь палац графа Божинського вони при відступі взірвали його про що засвідчують угринівські старожили.

З відновленням незалежності Польщі та України нащадок графа Бужинського нинішній граф, громадянин США часто приїжджає до Польщі та України, зокрема в місто Київ. Відомо, що він живо цікавиться майновими справами в Польщі та Україні, йому відомо про його давні маєтності в Угринові із власного великого архіву та з архіву «Станіславських маєтностей» який є в столиці Польщі, місті Варшаві.

Слід наголосити, що вивчення архіву угринівських графів Божинських, який вони вивезли з Угринова в 1938-1939 роках пролило б світло як на історію як села Угринова так і угринівської християнської громади.

З наявних в розпорядженні джерел відомо, що за фінансовим сприянням графа Бужинського в 1935-1936 роках «угринівська загорова шляхта» розпочала будувати власну святиню - угринівський костьол для угринівської польської громади, що проживала у Угринові Шляхетському, яка налічувала 34 родини [3,с.9-10].

Відомо що граф Бужинський був одним із ініціаторів організації в кінці XIX столітті «Угриніва Шляхетського». Водночас у 1936 році граф Бужинський надав велику суму грошей для будівництва угринівського костелу. В 1937 році «загорова шляхта» розпочала будувати власну святиню - угринівський костел.

Слід наголосити, що на в XIX на початку XX століття навколо палацу графа Бужинського в Угринові Шляхетському проживала католицька громада, яка налічувалось 34 родини.

Серед угринівчан-католиків, велика родина: Божинських, Борковських, Кобилянських, Вислобоцьких, Лотоцьких та інших... Весь повний реєстр угринівської шляхти та її діяльності потребує ретельного дослідження в варшавських та краківських архівах. Як відомо угринівська шляхта була організована в XIX столітті.

В подальшому в XX столітті у 1920-1930 роках, угринівська шляхта була привілейована польською владою.

Шляхта в Угринові Шляхетському мала свій уряд та місцеву польську державну владу, голову, секретаря, печатку та релігійну християнську-католицьку організацію у 1938-1939 роках, мала і свій храм-костел, священника, школу... [3,с.6-19].

Період II Речі Посполитої Польської тривав в Галичині з 1920 по 1939 роки. Він теж відбився в історії та житті української християнської громади села Угринова, яка пригнічувалася польською владою.

До визначних жителів польського періоду села Угринова слід віднести уродженця села, що народився 25 березня 1896 року в селі Угринів-Долішній (Ugrynow Dolny poczta Stanislawów), офіцера, майора польської армії Владислава Чаплю, кавалера найвищого військового ордену Польщі «Virtuti Militari» (1896-1939pp.).

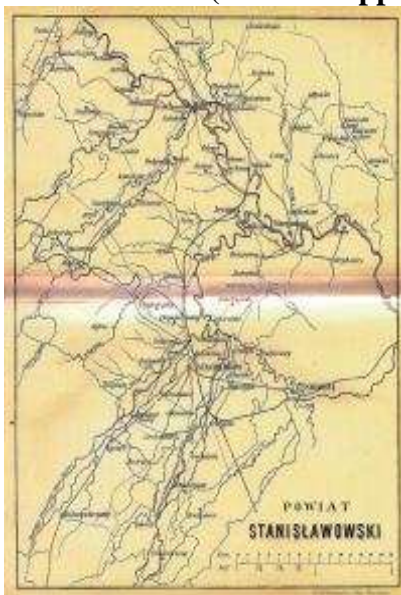
Українці дуже довго збирали гроші на побудову власної української греко-католицької церкви в той час, як угринівчани-католики дуже швидко за підтримкою польської влади побудували свій угринівський костел.

Слід наголосити, що за цей польський період священниками угринівської греко-католицької парафії були:

- 1) о. Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії в 1919-1925 роках, радник єпископської консисторії.
- 2) о. Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1925-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.
- 3) о. Стефан Гунчак, правив на угринівській парафії в 1927- 1928 роках. За якусь провину був виславний з Угринова.
- 4) о. Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, правив на угринівській парафії в 1928 - 1960 роках (32 роки).

Не дивлячись на те що польський період тривав всього 19 років з 1920 по 1939 роки, село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області, теж відтворене польськими архівами та польськими статистичними джерелами, картами, а також засобами масової інформації, свідчення яких подаємо нище. Цей добре заархівований період історії та християнської громади села Угринова теж потребує подальшого наукового дослідження...

Polska (1920-1939pp.). Stanisławowski Powiat:

Mapa powiatu Województwo Stanisławowskie

Powiat Stanisławowski.

Gminy według spisu z dnia 9.XII.1920 - 9.XII.1931:

54.Gmina Uhrynów Dolny

55.Gmina Uhrynów Górny

56.Gmina Uhrynów Szlachecki

Powiat Stanisławowski(1932-1935).

W skład powiatu wchodziło 87 Gminy:

1.Gmina Uhrynów Dolny

2.Gmina Uhrynów Górny

3.Gmina Uhrynów Szlachecki

Województwo Stanisławowskie

Spis gmin w powiecie stanisławowskim (1936-1939pp.)

44.Gmina Uhrynów Dolny

45.Gmina Uhrynów Górny

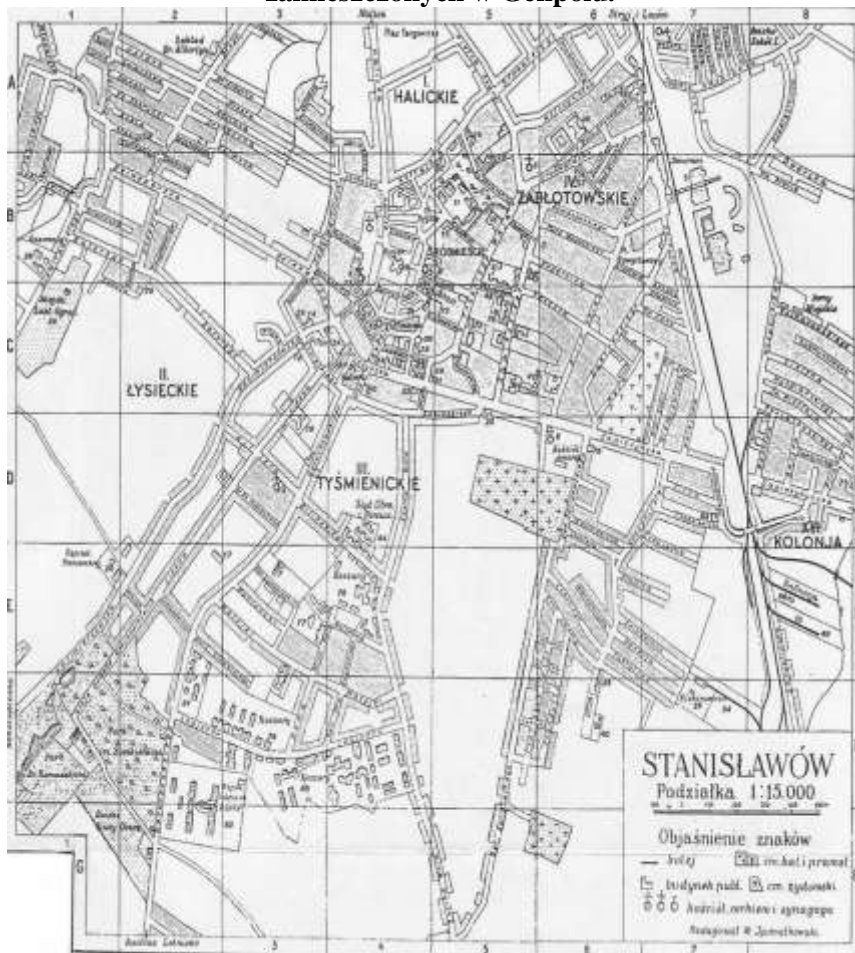
45.Gmina Uhrynów Szlachecki

Zasoby wybranych archiwów Powrót do listy
Spis archiwów parafialnych przechowywanych w archiwum
archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku.

1.	124.	Stanisławów	1662	6
2.	143.	Uhrynów	1745	3

Opracowano na podstawie materiałów Pana Jana Cieczkiewicza zamieszczonych w Genpolu.

Польська карта міста Станіслава та прилягаючих сіл в тому числі й Угринова складена В. Ямолковскі в 1932 році.

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. Розділ XIII. Особливості господарсько-економічного розвитку Галицького підгороддя на прикладі реконструкції становлення та розвитку села Угринів. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 2.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано-Франківської області. Науково-методичний центр «Українська етнопедagogіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету імені Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано-Франківськ «Плай» , 2000. - С.34.
- 3.Процак Р. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000. - С.9 - 10.
- 4.Dobkowski P. Podział administracyjny wojewodztwa Ruskiego I Wielzkiego XV wieka. - Lwow, 1939. -100s.
- 5.Kodex dyplomatyczny Malopolski. - Krakow, 1887. - Т.ІІІ. - №797. - S.38; S.93.

**Розділ VI.
Пам'ятники Угринова XIX-XXI століть.**

Фото 1. Пам'ятник на могилі Бужинської, 1867-1869рр.

Фото 2. Пам'ятник матері Божої на могилах роду Бужинських XIX століття після реставрації в 2015 році.

Фото 3. Памятник на честь скасування панщини в 1848 році.

Фото 4. Пам'ятник на честь скасування панщини 1848 року в Угринові після його реставрації та освячення в 2002 році.

Фото 5. Пам'ятна могила та хрест встановлений на могилі воїнів австро-угорської армії та Українських січових стрільців, які захищали Угринів від російських загарбників у 1915 році.

Фото 6. Цвинтар воїнів австро-угорської армії та Українських січових стрільців, які захищали Угринів від російських загарбників у 1915р. на фоні стародавньої угринівської дзвіниці.

Фото 7. Пам'ятний хрест на могилі воїнів УПА встановлений на угринівському цвинтарі в 1994 році.

Фото 8. Пам'ятний хрест на могилі угринівчан воїнів УПА полеглих за незалежність України та пам'ятник воїнам радянської армії полеглих на фронтах другої Світової війни в 1939-1945 роках.

Фото 8. Пам'ятник невинним жертвам масових репресій та депортацій угринівчан. Заклав Д.Л. Винничук який був невинно репресований комуністичним режимом СРСР.

Розділ VII.
Пам'ятники матері Божій в селі Угринові-Долішньому
посталені за час відновлення незалежності України.

**Розділ VIII.
Адміністративні будівлі села Угринова.**

Фото 1. Приміщення Угринівської сільської ради.

Фото 2. Святкування 570 річниці Угринова та презентація наукової монографії «Історію Угринова» академіка АНВШУ Віктора Ідзьо під приміщенням Угринівської сільської ради.

Фото 3. Угринівський будинок культури. Угринівська бібліотека.

Фото 4. Завідувач угринівської бібліотеки Марія Друк презентує книгу про село Угринів доктора історичних наук, професора, академіка АНВШУ Віктора Ідзьо «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Ів-Франківськ«Сімик», 2010р. - 110с.».

Фото 5. Автор праці «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ» Сімик», 2010р., доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Ідзьо Віктор під час презентації своєї книги в бібліотеці.

Фото 6. Волейбольний стадіон в селі Угринові-Долішньому.

Фото 7. Футбольний стадіон в селі Угринові-Долішньому.

Фото 8. Приміщення старої школи в с. Угринові-Долішньому.

Фото 9. Приміщення нової школи в селі Угринові-Долішньому.

Фото 10. 11. Зовнійшій вигляд та внутрішній інтер'єр церкви в селі Угринові-Долішньому.

Фото 12. Будинок угринського священника в кінці XIX-XX століттях в селі Угринові-Долішньому.

Фото 13. Угринський священник о. міграт Михайло Залеський та доктор істричних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо під час служби Божої в селі Угринові-Долішньому.

Фото 14. Приміщення колгоспу в 40-80 роках ХХ століття.

Фото 15. Приміщення медичного пункту ХХ-ХХІ століття.

Фото 16. Приміщення угринівської аптеки ХХІ століття.

Розділ ІХ.

Угринівські родини в давніх документах та фотографіях.

І.Родина Гуриків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначним представником угринівського роду Гуриків був Йосиф Гурик. Відомо, що з 1892 року Йосиф Гурик служив в елітному VIII полку гвардії австрійського імператора де отримав освіту і вивчив німецьку мову.

На межі XIX-XX століть він брав активну участь в громадському житті Галичини, виступав на вічах в Львові, Станіславові, Коломиї...

У 1889 році він перемін на виборах від Станіславського округу до Галицького Краєвого Сейму. У 1901 році він знову отримує мандат посла до Галицького Краєвого Сейму.

Отже угринівчанин Йосиф Гурик був послом два рази : 1889-1895 рр та 1901-1907рр.

Йосиф Гурик (1853-1924рр.)

II.Родина Винничуків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століття.

Визначним представником угринівського роду Винничуків був Лазар Винничук. Відомо, що з він народився в 1848 році, закінчив гімназію після закінчення якої був вчителем, директором Угринівської школи, в подальшому вітом села Угринева.

З 1904 по 1908 та з 1912 по 1917, аж до самої смерті, був послом до Австрійського парламенту.

Лазар Винничук (1848-1917рр.)

Визначним представником цього угринівського роду Винничуків також був і Антон Винничук, який був добрим господарем та військовим, офіцером Польської армії.

Антон Винничук. Улан Польської армії. Познань, 1931р.

Антон Винничук. Офіцер Польської армії(1925-1993рр.).

III.Родина Терешкунів у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначними представниками угринівського роду Терешкунів є Іван Терешкун, громадський діяч Зенон Терешкун, художник Володимир Терешкун та голова Угринівської Сільської Ради Роман Терешкун та інші, що проживали в селі Угринові у продовж XIX-XX століть.

Іван Терешкун, офіцер австро-угорської армії та старшина Української Повстанської Армії.

IV. Родина Федиків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначним представником угринівського роду Федиків був Теодор Федик. Він народився в 1873 році в селі Угринові Горішньому, закінчив сільську школу, навчався в Станіславській гімназії.

В 1905 році прибув до Канади де працював дяком та вчителем у місті Вінніпезі. Писав вірші та коломийки і друкував їх в канадських часописах.

Угринівчанин Теодор Федик був одним із засновників української літератури в Канаді.

Він був автором збірки віршів «Пісні про Канаду й Австрію» (1908р.), що багато разів перевидавалася.

Угринівчанин Теодор Федик був також упорядником збірника «Пісні іммігрантів про старий і Новий край. Пісні про Канаду і Австрію» (1927р.).

Слід наголосити, що «Пісні про Канаду й Австрію» складені у коломийковому стилі, що й обумовило широку популярність їх серед українців Канади.

«Пісні про Канаду й Австрію» складені складені Теодором Федиком мали 5 видань і спільний наклад понад 50 тисяч примірників, що для тогочасної Канади було великим визнання його творчого таланту знаменитого угринівчанина.

Помер поет з Угринова Теодор Федик в Канаді в 1949 році залишивши по собі велику славу першого визначного літературознавця Української Канади.

І сьогодні творчість угринівчанина Теодора Федика є основоположною при дослідженні зародження та становлення українського літературознавства в Українській Канаді...

V. Родина Шумських в давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Свідчення крещенія
TESTIMONIUM BAPT

ІМ'Я	ПІЛЬСЬКО	КУМ
Корнелі	Томас	Павло

1907

Сім'я Шумських з Угринова, 1907р. та 1912р.

Wzrostem w Urzędzie Starostwa w Olsztynie, dnia 20. stycznia 1925

Podatkow
1272
11/2
126
120
120
120
120
120

111 200,21
Liczba licznikowa w księdze
przebiegowej gminy Urzędow
Kielce - 111 630
11/2
126
120
120

Kontrakt kupna-sprzedazy

zawarty między *W. P. Murzyn* *Stefan* *Janin* *Borkowski*
deklaracja przez podnomownika *Fernand Lindes*
jako stronę sprzedającą z jednej, a *Stefan* *Leumskim* *synem*
Tendera *Rednarowa* *i* *Tejosi* *z* *rodz* *Janin*
Skulski *Rednarowa*

jako stronę kupującą z drugiej strony na dnia dzisiejszym w następującej podstawie:
1. *Stefan* *Rednarowa*
jako hipoteczny właściciel majątku *Albrycht Dobry*
objętej wykazem hipotecznym *92*
ks. gr. dla większych posiadłości Sądu okręgowego w *Stanisławowie*
sprzedaje niniejszem w drodze parcelacji, prowadzonej przez Ziemski Bank Kredytowy To-
warzystwo akcyjne we Lwowie, jako Instytucję upoważnioną w myśl rozporządzenia Premsa
Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 24 października 1919 r. (Monitor Polski
Nr. 231) z kompleksu rzecznych dóbr parceli gruntowe I. kat. *1956/5*

w łącznym obszarze *6 ha 99 a 24 m²* czyli *11 morgów* *1286*
skw. wraz z wszelkimi do sprzedanych parceli przywiązanymi prawami, służebnościami i przy-
należnościami w granicach, jak strona sprzedająca dotąd je posiadała i posiadać miała prawo

VII. Strona Kupującą przyjmuje do wiadomości, że w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 7. poz. 462 o wykonaniu reformy rolnej, gospodarstwo nabyte tym kontraktem nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielone aktami prawnymi, czy między innymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darowym, czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążenie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a wreszcie, że wszelkie umowy, wbrew tym postanowieniom są nieważne, a otrzymanie nieważności zasadnia na rzecz Państwa Polskiego prawo odkupu gospodarstwa po cenie nabycia go przez parcelanta z dołączeniem koniecznych i przydatnych składów.

VIII. Strony działające zezwalają niniejszym wyrażnie, aby na podstawie niniejszego kontraktu, który do ksiąg gruntowych ma być wpisany:

1) wydzielono ze składowi majątku tabularnej *Ukrainy dolny*
objętej wykazem hipotecznym nr *92* ka. gr. dla wieńskich posiadłości Sądu Okręgowego w *Starostawowie*, sprzedającej
własnej par. gr. I. kat. *1950/5*

tużniej, by z tych parcel stworzono nowe ciała hipoteczne w księdze gruntowej dla gminy katastralnej *Ukrainy dolny*

Sądu Powiatowego w *Starostawowie* prowadzonej

a prawa własności tego nowego ciała hipotecznego na rzecz: *Teofila Krum-*
skiego syna Teodora w dwóch częściach (1/3)
i Jany Szumskiej w jednej trzeciej części 1/3

wpisane, względnie zarejestrowane, oraz ~~wpisane~~

Zi zarejestrowane na kartach B. C. tego nowego ciała hipotecznego w myśl art. 1-go stworzonego, że realność ta w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920. Dz. u. Rz. P. Nr. 70. poz. 462, o wykonaniu reformy rolnej nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielona aktami prawnymi czy to między innymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darowym czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążenie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a to pod rygorem przewidzianym w powyższym artykule 33. ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Przedstawicielom Skarbnicy Generalnej
w dwóch częściach (35) i 1/2 części Skarbnicy
w dwóch częściach (35) części

na *tytuł* wyłączną własność, za dobrowolnie i obojętnie omówioną cenę kupna
i sprzedaży w sumie *2705 zł* w tym wyrażoną *dwie tysiące siedem set pięć*
dziesiąt sześć *zł* *całkowicie*

którą to cenę kupna strona Kupująca w całości gotówką przed podpisaniem tego kontraktu
stronie Sprzedającej zapłaciła i z zapłaty tej przez nią polewioną została.

II. Fizyczne posiadanie parcel sprzedanych tym kontraktem zostało już oddane stronie
Kupującej na miejscu, a oddanie to następuje także symbolicznie przez podpisanie tego kon-
traktu, przyczem obydwie strony stwierdzają, że objęte tym kontraktem parcele zostały już
na miejscu przez inżyniera przy pomiarach odmierzone i stronie Kupującej na miejscu wska-
zane, strona Kupująca nabywa powyższe parcele w tych granicach, jak te parcele na miejscu
jej wskazane zostały i na planie sytuacyjnym są wyrysowane, a obydwie strony uznają prze-
prowadzony przez tegoż inżyniera pomiar za je obowiązujący i zrzekają się podnoszenia ja-
kiegokolwiek pretensji z tytułu stwierdzonej tym pomiarem przestrzeni.

III. Wszelkie podatki i daniny od sprzedanego gruntu po dzień *25 listopada*
1926 należne płaci strona Sprzedająca, odtąd zaś obowiązek
ten przechodzi na stronę Kupującą.

IV. Sprzedaży niniejszem przedmiot obejmuje strona Kupująca w stanie zupełnie wolnym
od wszelkich długów, lub też zaległych podatków, za co strona Sprzedająca ręczy, wszelkie
zatem długi jakie na sprzedanym niniejszem przedmiocie ciąży lub jakiegoby na takowy aż do
zaintabulowania prawa własności na rzecz strony Kupującej do ksiąg gruntowych weszły,
obowiązane jest strona Sprzedająca natychmiast sama zapłacić i własnym kosztem wyekstabi-
lować, względnie stronę Kupującą w zupełności odszkodować.

V. Obie strony zrzekają się prawa odstąpienia lub unieważnienia tego kontraktu z po-
wodu niezachodzącego to arsatu pokrzywdzenia ponad połowę rzeczywistej wartości.

VI. Wszelkie koszty połączone ze sporządzeniem umowy i intabulacją praw z niej wy-
pływających, jakimi: koszty stemplowe, wygotowania kontraktu, podania hipotecznej, uzyskanie
wymaganego poświadczenia przez Urząd Ziemski, koszty pomiarów sprzedanych tym kontraktem
gruntów, sporządzenia planu sytuacyjnego, koszty legalizacji i należności przysługujące od tego
kontraktu wymierzyć się mającej ponosi strona Kupująca z własnych funduszy bez regresu
do strony Sprzedającej.

IX. Stronami do zaliczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie, zobowiązuje się strona Kapujska w całości zapłacić komisarzowi gminy *Włocławski stary* należny tym kontraktem parceli, bez jakiegokolwiek protestu i ociągania oraz bez względu na warunki wzięcia do obrotu podległego komisarzowi. Zobowiązanie to przebiega na wszystkich prawomocnych stronach Kapujskiej.

X. W końcu stwierdzają kontrahent, że transakcja o kupno-sprzedaż wewnątrz wymienionych parcel została decyzją Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie, z dnia *24 października 1937* Nr *8028/37* zatwierdzona.

II. Obie strony kontraktującej zawiadamiają, że za ich obopólną zgodą, określono z tego kontraktu części VII w całości a z części VIII ostatnie słowo punktu 1-go "oraz by równocześnie" i części punkt 2-gi.

Nr 2571
Okręgowy Urząd Ziemski w Stanisławowie
dla
dok. na sprzedaż w. 18. 11. a. ustawy z dn. 11.11.1923 a wykonanej Okręgowych Ziemskich Działek Lwowa Nr 80 p. 716. otrzymane na przedłożenie przez właścicieli zgodnie z parą 1. niniejszego dekretu z dn. 1937.

Stanisławów, dnia 27. stycznia 1938

Ernst Linder
Józef Lwowski
Jani Janina

Przez
Ernst Linder
J. Janina

Stwierdzam, że strony miały okazję spotkać się z *Ernst Linder*, dyrektorem oddziału w Urzędzie, dał mi wiadomość, jako pełnomocnikiem z daty 10. 12. 1937, dnia 10. marca 1938 wstąpił do krep. 10. 10. 1937 legalizowaniem wyznaczony pełnomocnik *Ernst Linder* z *Janina Janina*, kontraktu niniejszego w mojej obecności wina, co w podległym. Stanisławowie, dnia 27. stycznia 1938 w przedmiotowym miejscu.

Ernst Linder
Janina Janina

Forma rejestracyjna z numerami *298* i *299*, datą *27.1.1938* i innymi notatkami. Zawiera również pieczęć i podpis.

Starostwo powiatowe stanisławów

Referat spraw inwalidzkich

Inwalida wojenny

KSIĄŻKA INWALIDZKA

Nr. 1618

IMIE Józef s. Teodora

NAZWISKO Szumski

WARSZAWA

DRUKARNIA PAŃSTWOWA, MIOBOWA 22

1932

Daty osobiste

1) Rok urodzenia 20. XII. 1896.

Miejsce urodzenia (gmina, powiat) Beolnowo

pow. Stawiszarów

Miejsce stałego zamieszkania Ubrzyń

dolny pow. Stawiszarów

Narodowość ruską

Wyznanie gr. kat.

Wykształcenie absolwent gimnazjalny

Zawód rolnik

Stan żonaty

Imię i nazwisko ojca Teodor Siemski

Imię i nazwisko rodowe żony Janina

Rybnek

Imiona i data urodzenia dzieci

Miroslawa w. 1. I. 1923.

Roman " 21. IX. 1924.

Lubowira + 16. VII. 1929.

Aleksandra + 19. IV. 1931.

Василь Симчук школяр.

Василь Симчук в оточенні кадетів.

Василь Симчук в оточенні кадетів.

Василь Симчук - кадет.

Василь Симчук з мамою.

Василь Симчук в оточенні однополчан.

Василь Симчук в оточенні однополчан.

Ксения Симчук, Василь Семчук .

Василь Симчук - австрійський військовий.

Василь Симчук - станіславський службовець.

УРСР
Земельний Комітет
Станіславської Мирової
Ради Депутатів Тружачих
Станіславської області
МІСЬКА ВІСНІВКА
НАРОДНОЇ ОСВІТИ

КОПІЯ
.....
Часів випускного

ПОСВІДЧЕННЯ
.....

№ 9-У11 - 1948 р.
№ 27
м. Станіслав

Презентація цього посвідчення СМЧУК

ЯРОСЛАВ ВАСИЛЕВИЧ народився в 1917 році в Лоблинській області, Лоблинському районі, Лоблинському місті закінчив в 1938 році 2-у Лержанку чоловічу гімназію ім. « Маршала Д. Пілудового » в м. Станіславі.

Посвідчення це видаю у відомості з §§ 7, 8 інструктивного листа відомо порядку видачі документів про закінчення школи затверджено Міністерством Освіти УРСР від 14-го жовтня 1946 року.

ЗАВІДУЮЧИЙ МІСЬКОГО ВІСНІВКУ
НАРОДНОЇ ОСВІТИ :

підпис / МРЖАНГОРСЬКИЙ /

кругом печатки

С Е М Р Е Т А Р

підпис / ПАРА /

№ 27

Дата видачі документа 9.У11- 1948 року.

В. Симчук
10
Державний Історичний архів
1948

Документ сина В. Симчука, Ярослава Симчука.

Ксенія Симчук-Шумська.

VI. Родина Ковцун-Бойчук у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Michałowi Kowcowi i Paulinie Kowcui
po polsku

na *legos* wyłączną własność, za dobrowolnie i szczerze omówioną cenę kupna i sprzedazy w sumie *1500 zł* wyrażnie *do pięćdziesiąt dolarów amerykańskich*

którą to cenę kupna strona Kupująca w całości gotówką przed podpisaniem tego kontraktu stronie Sprzedającej zapłaciła i z zapłaty tejże przez nią pokwitowaną zostaje.

II. Fizyczne posiadanie parcel sprzedanych tym kontraktem zostało już oddaniem stronie Kupującej na miejscu, a oddanie to następuje także symbolicznie przez podpisanie tego kontraktu, przyczem obydwie strony stwierdzają, że objęte tym kontraktem parcele zostały już na miejscu przez inżyniera przy pomiarach odmierzone i stronie Kupującej na miejscu wskazane, strona Kupująca nabyla powyższe parcele w tych granicach, jak te parcele na miejscu jej wskazan zostały i na planie sytuacyjnym są wyrysowane, a obydwie strony uznają przeprowadzony przez tego inżyniera pomiar za je obowiązujący i zrzekają się podnieszenia jakiegokolwiek pretensji z tytułu stwierdzonej tym pomiarem przestrzeni.

III. Wszelkie podatki i daniny od sprzedanego gruntu po dniu *1926* należy płacić stronie Sprzedającej, od tej daty obowiązek ten przechodzi na stronę Kupującą.

IV. Sprzedany niniejszym przedmiot obejmuje strona Kupująca w stanie zupełnie wolnym od wszelkich długów, lub też zaległych podatków, za co strona Sprzedająca ręczy, wszelkie zatem długi jakie na sprzedanym niniejszym przedmiocie ciąży lub jakiegokolwiek na takowy aż do zaistnienia prawa własności na rzecz strony Kupującej do ksiąg gruntowych zostały, obowiązkiem jest stronie Sprzedającej natychmiast sama zapłacić i własnym kosztem wykasulować, względnie stronę Kupującą w zupełności odszkodować.

V. Obie strony zrzekają się prawa odwołania lub unieważnienia tego kontraktu z powodu niezachodzącego tu zresztą pokrzywdzenia ponad połowę rzeczywistej wartości.

VI. Wszelkie koszty połączone ze sporządzeniem umowy i inakulacją praw z niej wynikających, jakoto: kosztu stempłowego, wygotowania kontraktu, podania hipotecznego, uzyskanie wymaganego potwierdzenia przez Urząd Ziemski, kosztu pomiarów sprzedanych tym kontraktem gruntów, sporządzenia planu sytuacyjnego, kosztu legalizacji i należności przemieszania od tego kontraktu wymierzyć się mającą ponosi strona Kupująca z własnych funduszy bez regresu do strony Sprzedającej.

VII. Strona Kupująca przyjmuje do wiadomości, że w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 7. poz. 462 o wykonaniu reformy rolnej, gospodarstwo nabyte tym kontraktem nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielone aktami prawnymi, czy między żyjącymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darmym, czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążanie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a wreszcie, że wszelkie umowy, wbrew tym postanowieniom są nieważne, a orzeczenie niez ważności uzasadnia na rzecz Państwa Polskiego prawo odkupu gospodarstwa po cenie nabycia go przez parcelanta z doliczeniem koniecznych i pożytecznych wkładów.

VIII. Strony działające reszują niniejszem wyraźnie, aby na podstawie niniejszego kontraktu, który do ksiąg gruntowych ma być wpisany:

1) wydzielono ze składu majątności tabularnej *Uhrzywiec stobny* objętej wykazem hipotecznym *1292* ka. gr. dla świętych posiadłości Sądu Okręgowego w *Stanisławowie, sprucyprzej* własnej par. gr. I. kat. *1956/8.*

tużniej, by z tych parcel stworzono nowe ciała hipoteczne w księzce gruntowej dla gminy katastralnej *Uhrzywiec stobny*

Sądu Powiatowego w *Stanisławowie* prowadzonej, a prawo własności tego nowego ciała hipotecznego na rzecz *Michała Kosińskiego i Pauliny Kosińskiej* popobnie

wpisano, względnie zaistabulowano, i stałoby się to następująco:

2) zanotowano na kartach B. C. tego nowego ciała hipotecznego w myśl art. 1-go utworzonego, że realność ta w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920. Dz. u. Rz. P. Nr. 70. poz. 462, o wykonaniu reformy rolnej, nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielona aktami prawnymi czy to między żyjącymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darmym czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążanie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a to, pod rygorem przewidzianym w powyższym artykule 33. ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

IX. Stosownie do ządania Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie, zobowiązuje się strona Kupująca w razie zaszklżenia komasacji gminy Ukrzysce w okolicy nabyt. ok. tym kontraktem parsić — bez jakiegokolwiek protestu i ociągania oraz bez względu na warunki wcielić do obszaru podzielanego komasacji. Zobowiązanie to przechodzi na wszystkich prawonabywców strony Kupującej.

X. W końcu stwierdzają kontrahenci, że transakcja o kupno-sprzedzi wewnątrz wymienionych parcel została decyzją Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie, z dnia 27 października 1924 Nr 8 80023 zatwierdzona.

II. Obie strony kontrolujące się obawiając się, że za ich obopólną zgodą, określono z tego kontraktu odstępy VIII w odwołaniu z odstępy VIII ostatnie słowo punktu 1-go "oras" by równocześnie" i odstępy punktu 2-gi.

W. S. 1276
Okręgowy Urząd Ziemski w Stanisławowie dnia 27. stycznia 1935.-

Okręgowy Urząd Ziemski w Stanisławowie
dla: na podstawie art. 19. §. 6. ustawy z dn. 11.11
1923 o organizacji Urzędów Ziemskich (Dziennik
Listów Nr. 90. poz. 796. zmiana na podstawie
art. 1. ustawy z dnia 17.10.1924 z dnia 17.10.1924
z dnia 17.10.1924 z dnia 17.10.1924)

19 październik 1924
Przebieg
Przebieg

Stefan Linder
Kowcowi Michał
Kowcowi Janowi

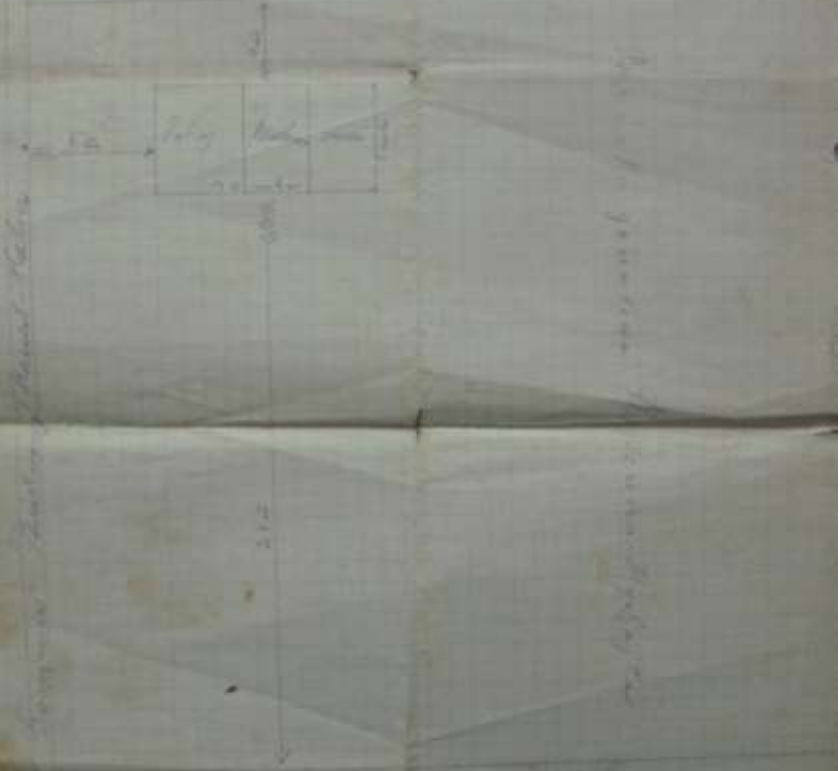
Stwierdzam, że osoby imię osobistość Stefan Herman Linder, dyrektor dóbr
w Ukrzysku byłym zamieszkały, jako pełnomocicielom z d. 10.10.1924, dnia
10. marca 1935 notarialnie do Urz. KUL 507 legalizowana wyznaczył pełno-
mocnika Marię Otelli hr. Dunia Korczeniowej, kontrakt niniejszy w moje
obowiązki wnieśli, zgodnie podpisał.
W Stanisławowie, dnia dwudziestego siódmego stycznia roku tysiąca dzie-
siątego dwudziestego ósmego.

Janina Korczeniowa
40
40
40
40
40
40
40
40
40

Handwritten header text, possibly a name or title, located at the top left of the page.

Schied

Handwritten text describing the subject of the drawing, possibly including botanical or geographical terms.

Handwritten text at the bottom of the page, including a signature and a date.

Handwritten signature or name, possibly 'G. H. ...'.

Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
Дружина - Павліна Сафронівна Ковцун-Бойчук.

**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
21 травня 1910 р.**

**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
Дружина Павліна Ковцун-Бойчук.**

**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун урядовець на
австро-угорській адміністративній та військовій колії.
Відкриття тунелю в Карпатах.**

Станіслав Ковцун-Бойчук.

Мирослав Ковцун-Бойчук.

Володимир Ковцун-Бойчук.

Володимир Ковцун-Бойчук.

Станіслав Ковтун-Бойчук.

**Сини Михайла Ковцуна і Павліни Бойчук:
Володимир, Мирослав, Станіслав.**

**Сини Михайла Ковцена і Павліни Бойчук-Ковцун:
Володимир, Мирослав, Станіслав.**

Михайло Ковцун, Володимир Ковцун-Бойчук (батько і син).

До 5-ї Дієспланції Радзи і ма-
стерських організацій.

Заява.

Прошу пригнати мене в бригаду
своїх робітників до праці.
Всі мої потреби обов'язки на мене викону-
ватимуть сумлінно.

Володимир Говцун Михайлович

(Ротмистр) зня 16.11.1948р.
Архив Держспец Р. 130

Документ-заява до праці Володимира Михайловича Ковцуна.

Будинок Михайла Ковцун та Павліни Ковцун-Бойчук.

Павліна Ковцун-Бойчук, брат Василь Бойчук, дружина Броніслава Бойчук-Петрушинська, дочка Марія Бойчук.

**VII. Родина Василя Сафроновича Бойчука-Лопушанського
у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.**

**Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський офіцер гвардії
австро-угорського імператора в Відні у 1910-1918 роках.**

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Departament Intendentury
Nr. 5620/IV/780. /Emer.
Telef. nown. 154.
Warszawa, dnia ...../XI, 1933 r.
Pan ... Wasyl Bojczuk ...
b. oficer. b. armji austr. wog.

Довідка засвідчує, що офіцер-кавалерист імператорської гвардії, полку №VI, Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський дійсно служив у австро-угорській гвардії в Відні у 1910-1918 роках.

На основі контракту закупівлі в дати Тортмач для 27. липня 1922
 Г 841/22, зголошеного до викиру належності для 1/9 1922 до 1-
 вісьмогого на переказання права власності через комісію для
 грунтями в Тортмачи для 7/10 1922, заходного ся в оригіналі
 збірники гранот доч. У.Г. 687/22 а ту в відносі долучаючого, на
 ся на істабувенціи права власности до цілого тїла гід. 608. агч.
 грив, кат. Тортмач, зголошеного в нбудічк. 330/2 і парц. грунт. чк. 625, на
 на річ Йосифа Липковського зпирного, - на річ Василя Бойчука сина
 Олексія і Марії з Лопушанським Бойчук по нестимуленій положенні.-

Sąd powiatowy Oddz. II.
 L. 1004/22
 dnia 22/12 1922

Władysław Lisowski
 Sędzią powiatowym zastępcą
 Władysław Lisowski

M

Vous êtes prêt à servir son COUVE SERVICE A EXTREMUM de

Mademoiselle Pauline CAUCHY

Mademoiselle Pauline, le 17 Mars 1922 avec un 207° ordre, attestations des Bénévoles
 de Saint Pierre de Saint Pierre.

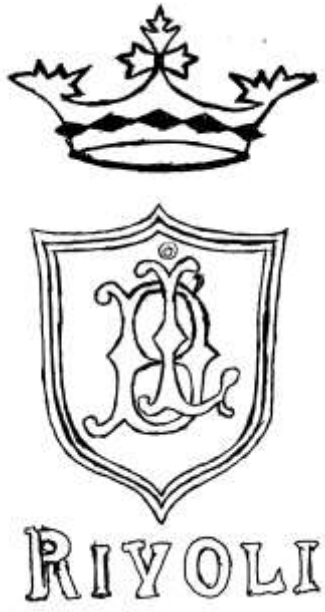
Qui se trouve le **17 Mars 1922** au lieu de la mort, à 10 heures du matin,
 au 17 Mars de 1922, par la venue des soldats au cantonnement de Saint Pierre de
 Saint Pierre de Saint Pierre.

Mademoiselle Pauline, le 17 Mars 1922, au lieu de la mort, à 10 heures du matin,
 au 17 Mars de 1922, par la venue des soldats au cantonnement de Saint Pierre de
 Saint Pierre de Saint Pierre.

UN DE PROFUNDIS S. V. P.

By la mort de

Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Les Enfants de son Père MARIUS
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son
 Mademoiselle Pauline CAUCHY, en son

Родові та земельні документи мешканця Угринова, офіцера австро-угорської армії Василя Бойчука-Лопушанського.

**Мешканець Угринова, офіцер гвардії австро-угорської армії
Василь Сафронівч Бойчук-Лопушанський(1888-1972).
Перемалювання з австрійського портрету угринівського
художника Володимира Терешкуна.**

**Портрет гвардійського австрійського офіцера, жителя
Угринова Василя Сафроновича Бойчука-Лопушанського
(Івано-Франківський художник Вячеслав Васаган).**

В.С. Бойчук-Лопушанський біля власного будинку в с.Угринів.

Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський, фото 1970 р.

**Василь Бойчук-Лопушанський, дочка Марія,
дружина Броніслава та родина сусіда Йосипа Варія.**

**Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський,
дочка Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Ідзьо,
дружина Броніслава Теодозіївна Петрушинська-Бойчук.**

**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська
з подругами угринівчанками Я. Варій та Я. Кушляк.**

**Василь Сафронівч Бойчук-Лопушанський
з внуком Віктором. Угринів, 1963р.**

Василь Бойчук під час праці на Спирто-горілчаному заводі.

32/ VII 61
02/
1-2759

Контроль
Зав. Любимским райсоцзабвом
г. Куликову

Копия: Гр. БОЙЧУК Василь Сафронович
Александровский район, с. Угринів Долгиний

Станиславський облвідділ соцзабпечення просить негайно повідомити причину припинення виплати пенсії за утримання зареплаченої суми пенсії в гр. Бойчуку В.С., яку він одержував до травня к-ня 1951 року в сумі 12 крб. 10 коп.

Термін виконання не пізніше 2.12.1951 року.

Додаток: трудовий райсоцзабвом

Зав. Зав. Станіславським обласним *Лопушанський*

М. Олександровський

СССР

Министерство Иностранных Дел
Консульское Управление

Отдел

ВСТУПАЄ ДОК. Станіславський Союзний Районський
дом 70-71. Телефон 5 224-09

Відомості в дію

Принято в дію

" 20 " августа 1958 г.

В-КУ-20-360453 68807

Гр. БОЙЧУК В.С.

Станіславська обл., с. Угринів Долгиний

Подтвердила получение Вашего письма, сообщая, что документ о сроке работы на Васе или от польских властей еще не получен. Принимаются меры к ускорению.
По получении ответа из Польши Вы будете поставлены в известность незамедлительно.

Зам. Нач. ПОЛЬСКОГО
УПРАВЛЕНИЯ

/П. Козлукон/

2-84

Документи направлені радянською владою в село Угринів для В.С. Бойчука-Лопушанського.

1948

Умислована до Хати

Н Я Ш Н О
№ 5

3. постели комплект	116
1. Кресло до Кухні	48
1. Лиска до книжони	98
2. Шафи на убіражні	228
4. Кресла покойові	20
6. Шафнірив	20
1. Диван на стіну	70
1. Стіл до Кухні	12
1. Стіл покойовий	30
1. Стол на цвітти	10
1. Газова кухня	55
8 лампи електричні	35
1. Диван Краван	121
4. Кресла покойові	44
Всього	907
1 Електрика	
1 Газ	130
1 Швейна машина	150
Всього	1187

Грудова Стайні 1963.		
20.тв	3р	Камінь цегла шлик 35
21.тв	4р	Камінь фуданський 10
22	6	" " 10
23	6	Замітка цукрів 10
24.тв	1	" " 5
25.тв	9	Маслена цукра 25
26.тв	3	Маслена цукра 5
27.тв	2	Маслена цукра 25
28.тв	2	Замітка цукрів 25
Харків		50
Львів 24		35
Всього		235
Харківська парашута		20
20/9.1965 Виплата стайні		50
на коні		305 руб
Другий раз		200 "

Помер громадянин Бойчук Василь Сефрежович
 род. 13.7.1888 р. проживав літ 80

Поховані відбудеться згодом
 на кладовищі в селі Стайні
 у години
 засмутована жінка і діти
 просить побожних парохів
 взяти участь в похованні

Документи написані та украдені В.С. Бойчуком-Лопушанським.

Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо з сином Віктором біля нової угринівської хати в 1963 році.

**Марія Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо, чоловік
Святослав Іванович Ідзьо з синами Юрієм та Віктором.**

**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо
з синами Віктором та Юрієм.**

**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо
з сином Віктором, 2013р.**

VII. Родина Ідзьо у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Родина Ідзьо фіксується в джерелах XVII століття дослідженням академіка В.В. Габовецького: «...Іван Ідзьо з Угринова в час національно визвольної війни українського народу 1648-1654рр. був сотником у полку козацького полковника Семена Височана.

У XVIII столітті господарі-газди (дідичі) з угринівського роду Ідзьо володіли земельним угіддям та лісами в Угринові Горішньому...».

Визначним представником угринівського роду Ідзьо у XIX столітті був австро-угорський військовий відставник Михайло Ідзьо, що жив в Угринові-Шляхетському і володів земельним угіддям та лісом в Угринові Горішньому. Зі свідчень його внука Василя Івановича Ідзьо у 2010 році: «...його дід Михайло Ідзьо мав також гідну працю в угринівському фільварку графа Божинського».

В XX столітті визначним представником угринівського роду Ідзьо був Іван Михайлович Ідзьо, в 20-38 роки, за свідченнями ЦДІА у Львові: «господар і український громадський діяч - 3 заступник голови «Угринівської Просвіти», в 1939 році як військовик польської армії (артилерист), учасник Польсько-Німецької війни»...

В 50-60 роках XX століття - Іван Михайлович Ідзьо голова Колгоспу з 8 господарств в Угринові-Долішньому.

**Іван Михайлович
Ідзьо (1901-1967рр.)**

**Іван Михайлович Ідзьо з синами:
Василем, Романом та невістками.**

Іван Михайлович Ідзьо з внуками.

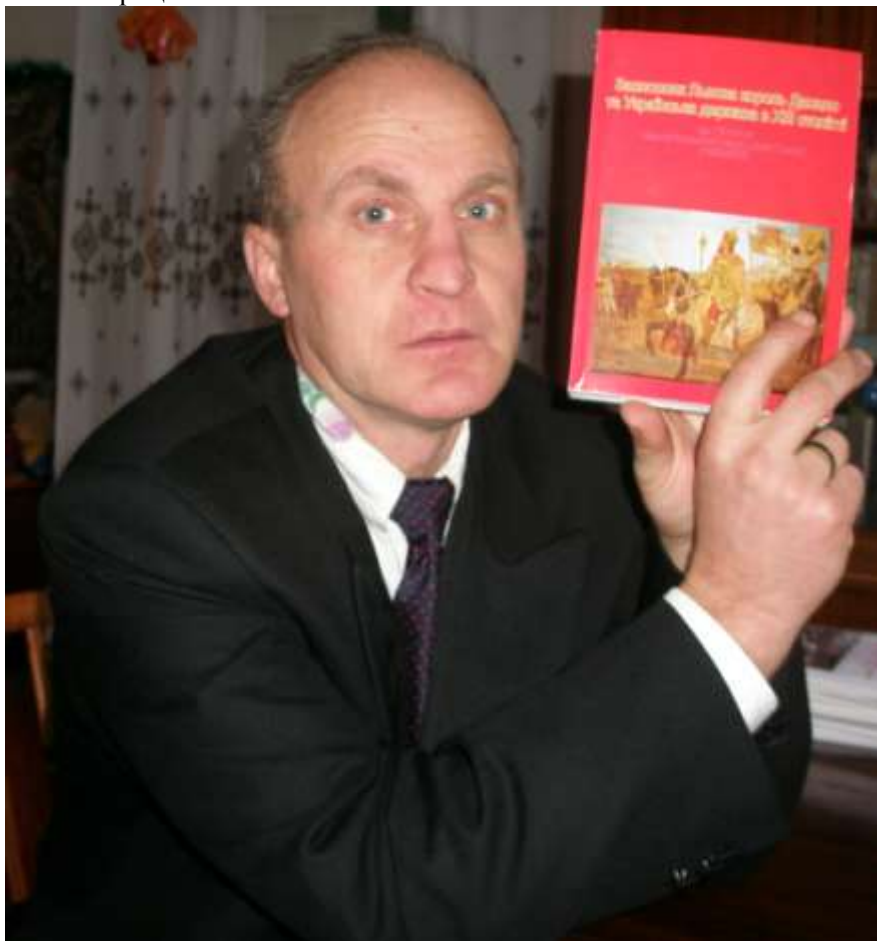
Родина Івана Ідзьо, сини: Василь, Євген, внуки: Віктор, Роман, Юрій, Олег під час святкування 570 ліття Угринова (2010р.).

Син Івана Михайловича Ідзьо, Святослав з сином Віктором.

VIII. Родина Процаків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначним представником угринівського роду Процаків є історик, громадський діяч кінця XX початку XXI століття, автор науково-популярних праць про історію та релігійну культуру села Угринава - Роман Процак.

Угринівський історик, автор праць з історії Угринава - Роман Процак.

Список використаних джерел та літератури:

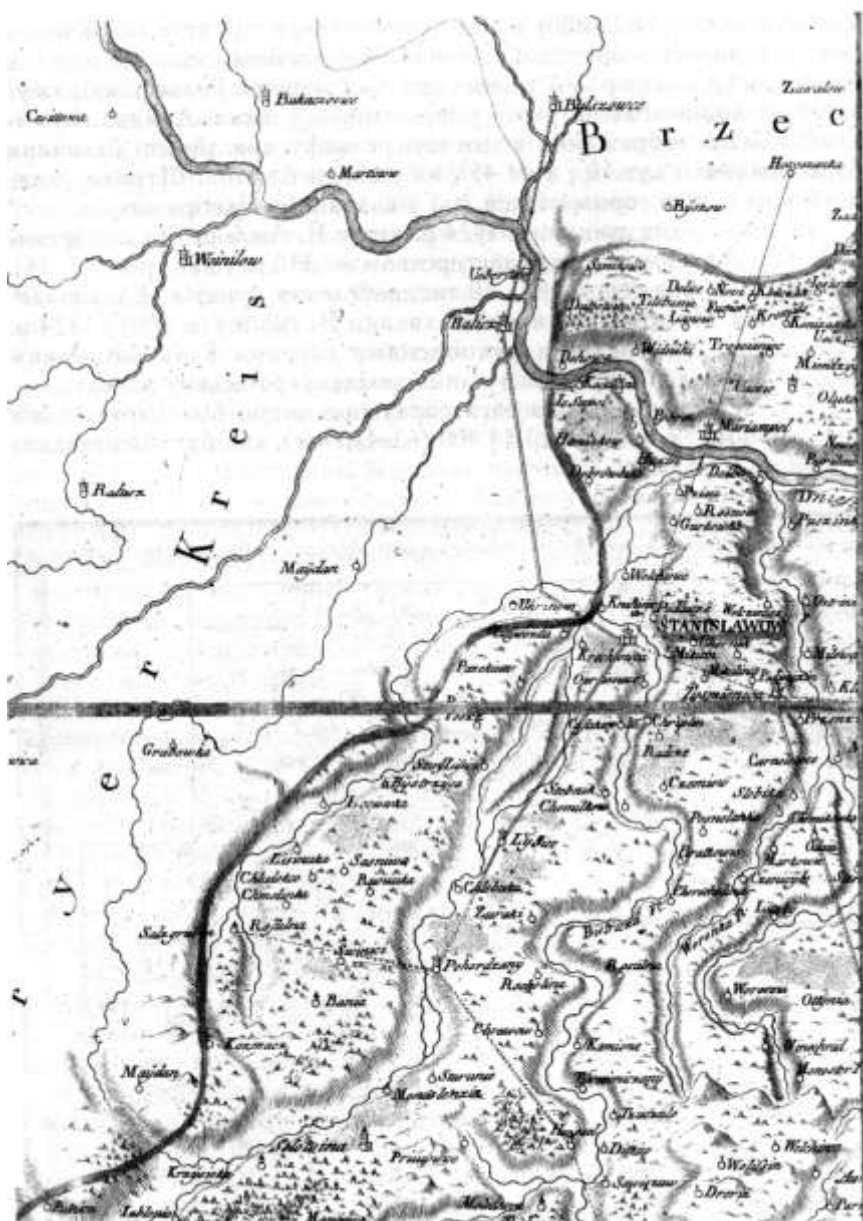
1. Дані діяльності Товариства Просвіта в Угринові Горішному та Долішньому в 20-30 роки. Таблиця 3. // Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5730. - С.1-23.
2. Дані діяльності Товариства Просвіта в Угринові Горішному та Долішньому в 20-30 роки. Таблиця 3. // Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5731. - С.1-35.
3. Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000. - С.107. Іван Ідзьо - 3 заступник голови «Угринівської Просвіти». - Таблиця 3. - С.108-109.

**Розділ Х.
Угринів на географічних картах та схемах.**

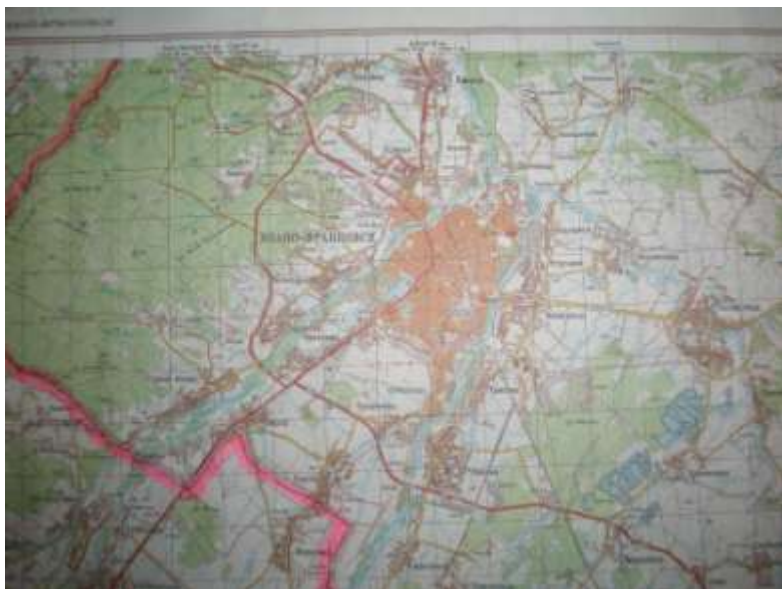

**1. Угринів на карті Галичини епохи Речі Посполитої.
XV століття. Картограф М. Гаталевич.**

2.Карта Станіславського округу XVIII століття із «Атласу Королівства Галичини і Лодомерії», що виданий у Відні в 1790р.

**3.Карта Угриніва, Івано-Франківського району
Івано-Франківської області радянського часу (1980р.).**

**4.Карта-схема земельних угідь Угринова 1982 року
Тисменицького району Івано-Франківської області УРСР.**

5. Генеральний план села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області України.

6. Карта-схема розташування земельних ділянок на території села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області України.

**Розділ XI.
Церкви і цвинтарі села Угринова.**

Фото. 1, 2. Церква та угринівський цвинтар XIII-XVIII століть.

Фото. 2. Пам'ятники та могили воїнів, австро-угорської армії та Українських січових стрільців, що загинули під час оборони Угринова в 1915 році від російських загарбників.

Фото. 3. Угринівський цвинтар XVIII-XXI століть.

Фото. 4. Угринівський цвинтар заснований в 1988 році.

Фото. 5. Угринівський цвинтар заснований в 1996 році.

Фото. 6. Будівництво нової угринівської церкви.

Фото.7. Нова угринівська церква та дзвіниця в 2010-2015рр.

Фото. 8. Відновлена церква в селі Угринові-Долішньому.

**Фото. 9. Відновлювач церкви в селі Угринові-Долішньому
владика Софрон Мудрий на прохання академіка Віктора Ідзьо.**

Розділ XI.
Визначні святкування в Угринові
I. Відкриття нової угринівської школи в фотографіях.

Виступ історика-академіка Віктора Ідзьо під час святкування відкриття нової Угринівської середньої школи в 2006р.

Історик-академік Віктор Ідзьо, сільський голова Роман Терешкун під час святкування відкриття угринівської школи.

II. Святкування та презентація книги академіка Віктора Ідзьо про історію Угринова з нагоди 570 - ліття Угринова в 2010 році.

Мама Марія Ідзьо, брати автора книги Віктора Ідзьо про «Історію Угринова» - Роман Ідзьо та Юрій Ідзьо під час презентації книги, що вийшла в Івано-Франківську в 2010 р.

Віктор ІДЗЬО

СЕЛО УГРИНІВ

**Тисменицького району
Івано-Франківської області
в археологічній, історичній
та мовознавчій традиції**

Презентована книга доктора історичних наук, професора академіка АНВШ України угринівчанина Віктора Ідзьо про історію Угринова з нагоди 570 ліття Угринова в 2010 році.

**Розділ XIII.
Виборчий процес в селі Угринові.**

**Розділ XIV.
Дукований орган села Угринів «Угринівський часопис». 2007р.**

Угринівський часопис

Щотижневий випуск Угринівської сільської ради

№ 1 (1) лютий 2007 року

Моє село

Село Угринів – це село на Рівні. Миле, це урочисте і велике – село. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

Vitamol

Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей.

Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей.

Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей.

Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей. Спеціальна дієтична їжа для дітей.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

У селі Угринів – це величезний духовний центр, це село, це село в Батьківщині. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї. Тут люди люблять свою землю, їм дуже не вийде з неї.

Конкурс на перше місце в Україні

Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні. Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні.

Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні. Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні.

Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні. Ваше місце в Україні – це перше місце в Україні.

Робота виконану

Ваша робота виконана. Ваша робота виконана. Ваша робота виконана.

Ваша робота виконана. Ваша робота виконана. Ваша робота виконана.

Ваша робота виконана. Ваша робота виконана. Ваша робота виконана.

Розвиток освіти

В класі кожної школи є перемоги, є і поразки. Але тільки здобутки треба брати з собою в майбутнє, перемоги, розкриті творчі ідеї, нові педагогічні технології.

Головне завдання вчителів — розкрити талант дитини, допомогти їй усвідомити свою роль та вагомість у світі, життєдіяльність суспільства, орієнтуючись на високі загальнолюдські цінності й ідеали, зберегти справжнього патріота України, її громадянина.

Кожен педагог сприймає увагу на те, щоб навчити дитину кожного, виявляючи і розвиваючи його здібності, поважачи в кожній дитині особистість і не принижуючи її людську гідність. Зусилля педагогів спрямовані перш за все на створення сприятливого для навчання і виховання мікроклімату виховуючого середовища в школі. Від педагога очікується — до людини гуманної, шляхетної, інтелігентної, культурної — таке гасло педагогічного колективу школи.

Гордістю школи є її учні та педагоги. Впродовж кількох років школа займає і місце в загальному залюсі в етапі Всеукраїнських предметних олімпіад. Щорічний виступ учнів школи найкращий. Так, перемогли дітвора:

Савчук Наталя — українська мова — I місце, вчитель Хрибчук О.І.

Воронь Христина — англійська мова — II місце, вчитель Морозів Р.Д.

Белый Ірина — німецька мова — I місце, вчитель Семчук О.Р.

Сурманчевський Богдан — історія — II місце, вчитель Ядулик Н.Я.

Жарський Тарас — правознавство — I місце, вчитель Ядулик Н.Я.

Жарський Тарас — українська мова — I місце, вчитель Василік О.Я.

Атманюк Назар — математика — I місце, вчитель Павлик І.М.

Ідзько Мар'яна — біологія — I місце, вчитель Василік О.Я.

Шпильчак Олена — географія — III місце, вчитель Левчица Г.В.

Шварок Олена — обслуговуюча праця — II місце, вчитель Павлик О.С.

Мердук Василь — технічна праця — I місце, вчитель Шварок Л.А.

В III етапі Всеукраїнських предметних олімпіад (обласному) взяли участь Жарський Тарас (правознавство) вчитель Ядулик Н.Я. (українська мова) Василік О.Я., Ідзько М. (біологія) вчитель Василік О.Я., Воронь Х. (німецька мова) вчитель Морозів Р.Д.

Та найбільшим досягненням вчителів і учнів стали перемоги Жарського Тараса в обласній олімпіаді з правознавства (вчитель Ядулик Н.Я.) та Савчук Наталя (9 клас) у Всеукраїнському конкурсі знань української мови мови П. Явчика (вчитель Хрибчук О.І.).

Перемоги здобували і в районних конкурсах "Україна молода", "Вірю в майбутнє твоє, Україно".

Шкільні громади проводять велику культурно-освітню роботу в селі. Свого ашанування пам'яті Т.Г. Шевченка, Радянська коліда, свято Матері, української ліси та мови сприяють збереженню звичаїв та традицій нашого народу.

Робота шкільних клубів, гуртів, гуртків, секцій сприяє залученню учнів школи до суспільно-громадської роботи, вивчення та розвитку творчих можливостей обдарованих дітей.

Школа має тісну співпрацю з громадами сіл с. Угринів та с. Клушова, сільськими головами Р. Терещаків та М. Іванчицькою, депутатськими корпусом, церковними громадами сіл. Саме завдяки розумінню потреб школи, необхідності створення належних умов праці і навчання у вересні 2006 р. було відкрито новий корпус школи. Щірі слова подяки неодноразово висловили Р. Терещаків та М. Іванчицький.

Восени 2006 р. підписано угоду про співпрацю між Тисменицькою та Угринівською школами. Відбулися обидві делегаціями з метою знайомства. Надалі напроки співакція різноманітні: спільні семінари вчителів, фестивалі педагогічної творчості, організація дозвілля, спортивні змагання.

Відрадно те, що випускники школи успішно продовжують навчання у навчальних закладах II та III ст. акредитації.

У 2003-2004 р. із 26 випускників вступили 15 учнів.

2004-2005 р. із 26 випускників вступили 21 учнів.

2005-2006 р. із 18 випускників вступили 11 учнів.

Ми добре розуміємо, що досягнення учнів та вчителів — це досягнення школи. Досягнення школи — це здобутки всієї громади.

С.О. ЄВГЕНЧУК,
директор Угринівської
ЗОШ I-III ступенів

Учасники конкурсу малювальських робіт за творами Т. Шевченка (4-9 кл.)

пода художня самодіяльність села з керівництвом — Володимиром Жагою та Галиною Дубровською

рені колективи вистають святас Шевці «Гайка», Дні мав свої таланти на Застігури. За їх участі кві вечори до Дня тина, Дня молоді, курси з розіграша-обили їх цікавими ала, і особливо для

Підготували Володимир ЖАГО і Галина ДУБРОВСЬКА

Мала Батьківщина

Є у нашого села люди, про яких знають далеко за межами Угринова. Свою лепту у дослідження української історії робить наш земляк, академік Віктор Ідзьо. Та крім професійної справи, має він захоплення для душі — написання поезій. І в них теж переплітає особисте з історією Вітчизни, зокрема своєї малої Батьківщини — Угринова. Минулого року вийшла друком його невеличка збірка віршів (уже третя), яку Віктор Ідзьо підготував у своє 50-річчя. Ось одна з поезій, що увійшли до книжечки «Галицькі сонети», присвячена рідному селу.

Село моє Угринів

Село моє уславлене — Угринів,
Яке топтали орди угрів в давнині.
Лежить воно в полях бистрян,
У стародавній Галицькій землі...

Село моє прадавнєе — Угринів,
Де вирів я, учився, мірав хист.
Розкинулось воно біля лісів

прадавних
Від Вовчицьких гір
по Чорний ліс...

Його люблю я в усі пори року,
В холодну зиму й в осени.
У ньому мені весело й нівноку,
Як настає весня Галичини...

Угринів, мабуть, у важку хвилину
До тебе моя думка лише навіяна.
Летить вона полями до хатини,
В якій живе уся моя рідна...

Підготувала Марія ЮХИМУХ

**Розділ XV.
Документи з села Угринова ХІХ-ХХ століть
з Львівського державного історичного архіву.**

1.Титулка Податкової книги села Угринова ХІХ століття з Центрального державного історичного архіву у Львові.

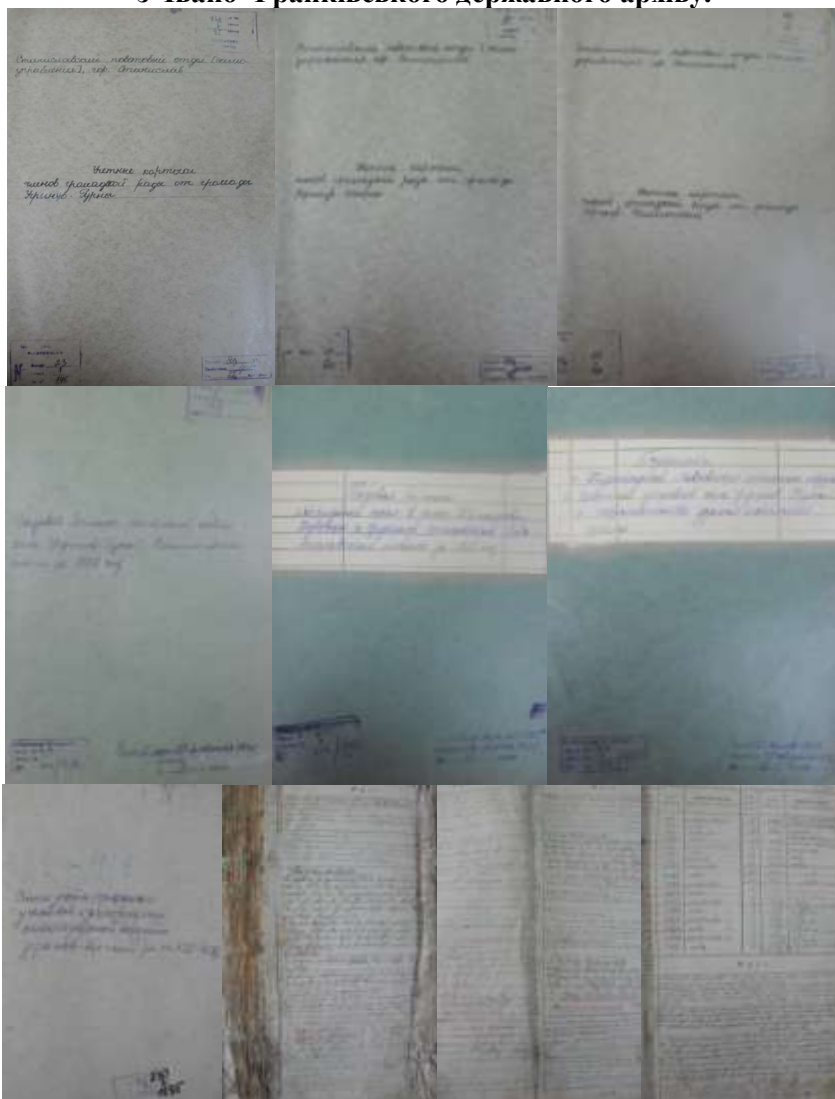
Список використаних джерел та літератури:

1. Інвентарний опис маєтку в с. Угринові 1800р.// Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.134.- Оп.2. - Спр. 831. - Арк. 1-5.
2. Дані про кількість жита, ячменю та вівса, що знаходяться в громадському зерносховищі села Угринів Горішній, 1806 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.146. - Оп.7. Спр. 402. - Арк. 94.
3. Дані про кількість жита, ячменю та вівса, що знаходяться в громадському зерносховищі села Угринів Долішній, 1806 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.146. - Оп.7. Спр. 402. - Арк. 94.
4. Баланс прибутків і збитків земель та їх грошової вартості, с. Угринів, 1820 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.20. - Оп.6. Спр. 209. - Арк. 103-104.
5. Сумарій індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків з неї для обчислення податків в с. Угринів, 1821 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.20. - Оп.6. Спр. 209. - Арк. 93-102.
6. Журнал обліку і опис нерухомого майна мешканців с. Угринів Долішній// ЦДІА у Львові. - Ф.186. - Оп.2. - Спр. 736. - Арк.2.
7. Журнал обліку земельних ділянок з зазначенням власників та опис границь села Угринів Горішній// ЦДІА у Львові. - Ф.186. - Оп.1. - Спр. 6136.
8. Про існування державної школи в с. Угринів Горішній в 1902 р. та виділення сталої тарифної зарплати вчителів// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 2782. - Арк. 39-40.
9. Справа про заснування та діяльність початкової школи в с. Угринові Горішнім, 1889-1911рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 3479. - Арк.1-64.
10. Справа про реорганізацію народної школи в с. Угринові Долішній, 1895-1914рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2163. - Арк.1.
11. Рішення про реорганізацію народної школи в с. Угринові Горішнім, 1894-1911рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2159. - Арк.7.
12. Рішення про заснування народної школи в с. Угринів Шляхетський, 1914р.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2154. - Арк.1.

13. Про реорганізацію в с. Угринів Горішній однокласної школи, заснованої в 1889р. в двопалатну// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2159. - Арк.7.
14. Справа про заснування початкової школи в с. Угрнові Шляхетському, 1914 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 5124. - Арк.1-6.
15. Звіти, протоколи, листування та інші матеріали про діяльність філіалу в с. Угринів Долішній, 1928-1938рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.312. - Оп.1. - Спр. 728. - Арк.1-22.
16. Звіти, листування про діяльність читальні в с. Угринів Горішній// ЦДІА у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5730. - Арк.1-23.
17. Звіти, листування про діяльність читальні в с. Угринів Долішній// ЦДІА у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5731. - Арк.1-35.
18. Листи Шашкевича Григорія до Головацького. Оригінали і копії//ЦДІА у Львові. - Ф.362. - Оп.1. - Спр. 160. - Арк.102-122.

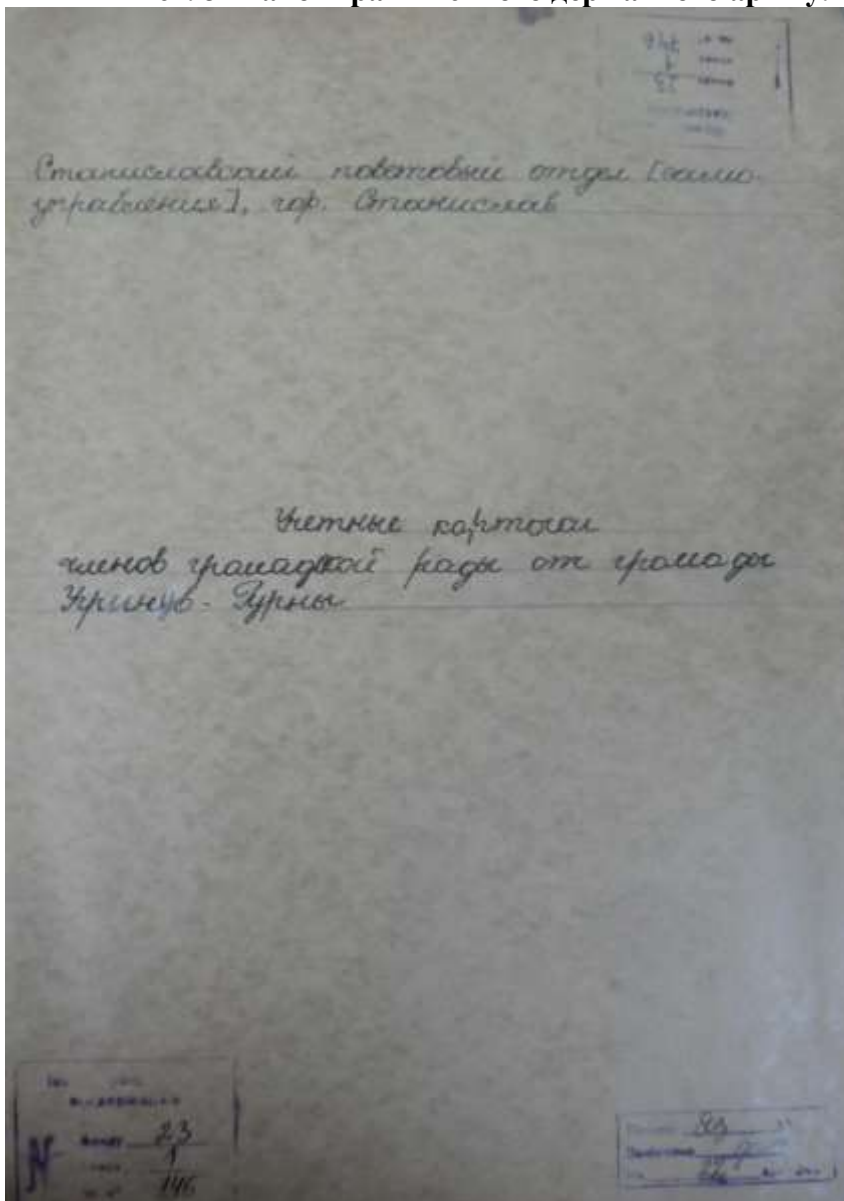

**Розділ XVI.
Документи з села Угринова XIX-XX століть
з Івано-Франківського державного архіву.**

1. Основні папки документів з села Угринова XIX-XX століть з Івано-Франківського державного архіву.

Документи по профільних папках про село Угринова
XIX- XX ст. з Івано-Франківського державного архіву.

Pacym gromadz.		Ubytność grom.		
Imię i nazwisko	Wiek	Imię i nazwisko	Wiek	Wiek
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Przedmiotem są: partyja		/		
na mieszkalny, stajnia		Lokal w grom. położony przy ulicy 1 lokal grom.		
4 morgi gruntu				
Ten miejscowość		Lokal w miejscowości		
Lokal grom. d. 1927				

Pacym gromadz.		Ubytność grom.		
Imię i nazwisko	Wiek	Imię i nazwisko	Wiek	Wiek
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Przedmiotem są: partyja		/		
na mieszkalny, stajnia, dołki		Lokal w grom. położony przy ulicy 1 lokal grom.		
2 morgi gruntu				
Ten miejscowość		Lokal w miejscowości		

Pacym gromadz.		Ubytność grom.		
Imię i nazwisko	Wiek	Imię i nazwisko	Wiek	Wiek
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Stawiarz	1910	Stawiarz	1910	1910
Przedmiotem są: partyja		/		
na mieszkalny, stajnia, stodoła		Lokal w grom. położony przy ulicy 1 lokal grom.		
2 morgi gruntu				
Ten miejscowość		Lokal w miejscowości		
Lokal grom. d. 1927-1935				

11. <u>Podany gromady</u>		<u>Ubrany gromady</u>	
<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>	<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>partya</u>		<u>partya</u>	
<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>		<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>	
<u>5 morgi gruntu</u>		<u>5 morgi gruntu</u>	

12. <u>Podany gromady</u>		<u>Ubrany gromady</u>	
<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>	<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>partya</u>		<u>partya</u>	
<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>		<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>	
<u>5 morgi gruntu</u>		<u>5 morgi gruntu</u>	
<u>Podany gromady 1917-1925</u>		<u>Podany gromady</u>	

13. <u>Podany gromady</u>		<u>Ubrany gromady</u>	
<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>	<u>Pracownicy</u>	<u>Domy</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>120</u>	<u>10</u>	<u>120</u>	<u>10</u>
<u>partya</u>		<u>partya</u>	
<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>		<u>nie-matkowy stopnia stowca</u>	
<u>5 morgi gruntu</u>		<u>5 morgi gruntu</u>	

Podsolny		Ukrainian grass	
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny

Podsolny grass		Ukrainian grass	
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny

Podsolny grass		Ukrainian grass	
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny
Podsolny	Podsolny	Podsolny	Podsolny

Damy grama		Ubruce grama			
3 dl. liwa	soluk	"Michał Zefire	"26. II 1878	"go lat	"nr 1878
partyna		Ubruce grama Paragoni Skarbin			
3 morgi gruntu		Dziół w gruncie upolnowej gruncie upolnowej 1 hektar gruncie			

Damy grama		Ubruce grama			
3 dl. liwa	soluk	"Jan Baracka	"3. II 1878	"go lat	"nr 1878
partyna		Ubruce grama Paragoni Skarbin			
3 morgi gruntu		Dziół w gruncie upolnowej gruncie upolnowej 1 hektar gruncie			
Damy grama 187-188		Dziół w gruncie			

Damy grama		Ubruce grama			
3 dl. liwa	soluk	"Jan Pogoda	"26. II 1878	"go lat	"nr 1878
partyna		Ubruce grama Paragoni Skarbin			
3 morgi gruntu		Dziół w gruncie upolnowej gruncie upolnowej 1 hektar gruncie			
Damy grama od 187-188		Dziół w gruncie			

Rodziny-gromady		Ukraino-gromady	
1	Michał Jan	Michał Tilla	24. 11. 1898 gr. kol. nr. 10
2	3 M. wsi	Ukraino-gromady	Parafia Sanktów
partyzny		/	
dom mieszkalny		Udział w pracy społecznej przez samorząd i rodzinę	
3 morgi gruntu		18	

Rodziny-gromady		Ukraino-gromady	
1	Wawliński Aleksander	Wojciech Parada	24. 11. 1898 gr. kol. nr. 10
2	3 M. wsi	Ukraino-gromady	Parafia Sanktów
partyzna		/	
dom mieszkalny		Udział w pracy społecznej przez samorząd i rodzinę	
1 morg gruntu		18	

Rodziny-gromady		Ukraino-gromady	
1	Ławicki Andrzej	Michał Poma	24. 11. 1898 gr. kol. nr. 10
2	3 M. ludowe	Ukraino-gromady	Parafia Sanktów
partyzna		/	
dom mieszkalny, stojący		Udział w pracy społecznej przez samorząd i rodzinę	
3 morgi gruntu		18	

Radny gramady		Ukrayna - gromady			
1. K. Ludow.	Lichat	1. Juko Kozak	2. 2. 13 1800	3. 9. 10	4. 10
2. K. Ludow.	rohnik	11. Ukrayna - gromady	12. Peresopka	13. Chornobyl	
partyzna					
1. mischal. stajnia		14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.			
2. morga					

Radny gramady		Ukrayna - gromady			
1. K. Ludow.	Dmytro	1. Juko Kozak	2. 2. 13 1800	3. 9. 10	4. 10
2. K. Ludow.	rohnik	11. Ukrayna - gromady	12. Peresopka	13. Chornobyl	
partyzna					
1. mischal. stajnia, stobla		14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.			
2. morga guntie					

Radny gramady		Ukrayna - gromady			
1. K. Ludow.	Dmytro	1. Juko Kozak	2. 2. 13 1800	3. 9. 10	4. 10
2. K. Ludow.	rohnik	11. Ukrayna - gromady	12. Peresopka	13. Chornobyl	
partyzna					
1. mischalny. stajnia		14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.			
2. morga guntie					

Dobry		Ubranie - garni			
Jan	Jan	Jan	22 III	g. lat	nr.
Jan	Jan	Ubranie - garni			
partya					
Jan mieszkalny stajnia		Lokal - gara - gara - gara - gara - gara - gara			
2 morgi gruntu					
Jan mieszkalny		Lokal - mieszkalny			
Jan mieszkalny od roku 1927-1935					
abiter. garni 1923-1935					

Dobry		Ubranie - garni			
Jan	Jan	Jan	22 III	g. lat	nr.
Jan	Jan	Ubranie - garni			
partya					
Jan mieszkalny stajnia		Lokal - gara - gara - gara - gara - gara - gara			
2 morgi gruntu					
Jan mieszkalny		Lokal - mieszkalny			
Jan mieszkalny od roku 1927-1935					

Pradny gminny		Ukrainy gminny		
1.	Trochym Trojci	Wiek 1875	gr. kat.	akt.
2.	Wiek 1875	Ukrainy gminny Parsona Stanislav		
Przebiegię choroby		Udział w pracy społecznej poza miejscowością i rodzaj pracy		
w metal. stopie stalowa				
7 morgów gruntu				
Stan majątkowy		Zupełnie niezmieniony		
Pradny gminny od 1927-1935				

Pradny gminny		Ukrainy gminny		
1.	Tedyk Tymoto	Wiek 1885	gr. kat.	akt.
2.	Wiek 1885	Ukrainy gminny Parsona Stanislav		
Przebiegię choroby		Udział w pracy społecznej poza miejscowością i rodzaj pracy		
w metal. stopie stalowa				
7 morgów gruntu				
Stan majątkowy		Zupełnie niezmieniony		
Pradny gminny od 1927-1935				

Станиславский публичный театр [само
управление], оф. Станислав

Учетные картонки
жиров цитируемой ряда от цитируемой
Уринуф-Долженко

23
1
241

Полное	803
Содержание	4 см
№	15

Rodzina - <i>rodzina</i>		Młyny - <i>dobry</i>		
<i>Jan</i>	<i>Teodor</i>	<i>4.5</i>	<i>1908</i>	<i>1.6.00</i>
<i>11.11</i>	<i>Janina</i>	<i>Młyny - dobry</i>	<i>Baszka</i>	<i>Stankiewicz</i>
<i>Przebieg choroby (patymia)</i>		<i>Wzrost w czasie choroby (waga, temperatura, ciśnienie krwi)</i>		
<i>inne uwagi</i>				

Rodzina - <i>rodzina</i>		Młyny - <i>dobry</i>		
<i>Piotr</i>	<i>Teodor</i>	<i>Jan</i>	<i>11.3</i>	<i>1909</i>
<i>11.11</i>	<i>Janina</i>	<i>Młyny - dobry</i>	<i>Baszka</i>	<i>Stankiewicz</i>
<i>Przebieg choroby (patymia)</i>		<i>Wzrost w czasie choroby (waga, temperatura, ciśnienie krwi)</i>		
<i>inne uwagi</i>				
<i>inne uwagi</i>				

Rodzina - <i>rodzina</i>		Młyny - <i>dobry</i>		
<i>Piotr</i>	<i>Teodor</i>	<i>Jan</i>	<i>11.3</i>	<i>1909</i>
<i>11.11</i>	<i>Janina</i>	<i>Młyny - dobry</i>	<i>Baszka</i>	<i>Stankiewicz</i>
<i>Przebieg choroby (patymia)</i>		<i>Wzrost w czasie choroby (waga, temperatura, ciśnienie krwi)</i>		
<i>inne uwagi</i>				
<i>inne uwagi</i>				

Podatki o avtorju		Uloga avtorja		
Ime: <i>Michalaj</i>	Prejeto: <i>22. 4. 1915</i>	Št. št.	Št. št.	Št. št.
<i>3 št. list.</i>	<i>1 št.</i>	<i>Uloga dolga</i>	<i>Prejeto</i>	<i>Št. št.</i>
Komentar avtorja (po potrebi)		Opomba o avtorju (po potrebi)		
<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		
Št. št.		Št. št.		
<i>Članek št. 127-128</i>		<i>Članek št. 127-128</i>		

Podatki o avtorju		Uloga avtorja		
Ime: <i>Michalaj</i>	Prejeto: <i>22. 4. 1915</i>	Št. št.	Št. št.	Št. št.
<i>3 št. list.</i>	<i>1 št.</i>	<i>Uloga dolga</i>	<i>Prejeto</i>	<i>Št. št.</i>
Komentar avtorja (po potrebi)		Opomba o avtorju (po potrebi)		
<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		
Št. št.		Št. št.		
<i>Članek št. 127-128</i>		<i>Članek št. 127-128</i>		

Podatki o avtorju		Uloga avtorja		
Ime: <i>Michalaj</i>	Prejeto: <i>22. 4. 1915</i>	Št. št.	Št. št.	Št. št.
<i>3 št. list.</i>	<i>1 št.</i>	<i>Uloga dolga</i>	<i>Prejeto</i>	<i>Št. št.</i>
Komentar avtorja (po potrebi)		Opomba o avtorju (po potrebi)		
<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		<i>Članek nastal na podlagi ...</i>		
Št. št.		Št. št.		
<i>Članek št. 127-128</i>		<i>Članek št. 127-128</i>		

Padre gramadski		Ubynow dolny			
Podakowski	Kazyl	Tydz	10 II	gr. kat	skr.
Al ludowc	rolnik	Ubynow dolny	Paragwa	Stanislaw	
partyz.		Lubel w czasie wojny (z) zima 1944/45			
dom mieszkalny, słojnia koscia 4 morgi gruntu					

Padre gramadski		Ubynow dolny			
Liois	Michal	M. W. J.	24. 8.	gr. kat	pr. k.
Al ludowc	rolnik	Ubynow dolny	Paragwa	Stanislaw	
partyz.		Lubel w czasie wojny (z) zima 1944/45			
dom mieszkalny, słojnia 6 morg. gruntu					

Padre gramadski		Ubynow dolny			
Klusi	Michal	Jan	23. 3.	gr. kat	skr.
Al ludowc	rolnik	Ubynow dolny	Paragwa	Stanislaw	
partyz.		Lubel w czasie wojny (z) zima 1944/45			
dom mieszkalny 92 morga gruntu					

Radomy-gromadz.		Ukraynos-dolny			
14	monarchie	Bohato	Andrus 1896	21.7. 1896	gr. kat. ukr.
15	2 M. Luowei	Stank	Ukraynos-dolny - Paragwa		Stankow
16	partyzna	"etna. Zangdu tow. Sakit"			
17	am. mieszkalny i stajnia 4. morg. gruntu	Ubiad w pracy wyliczeniowej z tabeli 1 i 2 tabeli 10			
18		Zawazn. w wyliczeniach			
19	Radomy-gromadz. i terenach w 1827-1835.	"			

Radomy-gromadz.		Ukraynos-dolny			
14	grigore	Zagon	18. II. 1896	gr. kat.	ukr.
15	2 M. Luowei	Stankow	Ukraynos-dolny - Paragwa		Stankow
16	partyzna	"etna. Zangdu tow. Sakit"			
17	am. mieszkalny, stajnia i 6. morg. gruntu	Ubiad w pracy wyliczeniowej z tabeli 1 i 2 tabeli 10			
18		Zawazn. w wyliczeniach			

Radomy-gromadz.		Ukraynos-dolny			
14	Pulikowaska	Jan Helena	15. II. 1896	gr. kat. polska	ukr.
15	2 M. Luowei	Stankow	Ukraynos-dolny - Paragwa		Stankow
16	partyzna	"etna. Zangdu tow. Sakit"			
17	am. mieszkalny	Ubiad w pracy wyliczeniowej z tabeli 1 i 2 tabeli 10			
18		Zawazn. w wyliczeniach			

Rachny granadz		Ubrynor-dobny				
10	Mychajewicz Piotr	11	Jan	18. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
10	Zuzja Kologorowa	11	Jan	18. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
Przebieg choroby partyjna		Lidzial w pracy wyuczonyj przez wyuczonyj i radził pracy				

Rachny granadz		Ubrynor-dobny				
10	Olidniak	11	Malyj	23. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
10	M. Luowic	11	Jan	18. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
Przebieg choroby partyjna		Lidzial w pracy wyuczonyj przez wyuczonyj i radził pracy				
son mieszkalny stajnia i stada 4 morgi ziemia		10				

Rachny granadz		Ubrynor-dobny				
10	Petroyk	11	Nichat	2. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
10	M. Luowic	11	Jan	18. II	gr. kat	ukr.
	Wielkopolska		Ubrynor-dobny	1900	Polaka	Polakowski
Przebieg choroby partyjna		Lidzial w pracy wyuczonyj przez wyuczonyj i radził pracy				
son mieszkalny ze stajnia, stada i morgi ziemia		10				

L. p.	2 <i>Radomy gromadzki</i>	3 <i>Ubrzyńsko-dulany</i>	
4 <i>Lusko</i>	Nazwisko i imię <i>Michał</i>	5 <i>Wydor</i> Imię przyswojone <i>Teofija</i>	6 <i>18 IX</i> Data urodzenia <i>1899</i>
7 <i>gr. kat</i>	8 <i>ukr.</i>	Religia	Numeraci
4. <i>kl. ludowi</i>	10 <i>rolnik</i>	11 <i>Ubrzyńsko-dulany</i>	<i>Parafia</i> <i>Stankowice</i>
12	Przynależność <i>partyzna</i>	13	Udział w pracy społecznej poza samorządem i radami pracy
14 <i>dom mieszkalny, 1 1/2 morga gruntu</i>	15	Zapiski o narodności	
16 <i>Stan majątkowy</i>	17 <i>Radomy gromadzki od 1927-1935</i>		

№ 116
1/2
1911

Станиславский пелетайки отру (само-
управление), гр. Станислав

Уетные карты
тинов крамарской паде от крамару
Урлов. Шелетский

23
1
1911

1911
1911

Ladny-gromada		Ubrzyńsko-głuchowski			
Województwo	Gmina	Województwo	Data urodzenia	Religia	Narodowość
Polonia	Ubrzyń	Ubrzyńsko-głuchowski	1903	Polak	Polak
Przebiegi choroby: <i>partycyna</i>		Udział w pracy społecznej poza szpitalami i rodzicami			
<i>konieczny, stopnia</i>					
<i>innych guzów</i>					

Ladny-gromada		Ubrzyńsko-głuchowski			
Województwo	Gmina	Województwo	Data urodzenia	Religia	Narodowość
Polonia	Ubrzyń	Ubrzyńsko-głuchowski	1900	Polak	Polak
Przebiegi choroby: <i>partycyna</i>		Udział w pracy społecznej poza szpitalami i rodzicami			
<i>konieczny, stopnia</i>					
<i>innych guzów</i>					
<i>racmy guzowy od 1927-1935</i>		Zajęty w zawodzie			

Ladny-gromada		Ubrzyńsko-głuchowski			
Województwo	Gmina	Województwo	Data urodzenia	Religia	Narodowość
Polonia	Ubrzyń	Ubrzyńsko-głuchowski	1900	Polak	Polak
Przebiegi choroby: <i>partycyna</i>		Udział w pracy społecznej poza szpitalami i rodzicami			
<i>konieczny, stopnia</i>					
<i>innych guzów</i>					

10. Polakowski		Ubramowicz	
Kucera Kasper		Joseph	6. 11. 1901 rym. kat. polska
11. Kucera	12. Kucera	Ubramowicz	Roman
Partyzant		/	
w mieszkalny stajnia, ścieżka, 1/2 morga gruntu		/	
Dane osobiste		Kapitał i wydatki	
Leczenie od 1927-1935			

10. Polakowski		Ubramowicz	
Kellarski Jan		Michał	6. 11. 1901 rym. kat. polska
11. Kellarski	12. Kellarski	Ubramowicz	Roman
Partyzant		/	
w mieszkalny stajnia, ścieżka, 1/2 morga gruntu		/	
Dane osobiste		Kapitał i wydatki	

10. Polakowski		Ubramowicz	
Kellarski Rafał		Jan	8. 11. 1901 rym. kat. polska
11. Kellarski	12. Kellarski	Ubramowicz	Roman
Partyzant		/	
w mieszkalny stajnia, ścieżka, 1/2 morga gruntu		/	
Dane osobiste		Kapitał i wydatki	

Laskowicz - paszowski		Ulbryców - gólski			
Koblanicki ¹⁰⁰⁰ <i>Mirbel</i>		Przynęta <i>Rasala</i> liczba rodzin	1907 Data urodzenia	17 lat Wzrost	10 lat Nieruchomości
30 l. lat Wzrost	10 Zawód	Ulbryców - gólski <i>Laskowicz</i> Zastawienie gruntu		głowa	osoba
Przebiegiem choroby partyjnej		Udział w pracy społecznej poza komisją: 1 osoba, grzyb			
kawa mączka, stopnia i miazg gruntu		12			

Laskowicz - paszowski		Ulbryców - gólski			
Koblanicki ¹⁰⁰⁰ <i>Andrzej</i>		Przynęta <i>Rasala</i> liczba rodzin	1907 Data urodzenia	17 lat Wzrost	10 lat Nieruchomości
30 l. lat Wzrost	10 Zawód	Ulbryców - gólski <i>Laskowicz</i> Zastawienie gruntu		głowa	osoba
Przebiegiem choroby partyjnej		Udział w pracy społecznej poza komisją: 1 osoba, grzyb			
kawa mączka, stopnia i miazg gruntu		12			

Laskowicz - paszowski		Ulbryców - gólski			
Koblanicki ¹⁰⁰⁰ <i>Bogdan</i>		Przynęta <i>Rasala</i> liczba rodzin	1906 Data urodzenia	17 lat Wzrost	10 lat Nieruchomości
30 l. lat Wzrost	10 Zawód	Ulbryców - gólski <i>Laskowicz</i> Zastawienie gruntu		głowa	osoba
Przebiegiem choroby partyjnej		Udział w pracy społecznej poza komisją: 1 osoba, grzyb			
kawa mączka, stopnia i miazg gruntu		12			

* <i>Leibschütz</i>		<i>Ukrayna - plach</i>			
<i>Polanski</i>	<i>Aleksander</i>	<i>Jan</i>	<i>1899</i>	<i>1902</i>	<i>polaka</i>
<i>1899</i>	<i>1902</i>	<i>Ukrayna - plach</i>	<i>Paragona</i>	<i>Stawski</i>	
<i>partyzna</i>		<i>Udział w pracy społecznej przez uczestnictwo i rodzaj pracy</i>			
<i>dom mieszkalny i drugi gruntu</i>		<i>10</i>			

* <i>Kaczmarek</i>		<i>Ukrayna - plach</i>			
<i>Lecki</i>	<i>Pileksander</i>	<i>Jan</i>	<i>1902</i>	<i>1902</i>	<i>polaka</i>
<i>1902</i>	<i>1902</i>	<i>Ukrayna - plach</i>	<i>Paragona</i>	<i>Stawski</i>	
<i>partyzna</i>		<i>Udział w pracy społecznej przez uczestnictwo i rodzaj pracy</i>			
<i>dom mieszkalny, siozna i drugi gruntu</i>		<i>10</i>			

* <i>Kaczmarek</i>		<i>Ukrayna - plach</i>			
<i>Lecki</i>	<i>Pileksander</i>	<i>Jan</i>	<i>1902</i>	<i>1902</i>	<i>polaka</i>
<i>1902</i>	<i>1902</i>	<i>Ukrayna - plach</i>	<i>Paragona</i>	<i>Stawski</i>	
<i>partyzna</i>		<i>Udział w pracy społecznej przez uczestnictwo i rodzaj pracy</i>			
<i>dom mieszkalny, siozna i drugi gruntu</i>		<i>10</i>			

Leczenie - gromadzki		Ulbryna - Złobice			
Ludki	Garyli	Jan Kozłowski	22. I 1890	rym kat	polaka
Ul. Ludowa	prze P.K.P.	Ulbryna - Złobice	Parafia	Stawiszyn	
Przebieg choroby		/			
Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy					
Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy					
Przebieg choroby	Zasiłek o numeracji				
Rady od 1927 - 1935					

Leczenie - gromadzki		Ulbryna - Złobice			
Stawiszyn	Nikolaj	Jan Kozłowski	22. I 1890	rym kat	polaka
Ul. Ludowa	odbitki 1st.	Ulbryna - Złobice	Parafia	Stawiszyn	
Przebieg choroby		/			
Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy					
Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy					
Przebieg choroby	Zasiłek o numeracji				
Rady gminny od 1927 - 1935					

Документи про школу в Угринові від 1914 року.

0-05
ИНСТИТУТ ПСИХОЛОГИИ

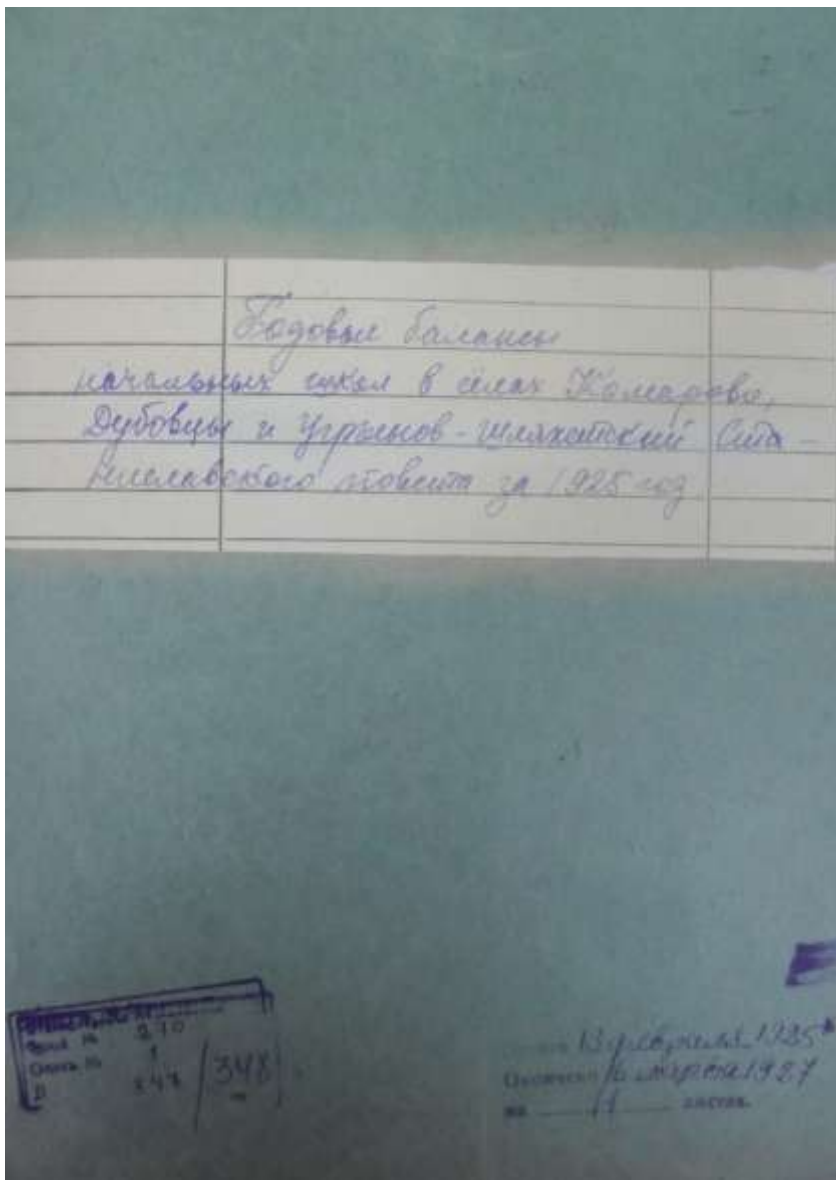
Годовой баланс начальной школы
села Уринов-Бурхани Стамбульского
уезда за 1924 год.

СТАНЦИОНАЛЬНЫЙ БИЛЕТ
Формы № 1/11
Одноразовый
Ид. 342/310

Выдан 27 октября 1925
Одновременно
№ 2

№	ПРЕДМЕТ	Кол-во в год (шт.)		УВАГА
		2017	2018	
	Дом 1. Домашні і вихідні завдання в класі			
1	в класі домашні завдання	120	-	120
2	в класі домашні завдання (вдома)	120	0	120
3	в класі вихідні	120	20	140
4	в класі вихідні	120	30	150
5	в класі вихідні	-	1	-
6	в класі вихідні (вдома)	-	-	-
	в загальному			
7	в класі вихідні і домашні завдання	120	-	120
8	в класі вихідні і вихідні	-	-	-
9	в класі вихідні і вихідні	40	10	50
10	в класі вихідні і вихідні	-	1	-
11	в класі вихідні і вихідні	-	10	-
12	в класі вихідні і вихідні	-	10	-
	Ітого	480	51	531
	Дом 2. Домашні і вихідні завдання	120		
	Дом 3. Домашні і вихідні завдання	120		
	Ітого	720		

12.12.2017
 Підписав
 [Signature]

Miejscowa Rada szkolna w *Urognawie salszobekim*

307.

Zamknięcie rachunków

szkolego miejscowego w *Urognawie salszobekim*

za rok kalendarzowy 1925

Członkowie:

*Kurukowski
Głowicki
Kulmowski
Ludski*

Przewodniczący

Kucłowski

2538 / 2 30 XII 25

L. p.	PRZEDMIOT	Zł.	Gr.
Dział I Dochody i wydatki zwyczajne			
1	Na utrzymanie budynków szkolnych		
2	Na utrzymanie wewnętrznego urządzenia szkoły		
3	Na opał szkoły		
4	Na obsługę szkolną		
5	Na oświetlenie sal szkolnych		
6	Na koszty podróży nauczycieli religji		
7	Na najem sal szkolnych i mieszkania dla nauczycieli		
8	Prenumerata Dz. Urz.		
9	Nagrody pilności		
10	Porto i wydatki kancelaryjne		
11	Nieprzewidziane wydatki		
12	<i>asekuracja budynku szkol. w r 1925.</i>		
13			
14			
	Razem		
	Zapasy kasowy z początkiem roku		95
	Zapasy kasowy z końcem roku		5 10
	Ogółem		5 55

Whitlock na rok 1925		UWAGA
Dochody	Rozchody	
30 p. 1925 75 zł.	22.30	reperacja drzwi i okien dot. Nr. 12. 9. 14.
	85.25	wynajęcie mieszkania - Nr. 23. 3. 14
	40. -	Nr. Pa. 1425 waga. 12. i 14.
19 p. 1925 100 zł.		
	10.00	reparacja w magazynie - dot. Nr. 10.
	2.50	dot. Nr. 13.
	14.30	Dotyczy a. 100 p. Nr. 15.
	18.25	przebiegła szkoła 2 p. 14. dot. Nr. 6. 3 osoby do ammu 7.00 zł. dot. dot. Nr. 8. mięta ogum. omieszana emulsią 7.50 zł. dot. Nr. 7.
	2.10	zakupienie dot. Nr. 1. 5.
12.1925 25 zł. - p.		
2.00 zł.	194.90	
194.90		
- 5.10		
45		
5.55.		
		Przebiegła szkoła Kulturny Kamienisty Kamienisty Kamienisty

L. 25387/2

780 21.5.1917

Guracau

Racarie stărilor mijlocii
4. Măgurele stărilor

peleu doborâșului aspiin și picătură harnică.

Prilivodni 1917

Prilivodni

16 IV 7
280

17.V.1917

Racarie stărilor mijlocii
4. Măgurele stărilor

Prilivodni Racarie stărilor mijlocii
de prăvălire de la
speculă și raclă
20.11.1924

July 16

Wzrost: 185 cm   Waga: 65 kg

Ujęcie: 18.05.1927

Opis: 18.05.1927

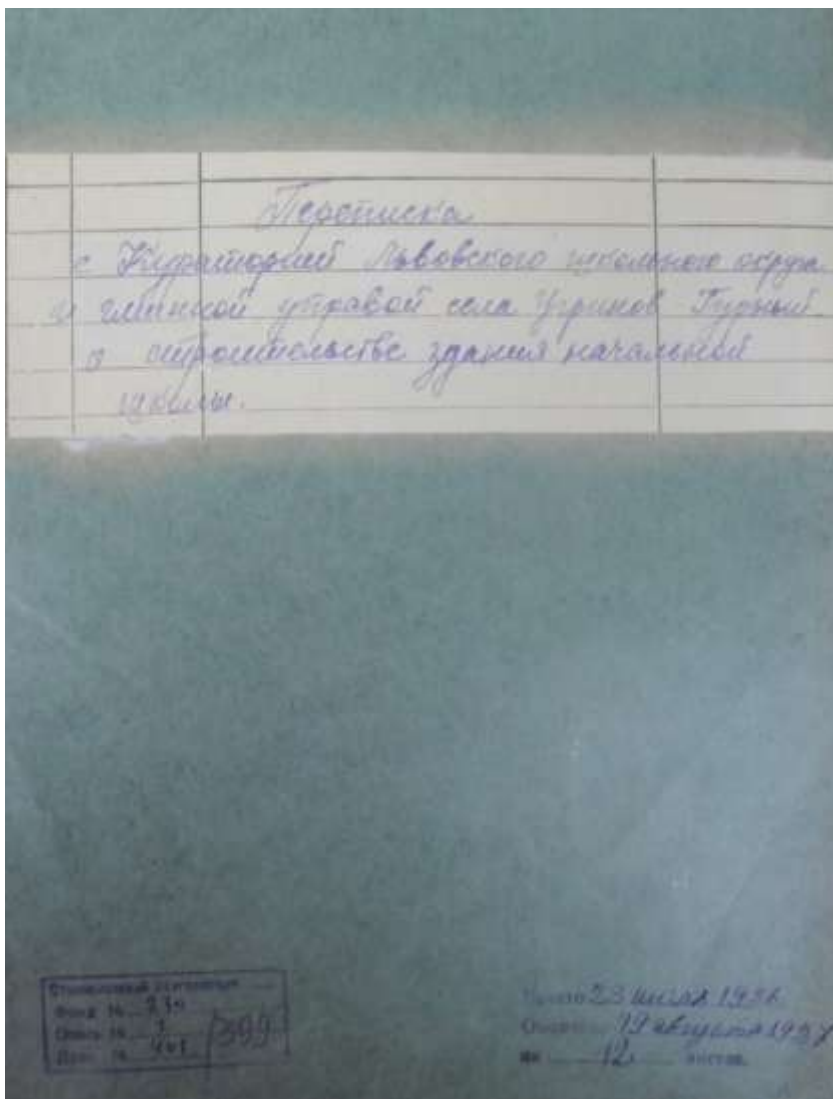
№ k. 2538/2 z 25/5.1927

№	Nazwa	Zawieszki		Rozchody	
		25/5	26/5	25/5	26/5
247	Podatki ziemne	75			
248	Skupno 8 m drzew opałowych			45	-
249	Przebieżki drzewa opałowego			28	-
250	Przebieżki lasniczanki za opał			2	25
251	Asfaltowa budowlana			2	10
252	Przebieżki kłosa			3	75
253	Skupno mialty ^{zawieszki} ziemnej i ziemnej			7	50
254	Podatki ziemne na skłoty	100			
255	Skupno 8 m drzew opałowych			24	50
256	Przebieżki 25.05.1927			10	-
257	Skupno 3 ^o m drzew opałowych			7	-
	na skłoty kłosa w m.			25	-
258	na skłoty			2	50
	na skłoty kłosa			15	-
	Podatki ziemne			14	30

Łódź, 18.05.1927

La. 2538/2 z 25/5.1927

-H-

Ch. w sprawie abataciami przy dalszym
podstawie prawa obywatelskiego i obywateli
w gaju.

W sprawie
z powodu
z dnia 10.11.1939
by deleg. P. J. J.

Recepcja Listy powiatowa
Wpłynęło 23.11.39
1939

Ch

Skonst. du 22/11 1939
Przes.

do

1) Państwo Konsula drogoceny
y the rest
Skonst. du

2) Liczba 9. sierpnia 1939. Zg
odbył się - Władysław gorzki kierownik
kadencji przydzielony z urzędu pod zastępstwem
burmistrza wsi.

3) Konstytucyjny o bierze uprzedzenie
cypryjskiej o delegowania do tej komisji
4) powołanie Państwa Konsula drogoceny
5) fund. Skonst. du
6) Karta komisji politycznej
Władysław gorzki.

Przes.

26/11
12/11
3/11

7. grubień wieńce zezwazygd m...
z cełty wiej powinne byi ...
8. Oba powinne byi podrokuje ...
stafarsauce, także z ... grubień
najmniej 2% stowarcie na ...
9. Należy naterij ...
Indykta ił wględa ma brak ...
10. Dwa melodone powinne byi stowarcie
na reszta

Pracy lektury przynajmniej się wzdaję ...
N. 10. rezyt. l. granatowa do ulicy. -
o prz. rab. 15:50 & 11:50. -

Należy ...
medycyny P. L. D. do ...

Należy ...
sanitarneych

S. J. V.

Jurysdam ...

M. Piława

AN. 2.
M. Polnicki
leh. pan

Wzrost 1,70 m
Ciężar ciała 70 kg
1289/1

Budowa szkoły

Staniawo, dnia 11 sierpnia 1936

(Ciepły)

Wzrost 1,70 m

1289/1

2. Plan 10 - przy 100 m do szkoły
3. Plan 4 - przy 100 m do szkoły

1	12
2	12
3	12
4	12
5	12
6	12
7	12
8	12
9	12
10	12

o s p i s

Przebieg

zbiórka dnia 11 sierpnia 1936. - budowa szkoły - Wzrost 1,70 m - Ciężar ciała 70 kg - Budowa szkoły - 11 sierpnia 1936.

Obecni

Inspektor szkolny: pp. Wawrzyniec Furmankiewicz
Nadzorca budowlany: pp. inż. Józefa Pielarski, Szefkat P.T.B.
w Staniawo
Inżynier lekarz powiatowy: Dr. Artur Gosaliński.

Podczas badania na miejscu za pomocą taśmy przymocowanej do gruntu na którym ma stać budynek szkolny znaleziono następujące obciążenia. Grunt ten jest gliniasty nieprzepruszczalny i nie spełnia on warunków dla budowy szkoły. Jednakże z uwagi, że gruntu nie ma inżynie gruntu mającego się na powyższy cel można pozwolić na to budowę pod warunkiem, że

- 1/ budynek szkolny nie będzie podpiwniczny,
- 2/ na fundamenty budynku należy użyć wolnego odcia przekładowego
- 3/ beton lub cegły dobrze wysuszonej,
- 4/ budynek należy zabezpieczyć od zawilgocenia przez usiłek i izolację podłogową,
- 5/ podłoga parterowa - musi być wykonana ponad otaczający teren o najniższej 60 cm,
- 6/ - ścianki i okna pomieszczenia szkolne - muszą być szerokie - strona zewnętrzna,
- 7/ górna krawędź okien szkolnych powinna znajdować się bliżej sufitu,
- 8/ grube ściany wewnętrznych zmierzonych z cegły nie powinna być malowana jak 40 cm,
- 9/ okna powinny być podłogowo szczelnie dopasowane z systemem gumowalnym najniższej 2 m m. otwierane na zewnątrz,
- 10/ usiłek należy umocnić - oddzielnym budowlą ze względu na brak kanalizacji.

Plan budowy przysyła się według typ. No. 10. czerwiec 1936. Frontowa da ulicy z pow. Zab. 10 50, 11 50. Kosztorys szacunkowy przedłożony dotychczas P.T.B. do spracowania. Inżynier lekarz powiatowy nie potrafi szacować kosztów ze względu na sanitarnych.

Staniawo, dnia 11 sierpnia 1936.

Inż. Pielarski wr. Furmankiewicz insp. szkolny wr.
L. S. Lekarz powiatowy
Starosta Staniawo
Dr. Gosaliński wr.

Preložit

spisany denia 11. cespnia 1926 o budgubem
skolnym a Wznowie gimnazia a spisanie zba
denia zsumma i planu budny 2. kl. skoly
pomocniczej a Wznowie gimnazia.

Pracni.

Inspektor skoly pp. Karol Turmanicki
Nadredca budownictwa pp. M. Josef Pelar.
sekrét P. Z. D.
Lamitovna.

Katepka lekara pp.

Dr. Victor Dvorakowski.

Co skutkami na mejim a pomoci doter psakby
gruntu, na Wznowe ma stvami budny skoly zava
zavhuimny sinitera. Grunt ten jest glavnimy mi-
pripredimny a ma zapetvni nadaje vs pot budny
skoly. Jetrakomni = uvaji ze gavnimy mi ma
mimo gruntu nadajevy vs na prvym cel
novim parobim na ty budny pot zavvedeni ze:

1. budny skoly milice potpismimny.
2. na fundamenty budny materi vsy modyfik-
instry, nato prvichimny ty katomu labryty skoly
zavpalomy
3. budny materi zhupevny ot zavlyvencia
daje mu zavty izolacimny prvomny.
4. potby parobim pot mu by zsumimimna
pomat stvrimny berem a mejimny
do ma.
5. zavimimny prvomimimny skoly zime
by zsumimny a stvny zsumimny.
6. gime zsumimny skoly skoly prvomimna
zavty zavty vs blichu zavty

w Stanisławowie.

L:1569/Y.

Stanisławów, dnia 1 września 1926.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego

w Stanisławowie

z prośbą o przyjęcie do wiadomości z tem, że budowa szkoły jest rozpoczęta.

Przedmierzający Inspektor szkolny:

[Handwritten signature]

*L. 1569/Y
1569/Y*

z dnia 21 lipca 1925 653/26

*za kuratora
Kraculowicz Władysław*

WYDZIAŁ OŚWIATY I SZKOLNICTWA
20 WRZEŚNIA 1926 8459
Załącznik

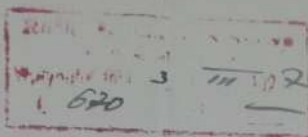
*Notatka 4/10/26
Tężeński
Przedstawił szkolny powiat
w Stanisławowie*

1569/Y

Stanisławów, dnia 29/12 1926

*o celu zawiązania się
z pracą nad budową
szkoły w tym mieście*

W. S. w sprawie budowy szkoły w Ułogocinie górnym

Budowa szkoły

Stanisławów, dnia 8/3 1927

E. J.

R

2 v. gm. w Mts. górn.

Malery i krawców i to skomponować
w jawnym sądzie mają być
w budowa szk. tamt. i co
zawieszono gm. walcio, szk.
budowy z malowania szk.
szkoly w budowie.

M. J.

E. J.

(na og. S. T. 1)

Jm.

zam. ob.

w Mts. górn.

W. S. w sprawie i Sept. 1927.

M. J.

KURATORJUM
 SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Do _____ 6

St. J. E. MS/27. _____
 Rady szkolnej powiatowej

Wzrost: _____
 Ciężar ciała: _____

_____ Stanisławów.

W związku z tym, rozporządzeniem z dnia 4. października
 1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____
 Kuzelnik Stanisław.

1
24
4

24.10.35
 600/2

600/2

Stanisławów, dnia 24.10.1935

Kuratorjum O. Sz. L.
 we
LWOWIE

Wzrost: _____
 Ciężar ciała: _____

1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____

1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____

1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____

1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____

1935 L. I. P. 19459/25, (załącznik nr 1) aby
 do _____
 w sprawie budowy szkoły w Ury-
 nowie (Szkoła) w wrotach wszystkich aktów.
 Za Kuratora Szkoły
 _____

Ap. _____	1935
Przygotowanie _____	1935
Przebieg _____	1935
_____	1935
_____	1935

Zawazaj D-R. Szkoły powszechnej w Ubryszowie Józefym

L. 33/27.

dnia 3/5. 1927.

Do

Rady Szkolnej powiatowej
w Stanisławowie.

Na pismo tamt. z dnia 10. maja 1927. L. 670/1.
w sprawie budowy szkoły dowozę co następuje:

Nowy budynek Szkoły był zeszłego roku w części doprowadzony pod dach. Budynek jest umiarkowany i kruty dachówką. Zbudowany jest prawie ściśle według przepisanych planów ministerjalnych, Typ Nr. 10. na pomieszczenie szkoły dwuklasowej.

Tęgo roku na wiosnę, wylepiono glazą, stęchą i czerwiem ściany wewnętrzne na poddaszu, gdzie mieścić się ma mieszkanie Rzecznika Szkoły, a wójt Komitet odbudowy postara się, aby we własnym zakresie w czasie jak najkrótszym zrobić podsyfy pod podłogi.

Do wykonania pozostałą jeszcze następujące prace: wstawienie występek podłóg w poddaszu i na poddaszu, wstawienie 8 piecew, 2 drzwi wchodowych i 12 drzwi wewnętrznych, 14 okien, para Klatka wchodowa, ułożenie schody betonowe do 2 drzwi wchodowych, a w końcu wyprawa gipsowa z renowacją i nowym. Około 24 m³ wapienia czerwonego na deski o 7 rzędy tęgę na ścianie w Tarcaku „Muz.” w Stanisławowie.

Przebiegną koszt potrzebny na wykonanie tych wymienionych prac ocenić się na dwaście tysięcy złotych.

Wszystkie dotychczasowe Rosze Londony pomimo
quinnia Młodym Górnym Samą, poświęcając im ten
cel pięknym wykładem z sferodacyj całego mi-
nistrum w lecie quinnia, a także wstępnie
reparatory, uatorowa, na wszystkich miastach quinnia
uy.

Wszystkie środki na wyzerpanie
i komitet budowy patony beczadnie n formacji

- Z Kanceli w marcu b.r. Pety, do Kancelaryi
memorjaty. W nich Kancelaryi, z miastami
szej quinnia z prośbą, wprost do Pana Ministra
w. R. i. C. P., jakże do postoi, Pana Rywara, p.
Kancelaryi Kancelaryi beczadnie i Pana Estrowskiego
o zapomogę, z quinnia państwo na
mi szroty. Dotychczas ucinia skutkiem
pozywania.

Ostatnio przygotowana jest nowa prośba
miastami quinnia do Kancelaryi C. S. S. o
pomogę, eventualnie o dotychczas, przycię
Jumego źródła pochodni na ten cel Kancelaryi
budowy ucinia, gdyż quinnia jest miastami,
tanie ludzi i wyzerpanie.

Wszystkie wyznaczenie nowego budynku szroty
na najbliżej, co z szroty, przycię z
nagłego, gdyż budynek quinnia, w Rosze
miastami z prośbą, jak w w najwyżej stopniu z
grybiem i potrzebuje gruntownego remontu.

Proszę zaś nauki w tymże budynku na
prozy jego stanie szroty, przycię miastami
zdrowiu dzieci i pracujących tu naukowców.

Stanisław Jablonski
Redaktor

P. P. w zw. kad. sz. a Kierownik P.

ZWROTI

620 / 4 III 23

Lit. ....

Staniśławów, dnia 16. lipca 1927.

Do

Zwierzchność szkolnej

Kas. Jarczyk

"Poleca się Zwierzchności szkolnej, aby na najbliższym posiedzeniu tamtejszej Rady Szkolnej wyznaczyła dla obywateli pod kątem badań szkoły w gmiecie tamtejszej i wpięć osobną, aby ją nadzierała Nadzisz szkolnej powiatowej w czasie możliwie najkrótszym.

Zauważam, że Rada szkolna powiatowa nie zgodzi się w przyszłości na wyrażenie pomysłom szkół czy też powołanie ich dla niżej wzmiankowanego i klasy takich szkół pod względem sanitaryjnym i higienicznym porównawczo do szkoły ewentualnie zwiesznie choćby na tym miejscu nie było stopnia organizacyjnej szkoły.

Należy więc natychmiast zabrać się do odpowiedniego pomysłom dla tamtejszej szkoły względnie dla oddziałów które dotychczas dysponowały w tym miejscu szkolnym bardzo czułym dla szkół szkolnych i nie odpowiadającym.

Jeżeliby dotyczyło kwestji mieszkania dla naukowców w tamtejszej gminie.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia należy tu donieść najrychlej do 20 sierpnia a to celem umożliwienia Radzie szkolnej powiatowej zajęcia odpowiedniego stanowiska na wydziale przygotowania przez czynnik szkolny nieodpowiedniego pomysłom dla szkoły lub na mieszkanie dla naukowców.

Przewodniczący Inspektor szkolny :

[Signature]
(W. Jarczyk)

Rada szkolna powiatowa w Staniśławowie.

Lit. ....

Staniśławów, dnia 16. lipca 1927.

Zawieszony
Kas. Jarczyk

Do wiadomości, dopilnowania i dokończenia w ewentualnym czasie o skutku.

Przewodniczący - Inspektor szkolny :

Заказ № 2-кл. Службы поместной в Угренском Губернии

9

Л. 60/2х.

числа 23. Октября 1927.

Во
Ряды Службы Поместной
в Старицком.

На писмо Ряды Службы поместной от числа 18/9. 1927. Л. 60/4,
донося, что тутешня Рода гинима на сводем покереции отбы-
тем числа 23. Октября 1927. შემოგრაშიე უღვალთა რაქიგური
в Банку Господарства Княжескогъ, възвѣстка с'фигурирована, на
лет 20, в квочіе дванадцѣ тысячъ сто тысячъ (12.000 ст) і сумы
тѣхъ мѣрѣ в сѣрѣці на укаіереніе того мурованіе Губер-
ну Сѣрѣціе. Мурованіа рѣшѣніе и прѣдсѣдлѣе бѣдѣ
Прѣдсѣдлѣ Рѣды гинимѣ, а мурованіе Губерну Тѣрѣціе,
уровненіа гинимѣ, тѣрѣціа Буржуйскіе, стѣісѣла ака-
не парѣціе і Сѣрѣціа Ядубѣрѣ, нѣрѣціа Слѣдѣ,
абы рѣдѣлі иі спрѣва, въдѣбѣра рѣшѣніе рѣшѣніе.

Гдѣбы до конца сѣрѣца лѣт і мѣсѣцѣм др. рѣшѣніа та
бѣдѣ рѣалізована, мѣгѣбы ^{иі} тутешны бѣдѣцѣ Слѣдѣ
рѣшѣніе прѣдсѣдлѣе, зѣма укаіерѣны і отдалѣ до
мѣрѣтѣ, а тѣмсаіем спрѣва отпѣндіеіе мѣсѣрѣ
тѣт. Слѣдѣ бѣдѣбы сѣрѣціе рѣшѣніа.

Слѣдѣ Ядубѣрѣ
нѣрѣціа Слѣдѣ

Handwritten signature
26
1928/5
9/8

N: 1458/5

Włoch

działawo, dnia 4/8 1907

W sprawie rozstrzygnięcia
sprawy o własność
pocz. w Włch. Górczu
pocz. Hławski.

Kuratorjum O. Sz. L.

bp m

WE
LWOWIE

W związku z rozpr. N. O. Sz. L. z dnia
1. VII. 1907 r. o. 157/94. i 2. VII. 1907
25/3. 94. o. 1. O. 37/10/27
regulacja sprawy w sprawie - re
regulacji na podstawie i w oparciu
miejscowej uchwały nr 100 z
dnia 11. VII. 1907 r. w sprawie
roku do budowy mostu w
jednym z miejsc placów i
nie weryfikacji i budowy ten
wyprowadzić pod ^{zob. rozpr. 1907 r.} 100. w sprawie
falna budowa tej uchwały z po-
woda. Która jest ujemna,
której geneza w Włch. Górczu i po-
woda, a nie w Włch. Górczu, a w sprawie
w sprawie rozstrzygnięcia reżimowej
sprawy o własność
Kuratorjum O. Sz. L. w sprawie
z dnia 20/3. 94. r. 1907.
Wobec tego w sprawie z reżimowej
w sprawie rozstrzygnięcia reżimowej
sprawy o własność
a to tem bardziej, że uchwała

KURATORJUM
 DZIEDZU WENIOWEGO LAMOWSHEDU

Do

Wzrost: 145 8/16 / 427

10/10

10/10

10/10

Wzrost: 145 8/16 / 427

10/10

10/10

10/10

10/10

10/10

10/10

10/10

582
k
026
EX-111111
1234
1933

KURS WIECZOROWY oświaty pozaszkolnej

w *Ukrzynowiczkach* pow. *Stanisławów*

Rada Szkolna Powiat. *Stanisławów*

Курсовий вечірній одинокоробовський
вечірній курс з предметів *Литература*
в с. *Укринів* *Уманського повіту*
за 1932/33 навчального року

Повітова Комісія Освіти Позашкільної
в *Stanisławowie*

Наказом: 1 грудня 1932
Одноврено: 28 лютого 1933.
10 19 лютого 1933

№ 1084 / 686

Kurs wieczorowy oświaty pozaszkolnej

stopień I

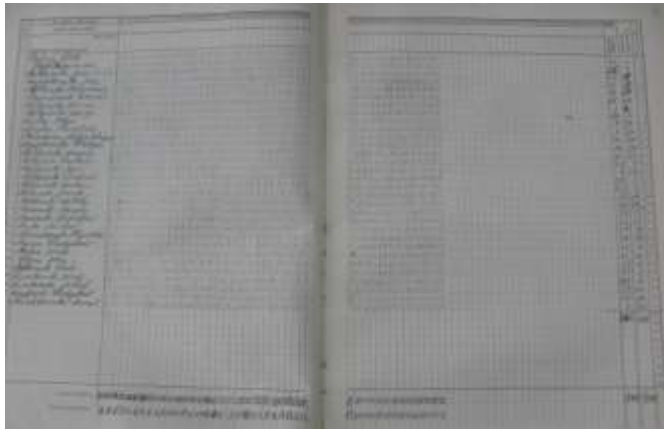
Powiat Stanisławów
 Rada Szk. Pow. Stanisławów
 Miejscowość Ukrzynów Salasiecki
 Kierownik kursu Karolina Lechańska

Rozkład lekcji

Przedmioty	Skądiska podręcznik	Data zajęć	Godziny zajęć	Uwagi
1. Język polski	Lechańska Karolina	niedziela: 18.00 - 19.00	10.00 - 11.00	
2. Arytmetyka				
3. Geografia i Nauka o Polsce Współczesnej				
4. Historia				
5. Śpiew				
6. Roboty				
7.				

Podręczniki

Przedmiot	Data podręcznika	Data słuchawki	Uwagi
1. Język polski	Wojcieszko - Zim. Kieley prasa	Florneth	Lechańska Karolina
2. Arytmetyka	Arus i Smiłowiczki		po Kurmu 49
3. Geografia i Nauka o Polsce Współczesnej	Kleustawcy Bzawski		porównanie border Kleustawcy: roboty też mi mogli
4. Historia	Lewicki		kupić resztę
5. Śpiew	Walenty Holenderok		kwiecień 1940
6. Roboty			naupki
7.			

DZIENNIK KURSU WIECZOROWEGO OŚWIATY POZASZKOLNEJ

Rok szkolny 1932/33

Two pages of a notebook showing a detailed grid with handwritten entries. The grid has multiple columns and rows, with text written in each cell. The left page has a header row with some illegible text. The right page has a header row with the word 'Dzień' (Day) and other columns. The entries appear to be dates and descriptions of activities or lessons.

19	1932	1933		
20	1932	1933		
21	1932	1933		
22	1932	1933		
23	1932	1933		
24	1932	1933		
25	1932	1933		
26	1932	1933		
27	1932	1933		
28	1932	1933		
29	1932	1933		
30	1932	1933		
31	1932	1933		

Year	Month	Day	Time	Location	Remarks
1942	March	1st	10:00	...	...
1942	March	2nd	10:00	...	...
1942	March	3rd	10:00	...	...
1942	March	4th	10:00	...	...
No. 2524 at 1500 hours after 1000 hours					
1942	March	5th	10:00	...	...

Year	Month	Day	Time	Location	Remarks
1942	March	6th	10:00	...	...
1942	March	7th	10:00	...	...
1942	March	8th	10:00	...	...
1942	March	9th	10:00	...	...
1942	March	10th	10:00	...	...
1942	March	11th	10:00	...	...

Year	Month	Day	Time	Location	Remarks
1942	March	12th	10:00	...	...
1942	March	13th	10:00	...	...
1942	March	14th	10:00	...	...
1942	March	15th	10:00	...	...
1942	March	16th	10:00	...	...
1942	March	17th	10:00	...	...

Sprawozdanie

o kursie wieczorowym oświaty pozaszkolnej

Marysowie Skochedim powiat Stanisławów
 siedziba powiatu Stanisławów

Data pierwszego dnia nauki 1 grudnia 1932 roku
 Data ostatniego dnia nauki 13 kwietnia 1933 roku
 Liczba dni nauki 44
 - godzin lekcyj 132
 - dni obecności 555
 - dni opuszczonych 439
 - słuchaczy zapisanych na listę 31

wynosiła	z lat	z lat	woj.	innego
Mężczyzn	19	4	-	-
Kobiet	8	-	-	-
Razem	27	4	-	-

(z tego szeregowano już na listę w roku ubiegłym / mężczyzn / kobiet)

Liczba słuchaczy przy końcu kursu: promowanych 20
 ponadstawianych 4
 wykończonych 7

Statystyka słuchaczy

(liczb, które się uchybiły się na liście, nie uwzględnia się)

	Ogółem	Rok urodzenia									Wyrzucenie			
		(04-12)	(01-1)	(08-1)	(07-1)	(08-1)	(19-1)	(20-24)	(25-28)	(powyż. 30 lat)	regul. babul.	pr. latok.	nieobec.	inne
Mężczyźni		-	2	2	2	1	2	10	2	1	19	3	-	-
Kobiety		-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-
Razem			2	4	2	1	2	10	2	1	21	3	-	-

	Zatrudnienia						Wzrostek awansów
	w miejscu urodzenia		w innych miejscach		w kantonie		
	rodzic. osiedla	rodzic. osiedla	w rodzinie i przemyśle	na kolid. powiatu	stał. domowa stał. dzierż. itp.	w kantonie	licz. sąsied. przy tożsamości
Mężczyźni	8	4	7	1	-	-	2
Kobiety	-	2	-	-	-	-	-
Razem	8	6	7	1	-	-	2

Kwestjonariusz^{*)}

- 1) W jakiej sali odbywał się kurs? *w Szkolnej*
- 2) Jakim było oświetlenie na sali? *naftowe*
- 3) Ile lamp było do dyspozycji? *5*
- 4) Jeżeli było oświetlenie naftowe, to czyją własność stanowiły lampy? *Z własności szkol. i prywatnej.*
(ile było wypożyczonych? od kogo?) *Lampa od nauczyciela*
(ile zakupiono na własność gminy, szkoły i t. p.)? *jedną lampę, sfinansował T. S. L. Stachura*
- 5) Ile wynosiły wydatki na oświetlenie kursu i z jakich funduszy zostały pokryte? *15 zł. (później 10 zł) z funduszu Pow. Kom. Soc. Pom. 5 zł. Stachura, 1 zł. nauczytelki*
- 6) W jaki sposób była ogrzewana sala kursu? *ogrzewanie strumień szkol. ogrzewanie ogólnego*
- 7) Ile wynosiły wydatki na ogrzanie sali i z jakich funduszy zostały pokryte? *iadługos*

- 8) Jak zorganizowano sprzętowanie sali po kurse na kursie? *nauczytelka, opłacała sprzętowanie z własnych pieniędzy - stróża młoda - 5 słuchaczy imi słuch.*
- 9) Czy były wydatki na sprzętowanie sali? jak wysokie i kto je pokrył? *12 zł. nauczytelka*

- 10) Ile podręczników do nauki języka polskiego utrzymali słuchacze kursu do dyspozycji z Powiatowej Komisji O. P. lub Rady Szkolnej Powiatowej? *1. p. + 5. wiersze*

- 11) Ile podręczników do nauki języka polskiego zakupili sami słuchacze? *1*
- 12) Ile podręczników do nauki rachunków utrzymali słuchacze kursu do dyspozycji z Powiatowej Komisji O. P. lub Rady Szkolnej Powiatowej? *1*

- 13) Ile podręczników do nauki rachunków zakupili sami słuchacze? *szponiarali od dr. inż. szkol.*
- 14) Czy słuchacze posiadali do nauki zeszyty i czy chętnie kupowali je? *niektórzy kupowali*
większość otrzymała od nauczytelki

*) Kwestjonariusz winien być wypełniony czystym drukiem w 100 egzemplarzach i przesłany w kopii z dołączoną kopią oryginału, datą obrotową i t. p. w przesłaniu 300 zł od daty zaakceptowania przez Radę Szkolną Powiatową lub Pow. Inspektorat Oświatowy.

70) Czy Towarzystwo pomogło do powstania kursu? *tak*

71) Czy może kto przeszkadzał przy tworzeniu kursu? *nie*

72) Jeżeli tak, to z jakich powodów i dlaczego? */*

73) Jakie są uwagi kierownictwa kursu o wartości pracy obywatelowej prowadzonej przez kursy?
*zorganizowanie młodzieży - przygotowanie do pracy społecznej
polegająca na wyrobieniu poczucia kierunku i celu w życiu
moralnym - wie długi sposobności i czasu na wyrażenie
Myśli i uwag i awanturami się po ulicach*

74) Uwagi kierownictwa kursu o słuchaczach kursu *Studia kursu tegoż jest
element podmioty - dość repetyty - refinerowing. nieoforn
mi słyszą? nie utrzymali a karkas. jest to w tym kilku lat
nycie nie ulżył od 13- do 18-20. Kymagany jest wielki
wynik - prace pełna proszenie i zapraciem - ze strony na*

75) Jakie są życzenia na przyszłość w sprawie kursu?
*O ile tylko można organizować dalej kursy skupiać mi
i szkole - nie daj jej stykać się z repetyty elementem ma
zorganizowaniem młodzieży przy każdej sposobności - i z
i niej zdruzgać - uciec od - i mierzek obywatel
Pauzusa polskiego.*

Kierownik kursu:

Łochawski Karol

W Międzywsiu Kieleckim   dnia *28 kwietnia*   1935 r.

SSSR
В
СССР

322-418

Книга учета размеров
участков и домовладений
квартала с равной площадью
Украино-вероятно /рег. № 322-418/

230
1555 1555

1894 roku 22 kwietnia 1894 - Województwo
1) Województwo 1894
na podstawie ustawy o województwach, województwo
1894 utworzone zostało w następujący sposób:

1) Województwo 1894
na podstawie ustawy o województwach, województwo
1894 utworzone zostało w następujący sposób:

Pod 23 lipca 1900 Lip 1903

Na podstawie tej prawomocnego uchwały sejmowej z dnia 23
1899 r. w Art. 11 § 1) przez zmianę do (10 i 11) podajemy
Lubuski (10 i 11 = 102) podajemy podajemy podajemy
podajemy podajemy podajemy do sejmiku do sejmiku do sejmiku
(102) wsi. rejonów tym rejonem podajemy podajemy podajemy
wsi. Województwo 1899

- 1) Województwo 1899 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)
- 2) Województwo 1899 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)
- 3) Województwo 1899 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

1) Województwo 1899 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

1) Województwo 1899 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

Pod 17 lipca 1901 Lip 1907

Na podstawie tej uchwały sejmowej z dnia 17
1900 r. § 1) przez zmianę do (102) podajemy
1) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

- 1) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)
- 2) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)
- 3) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

1) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

1) Województwo 1901 = kraj. pl. 102 podajemy podajemy (102)

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1	206 1/2	rola			
2	206	ogród			
3	207	pastwisko			
4	210 1/2	ogród			
5	1075 1/1	rola			
6	1076 1/1	zespół nieruchomości			

W p i s

1. Z listy p.d. z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.

2. ~~z listy p.d. z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.~~
 Dział I, zapisany 1888. Listy 1532.
 1) p.d. podziurunku z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.
 2) Dział nr. 29, zapisany 1888. Listy 2 323 z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.
 3) Dział nr. 29, zapisany 1888. Listy 2 323 z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.
 4) Dział nr. 29, zapisany 1888. Listy 2 323 z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.
 5) Dział nr. 29, zapisany 1888. Listy 2 323 z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.
 6) Dział nr. 29, zapisany 1888. Listy 2 323 z podziurunku 1890. Parcela nr. 206 1/2, 206, 207, 210 1/2, 1075 1/1, 1076 1/1 z gżarem lin. l. 97. wgr. zielone. Do niniejszego się odnosi.

zob. porządkowa	W p i s
1 22	L 10623 pod 3 uchwała st. par. trzecimka 1890. Na podstawie ziniadeczenia z daty Skarżawów 18 września 1890 je się prawo własności ciasta hipotecznego tego zu na rzecz <u>Irana Sawcederuka znu Łaska</u> 26. Ser. XII nr 381
2 21 34	Pod 9 wyjętych 1899 Sąd. 1852. Na podstawie kontraktu kupna sprzedania kontraktu dzierżawy z daty Skarżawów sierpnia 1899 pod 123 i 2424 intabulacja zawieszenia ciasta hipotecznego tego w Irana Sawcederuka w jednej części (1/2) i Sąd. Skarżawów w jednej części (1/4) i i Sąd. Skarżawów w dwóch częściach (1/8)
3 22 24	Pod 13 marca 1912 S. 1119 Na podstawie kontraktu z daty płasowice 9 1912 intabulacja praw w stosunku do (3/4) części tej nieruchomości daty 19 marca 1912 Magdy Spyrkówny i Sąd. Skarżawów na rzecz <u>Pauliny</u> <u>Sawcederuk</u> .
4 21.3 25	Pod 30 listopada 1922 S. 2350. Na podstawie tej dekretu dyrektora z dnia 28 grudnia 1920 S. 704/15 S. 275/21 intabulacja w. prawo własności tej nieruchomości ciasta Parahny Sawcederuk w a) małol Antoniego Wixerarenko znu Andrusa i erwarych (2/4) częściach b) Michala Sawcederuka c) Margny Sawcederuka } po jednej części erwarych
5 24	Pod 2067 pod 27 września 1920 Na podstawie kontraktu kupna sprzedania z daty Skarżawów 22 kwietnia 1920 przeobrażenia do P. II 275/21 zawieszenia prawa własności do dwóch częściach części tej części mied. Andrusy Wixerarenko znu Sąd. Sawcederuk intabulacja się na rzecz: a) Michala Sawcederuka w jednej części b) Margny Sawcederuk w jednej części

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1	210/1	grunt uciążliwy	18	242/2	rola z uprawą past.
2	210/1	rola			maszynowa z uprawą
3	212/1	pastwisko	19	240/2	ogród
4	225/2	rola	20	248/2	pastwisko past.
5	242/2	grunt uciążliwy	21	1060/2	maszynowa z uprawą
6	242/2	rola	22	1061/2	pastwisko
7	242/2	pastwisko	23	1422/2	rola
8	2530/2	pastwisko	24	141/2	rola
9	2531/2	rola	25	141/2	rola
10	2594/2	pastwisko	26	139/2	rola
11	2595/2	rola	27	1392/2	pastwisko
12	2596/2	pastwisko	28	227/1	rola
13	2597/2	rola	29	248/1	pastwisko z uprawą
14	2598/2	pastwisko	30	1061/2	pastwisko
15	2599/2	rola	31	1061/1	rola
16	2600/2	pastwisko	32	2530/1	pastwisko
17	240/2	rola	33	2531/1	rola
			34	73	pastwisko z uprawą
			35	1057/2	rola
			36	1058/1	pastwisko
					aktów daty 17 kwietnia 1891 r. i 12 maja 1891 r.

Liczba porządkowa	W p i s
1	z 745 pod 26 stycznia 1891 - Parcela ze 210/1, 242/1, 2531/2 z wyznaczeniem hipoteki 100 mydrilane do niniejszego się wpisuje
2	z 680 pod 14 kwietnia 1891 - Na podstawie kompromisu między stronami z 1891 r. parcelę gruntową 210/1, 242/1, 242/2 z wyznaczeniem 112 mydrilane do niniejszego się wpisuje
3	z 5890 pod 26 stycznia, uchwała 14 kwietnia 1891 - Na podstawie kompromisu między stronami z 1891 r. parcelę gruntową 2530/2, 2531/2, 2594/2, 2595/2, 2596/2, 2597/2, 2598/2, 2599/2, 2600/2 z wyznaczeniem 112 mydrilane, do niniejszego się wpisuje
4	z 1419/2 pod 7 stycznia, uchwała 21 kwietnia 1891 - Na podstawie kompromisu między stronami z 1891 r. parcelę gruntową 240/2, 242/2, 246/2, 248/2 z wyznaczeniem 112 mydrilane, do niniejszego się wpisuje
5	z 12331 pod 26 stycznia, uchwała 26 stycznia 1891 - Na podstawie kompromisu między stronami z 1891 r. parcelę gruntową 1060/2, 1061/2 z wyznaczeniem 112 mydrilane, do niniejszego się wpisuje

W p i s	
1	<p>1. 1945 pod 16. uchwała 20. stycznia 1945 - Na podłożu treści umowy i procedury z daty 11. stycznia 1945 dnia 1945, wpisuje się prawo własności ciała i rzeczy tego wyrazu, na rzecz <u>Masyła Górska</u> - Art. 108 XI - 1 -</p>
2	<p>2. 1945 pod 16. uchwała 20. stycznia 1945 - Na podłożu treści umowy i procedury z daty 11. stycznia 1945 dnia 1945, wpisuje się prawo własności ciała i rzeczy tego wyrazu, na rzecz <u>Masyła Górska</u> - Art. 108 XI - 1 -</p>
3	<p>3. 1945 pod 16. uchwała 20. stycznia 1945 - Na podłożu treści umowy i procedury z daty 11. stycznia 1945 dnia 1945, wpisuje się prawo własności ciała i rzeczy tego wyrazu, na rzecz <u>Masyła Górska</u> - Art. 108 XI - 1 -</p>

B.

W p i s	
1	<p>1. 1945 pod 16. uchwała 7. marca 1945 - Na podstawie treści umowy i procedury z daty 11. stycznia 1945, wpisuje się prawo własności ciała i rzeczy tego wyrazu, na rzecz <u>Masyła Górska</u> - Art. 108 XI - 1 -</p>
2	<p>2. 1945 pod 16. uchwała 7. marca 1945 - Na podstawie treści umowy i procedury z daty 11. stycznia 1945, wpisuje się prawo własności ciała i rzeczy tego wyrazu, na rzecz <u>Masyła Górska</u> - Art. 108 XI - 1 -</p>

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1	3120/2	łąka	18	2689/3	pastwisko
2	3121	rola	19	261	rola - 27
3	2683/4	rola	21	262	rola - 27
4	2683/1	pastwisko	21	264	ogrod - 27
5	3123/1	pastwisko	22	265	rola - 27
6	3124/1	rola	23	266	łąka - 27
7	2682/2	pastwisko	24	1055	pastwisko
8	2683/1	rola	25	1056	rola - 27
9	2684/2	pastwisko	26	2118/6	łąka - 28.4.12
10	3123/2	pastwisko			
11	3124/2	rola			
12	2684/2	rola			
13	2682/6	rola 206.8.12			
14	2683/3	pastwisko			
15	2094	łąka } 206.8.12			
16	2095	łąka } -			
17	2681/1	rola }			

W p i s

1. L. 3067 pod 27 lutego 1891. - Parcela gr. 3120/2, 3121 z ogrodu h. p. l. 133 ogólnie
 lona do niniejszego się odnoszą.

2. L. 1928 pod 30 stycznia, uchwała 12. lutego 1893. - Na podstawie
 kontraktu kupna i sprzedany z daty ustanowienia 11 sty-
 cznia 1893 prae. gr. 2683/4, 2684/1, 3123/1 i 3124/1 z wykazu h. p.
 l. 138 nymielone, do niniejszego się odnoszą.
 Lb. Lrk. XX n. 227.

3. L. 3620 pod 20 lutego, uchwała 22 marca 1893. - Na podstawie kon-
 traktu kupna i sprzedany z daty ustanowienia 26 stycznia
 1892, tudzież z ustanowienia z daty ustanowienia 9 gru-
 dnia 1892, prae. gr. 2682/2, 2683/2, 2684/2, 3123/2 i 3124/2 z wykazu
 h. p. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszą.
 Lb. Lrk. XXI n. 7674.

4. L. 3621 pod 21 lutego 1893. - Na podstawie kon-
 traktu kupna i sprzedany z daty ustanowienia 11 stycznia 1892
 prae. gr. 2682/2, 2683/2, 2684/2, 3123/2 i 3124/2 z wykazu
 h. p. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszą.
 Lb. Lrk. XXI n. 7674.

5. L. 3622 pod 21 lutego 1893. - Na podstawie kon-
 traktu kupna i sprzedany z daty ustanowienia 11 stycznia 1892
 prae. gr. 2682/2, 2683/2, 2684/2, 3123/2 i 3124/2 z wykazu
 h. p. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszą.
 Lb. Lrk. XXI n. 7674.

Список використаних джерел та літератури:

1. Джерела по Угринову з Державного архіву Івано-Франківської області. Документи з трьох Фондів:
  - Ф.23. Станіславський повітовий відділ.
  - Ф. 230. Станіславський окружний суд.
  - Ф. 270. Станіславська повітова шкільна рада.
2. Історична довідка про село Угринів Богородчанського району. // Державний Архів Івано-Франківської області.
Ф.Р. - 2014. - Оп. 1. - Спр.72. - Арк.278-286; - Арк. 288.

Висновок

Наукова праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)» віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» Віктора Ідзьо члена президії Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, першого віце - президента Міжнародної асоціації «Україна і світове українство», Віктора Святославовича Ідзьо приурочена 450-літтю першої письмової згади про угринівську церкву(1565 - 2015рр.) та 55 ти літтю з дня народження автора(1960-2015рр.).

На джерельній базі, наукових працях українських та іноземних вчених, проаналізовано історію української християнської громади села Угринів з часу першої письмової згади у 1565 році.

На глибоко - науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області.450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)» відтворено діяльність угринівських родин, які досі були призабуті.

Праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)» відтворила сторінки християнської історії села Угринів за чотири з половиною століття.

Наукове видання

Віктор Ідзьо

**Українська християнська громада
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.
450-літтю з часу першої письмової
згади присвячується. (1565-2015pp.)**

Подано до друку 2.07.15 р. Підписано до друку 2.08.15 р.

Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний.

Умовн.друк.арк.10,25

Зам.56. Тираж 300 екз.

Видавництво “СІМІК”

76000, м.Івано-Франківськ, вул. Т. Цьоклера, 9а

тел. (0342) 78-91-26, 78-91-29

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи серія ІФ №11 від 27.03.2001 року.

Віддруковано в друкарні видавництва ПП «СІМІК»

76000, м.Івано-Франківськ, вул. Т. Цьоклера, 9а,

тел. (0342) 78-91-29

ВІКТОР ІДЗЬО

**Українська християнська громада
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.
450-літтю з часу першої письмової згади
присвячується (1565-2015рр.)**

**Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства
Університету «Львівський Ставропігон»**